

352(061)

6005761,2

COBISS

HAJDINČAN

MITRA 101 LETO

Leto II, št. 2, 6. 2000

GLASILO OBČINSKEGA SVETA OBČINE HAJDINA

MITRA 101 LETO

1.a devetletka

1.a osemletka

1.b devetletka

8. razred

P • E • T • L • J • A

d.o.o

Ob Dravi 3a, 2250 Ptuj

Tel. : 02/788-00-10, faks: 02/788-00-20

E-mail: petlja@petlja.si

● PE VELEPRODAJA

Slovenja vas 76, Hajdina, tel.: 02/788-00-34, faks: 02/788-00-35

▲ Prodajni center PETOVIA

Ob Dravi 3a, Ptuj, tel.: 02/788-00-23

-oddelek papirnice, tel.: 02/788-00-25, faks: 02/788-00-26

■ Nakupni center PANORAMA

Špindlerjeva ul. 3, Ptuj, tel.: 02/747-00-40

● Gastronom C&C

Špindlerjeva ul. 3, Ptuj, tel.: 02/747-00-41, faks: 02/747-00-43

■ Market SOLID

Dornava 81c, Dornava, tel.: 02/755-48-31

◆ Market STOTIN

Hardek 17a, Ormož, tel.: 02/740-15-38

● Market CENTER

Kraigherjeva 19a, Lenart v Slovenskih goricah
tel.: 02/729-02-40, faks: 02/729-02-41

»RIMLJAN« d.o.o.

Rajšpova 14, 2250 Ptuj

Telefon: h.c. 02 771 25 01;

Fax: 02 775 49 51

PE HAJDINA: 02 782 35 21

Že dve leti Vam sredi vaše občine,
na Sp. Hajdini 61a,
nudimo vse vrste gradbenih materialov.
Dobro smo založeni z različnimi
ivericami in iverali,
ki Vam jih razrežemo na željene formate.

Obiščite nas!

ZLATA NALOŽBA

ŽE VEČ KOT

150.000

Slovencev nam je zaupalo skrb za svojo prihodnost.

Z najkakovostnejšim življenjskim zavarovanjem
bomo znali poskrbeti tudi za Vašo.

Tako boste z varnimi koraki stopili na pot
do svojega zaklada.

Ne veste, kje bi najbolje zavarovali svoje
premoženje in življenje?

Lahko Vam svetujemo, saj smo zavarovalni
zastopnik za vse vrste zavarovanj:

- Zavarovalnice Maribor,
- Zavarovalne družbe Prima in
- Zavarovalnice Triglav.

HOLC IN LOPERT

ZAVAROVALNA AGENCIJA d.o.o.

2000 Maribor, Pajkova 9, tel./fax: 02 320 34 46

Obiskal Vas bo naš zastopnik →

PRIMOŽ BRODNJAK

Pokličite tel.: 02 782 01 91,

GSM: 040 257 412.

Uporabite e-mail: primozbrodnjak@hotmail.com

ZAVAROVANJE JE SREČA V NESREČI

GOSTILNA
ANICE ČELAN

V SLOVENJI VASI 50,
OB CESTI MARIBOR-PTUJ,
tel.: 02 788 56 00

Spoštovane občanke, spoštovani občani, pozdravljeni!

V teh vročih dneh, ko nas zdeluje huda vročina, tako rekoč vsak dan znova in znova težko čakamo prijetno hladnega večera.

Delo in skrbi v občini Hajdina ne počivajo. Trdno smo zakorakali v drugo leto naše lokalne samostojnosti. Za nami je 14. seja Občinskega sveta, ki smo jo opravili v dveh delih, za kar smo se dogovorili že vnaprej. Prekinili smo jo zaradi prisotnosti predstavnikov investitorja za izgradnjo sežigalnice odpadkov v Kidričevem, ki so prišli predstavljati priprave za izgradnjo in odgovorjati na zastavljena vprašanja. Ugotovili smo, da bo študija o vplivih na okolje v občini Hajdina dokončana šele v novembru, ko bomo ponovno razpravljali, kaj takšna izgradnja pomeni za okolje in prostor v našem primeru. Problem odpadkov ni samo problem občine Hajdina, Ptujja, Slovenije..., je svetovni problem. To je večini znano (le tistim ne, ki se ne morejo odvaditi, da svoje "ostanke" odlagajo kjerkoli kot žival, ki nima ...), pa vendarle so usmeritve in prizadevanja Občinskega sveta z županom, da okolje in prostor ohranimo čim bolj človeku prijazno, mnogokrat brez pravega razumevanja.

O usmeritvi trase avtoceste Hajdina-Fram in hitre ceste Ormož-Slovenska Bistrica potekajo pogovori s pristojnimi iz različnih ministrstev, sosednjimi občinami in drugimi. Kot vam je znano, je Občinski svet občine Hajdina na predlog Komisije za določitev trase AC in HC sprejel sklep za AC, tako imenovano varianto Kidričevo, trasa hitre ceste pa se naj rešuje v paketu s traso avtoceste. To pomeni, da bomo pred pričetkom javne razprave vsaj približno vedeli, kje bi naj potekali obe trasi, pod kakšnimi pogoji bi se naj gradili in kdaj. Zavedamo se, da bi izvedba trase avtoceste skozi vse naše vasi in še trasa hitre ceste praktično razdelili našo občino na križ.

Kot izgradnja sežigalnice tudi trasi novih avtocest zahtevata veliko strpnosti in dogovarjanja ter iskanja predusem za ekologijo in prostor še sprejemljivih rešitev. Ni variante, ki bi bila po volji vsem nam, pa vendarle se ne bomo mogli odločati še nekaj let in tega kislega jabolka predati naslednjemu Občinskemu svetu.

V mesecu juniju je DURS – enota Ptuj izdala odločbe za odmero nadomestila za stavbno zemljišče za pravne osebe. V mesecu juliju bodo predvidoma izdane tudi odločbe za fizične osebe.

Dobili smo tudi novo vlado...

Županovo pisarno od 15. junija krasi priznanje za zaslužno članstvo Slovenskega arheološkega društva, ki ga vidite na njegovi mizi. Več o tem v posebnem prispevku. (Posnetek: S. Brodnjak)

Lahko bi dejal, da ekološka, prostorska, obremenitvena in druga problematika za vas niso ravno lahko branje za vroče poletne dni, vendar pa je to še vedno lažje, kot pa je delo na tem področju.

Dovolite mi, da vam na kratko spregovorim o občinskih vlaganjih v investicije in investicijsko vzdrževanje. Najbolj pregledno bo, če grem kar po naših vaseh.

Draženci: Razen napisa "Dom vaščanov" in na garažah "PGD Draženci" je dom, ki je z novo fasado lahko v ponos vsem vaščanom, dokončan. Manjka še pločnik ob zadnji strani doma, da ne bi prihajalo do zatekanja stavbe. Upam, da nam bodo še v letošnjem letu uspela vsaj najnujnejša rekonstrukcijska dela na centralni kurjavi, ki je bila projektno in stroškovno zgrešeno izvedena. V naslednjih mesecih pa bo urejena še manjkajoča javna razsvetljava.

Gerečja vas: V kratkem bodo pričeli s sanacijo javne razsvetljave in hidrantnega omrežja. Opravljen je popis del za izvedbo centralne kurjave v gasilskem domu in v športnem objektu NK Gerečja vas. Oboje bo končano še pred kurilno sezono. Upam, da nam bo letos uspelo asfaltirati še manjkajoči del makadamske ceste med Zg. Hajdino in Gerečjo vasjo, ki bo tako v celoti asfaltno povezana s sedežem občine, cerkvijo in pokopališčem.

Prosim lastnike zemljišč ob tej cesti, naj svojim njiv ne orjejo v bankine, saj nam suša in druge vremenske nepri-

like vzamejo veliko več pridelkov, kot jih je možno pridelati na tistem "gramozu".

Hajdoše: Ker Elektro Ptuj, lastnik in vzdrževalec elektro omrežja, še ni vzpostavil v Hajdošah takšnega omrežja, ki bi ustrezalo za postavitev javne razsvetljave, je izgradnja le-te nekoliko upočasnjena. Lastnik javne razsvetljave – Občina Hajdina in vzdrževalec – Komunalno podjetje Ptuj si bosta prizadevala, da bo izgradnja stekla takoj, ko bo omrežje za to pripravljeno. Prav tako bodo letos v celotnem naselju sanirani zunanji hidranti. Na osnovi popisa del za ureditev centralne napeljave v gasilskem domu Hajdoše bo investicija končana do kurilne sezone. Upamo, da nam bo uspelo letos tudi z asfaltno preplastiti dvorišče pred domom. Material za centralno ogrevanje na športnem objektu je nabavljen, montažo pa bodo izvedli v okviru Športnega društva.

Skorba: Najpomembnejša investicija letos bo ureditev nevarnega križišča proti domu krajanov v Skorbi. Popis del in izvajalec sta bila izbrana, zato bomo v kratkem lahko pričeli z delom. Sanirana bo tudi javna razsvetljava. Zamenjan je nadzemni hidrant pri Domu krajanov. Izvedena bo modernizacija cestišča med mostom v Skorbi in ptujskim mostom na potoku Studenčnica, sanacija – regulacija struge "stare" Studenčnice pa je končana. V vasi je nekaj problemov z dovoznimi in drugimi služnostnimi potmi, katerih rešitev pa ni v pristojnosti občine, saj so to zasebni zemljiško pravni odnosi.

Slovenja vas: Popis del je opravljen, material za manjkajočo centralno kurjavo in ostalo je nabavljen. PGD Slovenja vas bo dela izvedlo v lastni režiji. H koncu gre kompletna sanacija javne razsvetljave in hidrantnega omrežja v naselju. Sanirana bo tudi "mulda" v centru vasi (sramotno slaba izvedba izvajalca – reklamacija) in asfaltna preplastitev – modernizacija pri športnem objektu oziroma pri gasilskem domu.

Zgornja Hajdina: Sanacija javne razsvetljave po vasi na Zg. Hajdini še ni popolnoma dokončana. Sledi še izvedba javne razsvetljave v delu Zg. Hajdine na drugi strani železniške proge. V naselju preko železniške proge pa bo po pridobitvi vseh potrebnih soglasij postavljeno tudi novo avtobusno postajališče in urejen prehod za pešce. Največja investicija v občini Hajdina in na Zg. Hajdini bo izgradnja pločnika od odcepa OŠ Hajdina

do gostilne Maja, ki je najbolj "črna" prometna pot v občini. Načrti so narejeni in plačani, čakamo na soglasje revizijske komisije iz Republike, nato bomo pristopili k razpisu in k izvedbi. Prosim krajanje Zg. Hajdine, da so posebno pozorni v prometu na tem odseku in na križišču pri "Školibru". Obe cesti spadata v rang državnih cest in ima Občina včasih kar nepremostljive težave pri pridobivanju republiških soglasij.

Projekt (PGD in PZI) za izvedbo pločnika od gasilskega doma Hajdina do konca naselja Zg. Hajdina je izdelan in bo v kratkem poslan na revizijo v Ljubljano. Predhodno bo še potreben dogovor o odkupu dela zasebnega zemljišča. V izvedbo bo šel v naslednjem letu oziroma letih. Upamo, da nam bo uspel tudi del modernizacije povezovalne ceste med Hajdino in Njivercami na odseku "Sever-Hren".

Sp. Hajdina: Naše najmanjše naselje (še vedno upamo, da ne za vedno) bo letos dokaj "razkopano". Pričeli bomo z izgradnjo kanalizacijskega omrežja (vzporedno z zamenjavo azbestnih vodovodnih cevi in drugo infrastrukturo) od obstoječega jaška pri nogometnem igrišču proti OŠ Hajdina. Za ta dela (nekaj 100 m) je predvidenih 15 mio SIT. Sanirana pa bo tudi manjkajoča javna razsvetljava. V športnem objektu je napravljen popis del za centralno kurjavo, ki bo urejena do začetka letošnje kurilne sezone.

Spoštovani občani – verjetno se sprašujete, kako bomo vse to zmogli. Del sredstev nam bo ostalo (sklep Občinskega sveta), zelo zahteven program projekta za kanalizacijo (PGD in PZI) v Občini Hajdina (uključno z naseljem Kungota) ne bo zapadel v plačilo v letu 2000, temveč šele v letu 2001 (verjetno en del v letu 2000). Zato smo se odločili, da bomo dali izdelati prednostno (etapno) projekt za Sp. Hajdino od nogometnega igrišča do OŠ Hajdina, ker se že priključuje na obstoječo kanalizacijo, in ga izvedli v vrednosti 15 mio SIT. (5 mio lastnih sredstev, 10 mio sredstev ekološkega denarja od vode). V nasprotnem primeru izgubimo teh 10 mio SIT ekološkega denarja, ki ga v sklopu vodarine plačuje vsako naše gospodinjstvo, priključeno na javni vodovod. Nadalje planiram, da bo manjkajoči del sredstev prišel iz naslova nadomestila za stavbna zemljišča. Sredstva iz tega naslova proračunskega priliva bodo namenjena izključno v izgradnjo infrastrukture v občini Hajdina.

V nadaljevanju vam želim predstaviti še investicijska dela v teku v občinski splošni infrastrukturi.

– V izdelavi so vse **manjkajoče table** za označitev naselij (kažipoti).

Označbe morajo biti dokončane najkasneje do občinskega praznika.

– Izvedeno je bilo **asfaltiranje parkirišča za potrebe Občine in farne cerkve**. Sklenjena je pogodba med Občino in Župnijskim uradom Hajdina, ki je lastnik zemljišča. Investicijo je v celoti s pripravljalnimi in drugimi deli opravila in financirala Občina Hajdina, za protiuslugo pa lahko prostor brezplačno uporablja za nedoločen čas za potrebe Občine Hajdina.

Učinek je takojšen, saj ni več blata in zemlje, ki smo ju s čevlji nosili v občinske prostore in cerkev, čisti pa so tudi avtomobili. Hvala PGD Hajdina in Hajdoše, ki sta opravili del pripravljanih opravil.

– Na **I. mitreju** v Sp. Hajdini bodo po načrtih RC – ZNKD Ljubljana izdelana in montirana **nova okna in vrata**.

– Župnišču Hajdina smo financirali 1 mio SIT za izdelavo **novih oken in stekel na farni cerkvi**.

– Na **upravni zgradbi občine** Hajdina bo **sanirana kritina** (obstoječa opeka je delno dotrajana, del ostrejša je strohnel, saj na določenih mestih zateka meteorna voda itd.); na novo bo zgrajena greznica z dovodi.

– **Zemljišče**, kupljeno od g. Zupaniča (in še ne v celoti plačano), v **izmeri cca 1,17 ha za potrebe bodočega urejevanja občinskega središča, je povaljano in zasejano s travo**. Opravljena so bila vsa arheološka dela in čakamo na soglasje Zavoda za NKD Maribor. Tako urejeno zemljišče že sedaj služi ob večjih občinskih in cerkvenih prireditvah kot parkirišče. Prosim občane, naj do nadaljnjega ne parkirajo tukaj, ker uničujejo nov posevek trave (če ga ne bo uničila suša). Vsa plačila Občine so hipotekarno vknjižena v zemljiški knjigi.

– Približno **30 arov zemljišča na desni strani** (gledano s strani Hajdine) pokopališča, je v lasti župnije Hajdina. Sklenjena je zakupna pogodba za **najem, z namenom preureditve v parkirišče**. V kratkem bo odstranjen zgornji sloj zemlje, opravljen navoz gramozja in opravljeno valjanje. Nevzdržno je, da občani in drugi, ki prihajajo na pokopališče, predvsem v času pogrebov parkirajo po njivah, uničujejo pridelke – župan pa poslušaj pripombe prizadetih lastnikov. Hvala g. župniku za razumevanje "občinskih potreb!".

– Z g. župnikom se prav tako dogovarjamo o **zakupu** (morebitnem kasnejšem odkupu) travnika na zadnji strani pokopališča v izmeri cca **18 arov**. To zemljišče je, za razliko od prejšnjega, v projektu celostne podobe pokopališča Hajdina in je predvideno kot **tlakovano parkirišče, zasajeno s smrekami**. Tako bomo nekoč

na tem delu lahko parkirali tudi v senci dreves, del zemljišča pa bo urejen za tako imenovano ekološko odstranjevanje pokopaliških odpadkov (mletje suhih vencev, odpadkov, cipres itd.).

– **Pokopališče**, kot zadnje v mojem prispevku in kot zadnja postaja našega zemeljskega življenja, bo v tekočem letu "deležno" naslednjih del in investicij: zraven rednega vzdrževanja bosta na starem delu pokopališča položena **nov vodovod in elektrika**. **Poti na starem delu bodo tlakovane z rjavim pohorskim granitom. Odvzem vode bo urejen z montažo drugačnega pip. Urejen bo tudi odvod odvečne vode** (nekateri uporabniki pokopališča si sedaj v za to pripravljene posode natočijo vodo – pustijo pipo odprto in naslednji dan po telefonu "naderejo" župana, če ne ve, da kanal pri vodovodni pipi ne "požira" vode...). Vse predhodno navedeno velja v letošnjem letu le za stari del pokopališča. V naslednjem letu bo sledil srednji del, itd. V sklopu celostnega projekta ureditve pokopališča pa ni predvidena **zasteklitev sedanje stavbe**. Kljub temu smo se odločili, da bomo letos uredili še to. **Nabavili bomo tudi prenosni zvočnik z mikrofonom** (ob grobu v času, ko pelje mimo vlak, ne slišimo govornika). Vesel bom, če bo vse našteto na pokopališču in ob njem dokončano do vseh svetih – dneva mrtvih.

V današnjem uvodniku sem se nekoliko na dolgo razpisal o aktivnostih v naši občini, ker vas želim sproti seznanjati z našimi načrti in njihovo realizacijo. Želel sem biti čimbolj preprost in razumljiv. To boste ocenili vi, spoštovani bralci našega glasila Hajdinčan.

Analizo opravljenega bomo naredili ob našem 2. občinskem prazniku. Sam namreč nisem pristaš proslav ob dokončanju nekaterih investicij.

Preveč je še nedokončanega in nujno potrebnega za lepše življenje in boljšo varnost naših občanov. Če ste moj prispevek vsaj površno prebrali, ste nedvomno ugotovili, da je za to potrebno veliko dela, skrbi in opravkov. Prav zato ponovno prosim nekatere občane, naj ne prihajajo s svojimi družinskimi, medsosetskimi, gostilniškimi in drugimi problemi, s katerimi upravi in meni jemljejo čas, ne moremo pa jim pomagati, ker za to nismo pristojni, saj ne spadajo v naš delokrog. Pa brez zamere – prošnja je dobronamerna.

Želim, da letošnje poletje preživite zdravo ter si med dopustom in počitnicami naberete novih moči za svoje in naše delo!

Župan, Radoslav Simonič

Za nami je prelomno in uspešno šolsko leto

Če smo vas, spoštovani starši in ostali bralci našega občinskega glasila, med šolskim letom seznanjali o izvajanju šolskega programa kakor tudi o vseh pomembnejših dogodkih na šoli, vam želimo ob koncu šolskega leta sporočiti najlepše občutke zadovoljstva ob doseženih rezultatih dela in najboljših učnih uspehih naših učencev. Med šolskim letom smo sledili različnim postavljenim ciljem, tokrat bi želel izpostaviti predvsem tri. Prvi in najpomembnejši je bil **začetek uvajanja novega republiškega projekta nove slovenske devetletne osnovne šole**. Naslednja najpomembnejša naloga šolskega kolektiva je bila, kako **vzpostaviti najboljše pogoje za učenje in delo učencev, da usvojijo največ potrebne znanja**, istočasno pa smo nadaljevali z našim že usvojenim šolskim projektom, to je **vključitvijo šole v slovensko mrežo zdravih in kvalitetnih šol**. Posodobitve pouka, dela po obnovljenih učnih načrtih, novejših oblikah in metodah dela nismo uvajali samo z učenci, ki so vključeni v novi program devetletke, ampak je to postalo vsakodnevna praksa zaposlenih na šoli. Šola in delo v šoli sta bila tudi igra in prijetno druženje, vendar pa še vedno ostaja šola velika delavnica za učenje, pridobivanje novih znanj in izkušenj, ki jih učenci v nadaljevanju svojega šolanja neobhodno potrebujejo.

Ob koncu šolskega leta, ki smo ga preživeli **brez šolskega zvonca**, ugotavljamo, da je bil **pouk zelo storilnostno naravnani, spoznali smo, kaj je to šolsko projektno delo, problemski pouk, timsko delo, kaj so nivoji in izbirni predmeti**. Vse to smo med šolskim letom predstavili tudi staršem naših učencev. Prepričani smo, da smo si pridobili njihovo pomoč in zaupanje in zato verjamemo, da smo izbrali pravo pot in šli v obdobje prenove v pravem času. Da smo mnoge šolske projekte in druge pomembnejše naloge, vezane na šolski program ali občolske dejavnosti, uspešno izvajali, se moramo zahvaliti za razumevanje in pomoč občinskim svetnikom in županu naše občine. Celotna družba in zaposleni v šoli se vedno bolj zavedamo in spoznavamo, da so dobri rezultati šolskega dela tudi odraz sodelovanja s starši kakor tudi organizacijami in društvi našega šolskega okoliša.

Uspešno je bilo iztekajoče se leto 1999/2000 tudi po doseženih rezultatih na športnih tekmovanjih in na tekmovanjih iz posameznih predmetov. Zelo zadovoljni smo z učnim uspehom, saj so uspešno zaključili šolanje vsi osmošolci, med njimi je kar **13 odličnikov**. Prava popestritev ob našem rednem šolskem delu so bila različna šolska, regijska in državna tekmovanja. Naši učenci so usvojili skupno **86 bronastih, 8 srebrnih in 3 zlata priznanja**. Na **športnem področju** pa so prejeli **3 bronaste, 4 srebrne in 11 zlatih**

medalj. Posebna pohvala gre učenki osmega razreda, **Maji Klemen**, ki je osvojila zlato državno priznanje iz zgodovine ter **zlato in diamantno iz slovenščine, učenec Peter Štrafela pa zlato državno priznanje iz nemščine**. Da je na Hajdini doma nogomet, so dokazali tudi naši **starejši učenci**, ki so se uvrstili v **polfinale državnega prvenstva, mlajši pa so osvojili prvo mesto na medobčinskem nogometnem prvenstvu osnovnih šol**.

Utrip kulturnega šolskega dela smo nekajkrat med šolskim letom popestrili z našimi šolskimi prireditvami, in to ob dnevu šole, praznovanju **40-letnice Najdihojce**, z božično-novoletnimi prireditvami, literarnim večerom, dnevom odprtih vrat

in glasbenim koncert ob koncu šolskega leta.

Za mnoge dosežene rezultate in dober učni uspeh naših učencev, kakor tudi za pripravo šolskih prireditev velja moja **velika zahvala vsem pedagoškim delavcem in tudi zunanjim sodelavcem šole**.

Ni bilo lahko minulo šolsko leto, in tudi naslednje bo potekalo v smislu uvajanja nekaterih sprememb, pa vendar smo zadovoljni in srečni, da nam je uspelo.

Ob koncu šolskega leta želim vsem učencem in delavcem šole lepe, prijetne, zaslužene počitniške dni, da si nabereimo čim več energije in novih idej za delo v novem šolskem letu.

Ravnatelj OŠ Hajdina, Jože Lah

Ravnatelj Jože Lah na okrogli mizi o rezultatih devetletke, ki so jo na OŠ Hajdina pripravili ob aprilskem Dnevu odprtih vrat. Desno ob njem sedijo predstojnica Zavoda za šolstvo - OE Maribor, mag. Vera Bevc, ravnateljica OŠ Mladika Sonja Purgaj in pomočnik ravnatelja na OŠ Tabor 2, Blaž Bevc. (Posnetek: T. Mohorko)

VSE NAJBOLJŠE, ATA KAJIČ!

Le to me veseli, da smo še zdravi vsi, ki tu prebivamo in dobre volje smo. Naj jaz med vas bom vštet, čeprav 'mam dosti let, resnično pesem vam želim zapet.

Zgornjihajdinčan **Anton Kajič**, ki nam je na martinovanju leta 1998 takole korajžno in jedrnato odrecital Zdravljico vinskega brata, je **15. maja letos dopolnil 90 let**. Deseti križ si je oprtal na nepozabnem srečanju v krogu svojih najdražjih in vseh stanovalcev "Cvetlične ulice" na Zgornji Hajdini. Kljub težavam, s katerimi mu življenje ni prizanašalo, ostaja vedre volje ter bistrega duha. Še vedno rad stopi v svojo delavnico, kjer je v dolgih

letih naredil marsikak praktičen lesen izdelek, ki bo spominjal nanj tiste, ki jih ima rad. Z veseljem poklepeta, posebej o čebelah, ki so mu bile v ponos do nedavna. Domači so mnogo bolj mirni, ko ga vidijo na vrtu poleg vnukinje Urške, kot pa takrat, ko iz garaže pripelje svoje kolo in se odpelje malo "na teren".

Še na mnoga leta, ata Kajič!

S. Brodnjak, Foto: 2M

Uvodnik urednice

Spōštovani!

Želeli smo, da bi 4. številka Hajdinčana izšla še v juniju, a žal urednikovanje in izdajanje glasila ni naša službena, sploh pa ne prva in zadnja obveznost. Junij je mesec, ko se v šolstvu dogajajo za učence, njihove starše in tudi nas, delavce, zelo pomembne prelomnice. Generacija zadnjih letnikov v srednjih šolah skupno z osmošolci v osemletkah zapuša hram učenosti in se podaja v za marsikoga negotovo prihodnost. Mnogi učenci se v teh dneh mrzlično trudijo, da bi še pred počitnicami zapolnili vrzeli v znanju, ki ga med šolskim letom niso uspeli usvojiti. Stiske učencev in njihovih roditeljev niso samo njihove. Še kako se dotikajo tudi nas, zaposlenih v vzgoji in izobraževanju. Zato je bilo v teh tednih težko biti urednica, saj so mi misli mnogokrat uhajale od računalnika v šolo. Podobno se je dogajalo tudi lektorici, učiteljici slovenskega jezika, ki ni bila nič huda, če nisem uspela pravočasno prinesiti besedil.

Končno prihaja trenutek, ko boste spet lahko prelistali našo kroniko dogajanj v obdobju od sredine aprila do začetka zasluženih počitnic in letnih dopustov. Če se malo sprehodimo po vsebini, ne morem mimo malo obsežnejšega županovega uvodnika, v katerem podaja informacijo o načrtovanih investicijah in nalogah, ki čakajo našo mlado lokalno skupnost. Vsaka izmed sedmih vasi je našla svoje mesto v občinskem programu dela. Del sredstev za uresničevanje želja in pričakovanj se bo natekel tudi iz nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ki je trenutno verjetno v pogovorih najbolj pogosto obravnavana odločitev občinskega vodstva. Upam, da bo k boljšemu razumevanju pripomoglo pojasnilo podžupana.

V prestolnici so naši občini in trem strokovnjakom s področja arheologije podelili priznanja Slovenskega arheološkega društva. Nagrade, ki so priznanje za delo in podporo stroki, pomenijo hkrati obvezo, da bomo nadaljevali pot po skupno začrtani trasi.

V hajdinski devetletki se je skozi vse leto dogajalo veliko novega tako za učence, ki so prvič prestopili prag prvega razreda, kot za tiste, ki so preskočili šesti razred in postali sedmošolci, na eni in za njihove učitelje na drugi strani. Letošnji osmošolci, med njimi še posebej tisti z odličnim uspehom, se ponašajo s celo vrsto priznanj, ki so jih prinesli z najrazličnejših tekmovanj, o mladi pesnici Maji so razmišljali celo v deželi vzhajajočega sonca, prispevke prvo in petošolcev pa bodo z radovednostjo prebrali njihovi vrstniki, starši in sorodniki. S ponosom bo vsak na naslovnici poiskal svojega nadebudneža ali nadebudnico v letu 2000, pa naj bo na začetku ali zaključku osnovnega šolanja.

Športne vesti so odraz zagnanosti vodstva Športne zveze in posameznih klubov.

Brez gasilstva seveda tudi tokrat ne bo šlo, saj je bila v tem času Florjanova nedelja, ki je na Hajdino privabila več kot stodvajset uniformiranih borcev z rdečim petelinom.

Ko smo v prejšnji številki začeli nekoliko podrobneje spoznavati po abecedi prvo vas v občini Hajdina – Dražence, sem pričakovala, da nas bodo domačini zasuli s kritikami, kaj vse smo pozabili napisati, koga smo izpustili. Veliko na skromen prostor tudi ne moreš spraviti. Zato pa bomo odslej v vsaki številki v rubriki Vesti iz vasi pod imenom posamezne vasi poročali tem, kar se bo od izida do izida v njej dogajalo, pa tudi to, kar boste morda o

svojem okolju želeli sporočiti takega, da bi bilo zanimivo za vse občane. Tako bomo sčasoma dobili pregled nad aktivnostmi vaščanov, društev in organizacij. Pokličite 040 258 964, sporočite kratko vsebino, prinesite fotografijo. Poskrbeli bomo, da ne bo pozabljeno. Za oktobrsko številko je skrajni rok za oddajo prispevkov 5 september.

Današnja številka je namenjena predstavitvi Gerečje vasi. Ko smo z domačini brskali po njihovi preteklosti, sem izvedela marsikaj zanimivega. Od tistega, o čemer so dolga leta molčali in jih je na nek svojstven način povežalo v odnosu do širše javnosti, do tega, kar želijo povedati vsem v vasi in občini. Zgodovino prepustimo strokovnjakom, za nas so zanimivi ljudje današnjega časa, ki so se iz izkušenej preteklosti učili za prihodnost. Morda bo kdo vprašal, zakaj je "spet" objavljenih toliko fotografij. Mnenja sogovornikov mi dajejo potrditev mojega prepričanja, da ena fotografija pove več, kot ne vem koliko stavkov. Po zaslugi Metkinega dedka Blaža Turnška, ki izvira iz Gerečje vasi, smo našli nekaj zelo zanimivih fotodokazov o tem, kdo in kaj so počeli pred 2. svetovno vojno. Veseli bomo vsakega dopolnila, tudi popravka in dobronamerne kritike.

Vsi avtorji so tarnali nad junijsko vročino. Sama pa moram priznati, da sem veliko prostega časa prebela v hladnem kabinetu za računalnikom v družbi s Hajdinčanom, zato bom v juliju poskusila nadomestiti zamujeno.

Naj bodo počitnice zares počitnice, pa četudi se bodo za naše uredništvo nehale že avgusta, ko se bomo srečali s Hajdošani. Vsekakor pa so za vse in za vsakogar izmed nas nujno potrebne, saj nas že kmalu spet čaka nepredvidljiva, delovna jesen.

Silvestra Brodnjak

PROSLAVA DNEVA DRŽAVNOSTI

V petek, 23. junija, je bila v Prosvetni dvorani Hajdina slovesnost od Dnevu državnosti, ki sta jo skupno pripravili Občina Hajdina in Kulturno prosvetno društvo Stane Petrovič Hajdina. V bogatem kulturnem programu je po slavnostnem govoru župana Radoslava Simoniča poleg članov kulturnih društev celotne občine Hajdina (ki se v teh dneh organizirajo v Zvezo KD) ter učencev OŠ Hajdina zapel tudi pevski zbor PGD Hajdoše.

Hajdoški pevci so v aprilu praznovali že 26. obletnico obstoja, ki so jo proslavili s pesmijo, tako kot se za pevce spodobi, skupaj s svojimi prijatelji, pevskim zborom Antona Bezenška iz Frankolovega, ter domačimi Gmajnaricami. (S.B., posnetek: M. Brodnjak)

Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča

Pisati o Odloku o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v teh vročih pozno pomladanskih dneh je vse prej kot prijetno. Pa vendarle je prav, da v našem občinskem glasilu tudi temu nameni- mo svoj prostor. Dejstvo je namreč, da je njegovo izvajanje med našimi občani dokaj pogosta tema razgovorov.

Odlok je bil sprejet na 6. redni seji občinskega sveta (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 5/99), njegova sprememba in dopolnitev pa na 12. (Uradni list RS, št. 14/2000). Na 11. seji Občinskega sveta je bil sprejet sklep o vrednosti točke, ki omogoča izvajanje odloka. Objavljen je v Uradnem listu RS, št. 109/99.

Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča je tako skupaj s spremembami in dopolnitvami v veljavi od prvega januarja letošnjega leta. Pri tem ne gre pozabiti, da je ta odlok nadomestil Odlok o nadomestilu stavbnega zemljišča Mestne občine Ptuj, ki je veljal tudi za našo občino. Toliko o samem postopku sprejemanja odloka, ki velja za celotno območje občine Hajdina in določa kriterije za višino nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Nadomestilo je potrebno plačevati od stanovanjske oz. poslovne površine stavbe. Zaradi različnih razlag, ki so krožile v javnosti, pa tudi napačnih izračunov višine nadomestila, smo se v občini odločili, da pripravimo informativni dan, na katerem bomo odpravili vsa vprašanja povezana z izvajanjem odloka. O informativnem dnevu, ki se je odvijal v sredo 24. maja smo obvestili vse pravne osebe in podjetnike posameznike s sedežem v naši občini. Odziv je bil, lahko rečem, zadovoljiv.

Zagotovitev evidence zavezancev za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča je bilo zelo zahtevno in dolgotrajno opravilo. Da bi v največji možni meri izločili možnost napak, smo pozvali k sodelovanju vse pravne in fizične osebe v občini. V ta namen posebej pripravljeni vprašalniki omogočajo primerjavo uradnih podatkov s tistimi ki jih bodo posredovali občani in podjetniki. Zaposleni v občinski upravi so dajali pojasnila na postavljena vprašanja. Tako pripravljene podatki tvorijo osnovo za izdajo odločb ki jih bo izdalo Ministrstvo za finance Davčna uprava Davčni urad Ptuj – Izpostava Ptuj. Vsaka odločba ima tudi pravni pouk, ki omogoča morebitne pritožbe zoper odločbo.

V nadaljevanju bom poskušal predstaviti kriterije odloka za določitev višine nadomestila. Za določitev višine nadomestila se uporabljajo naslednji kriteriji:

1. Opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi in drugimi objekti in napravami ter možnost priključitve na to infrastrukturo. Med objekte komunalne infrastrukture pa odlok uvršča:

- cesto v protiprašni izvedbi, vodovod, kanalizacijo, elektriko, PTT (telefon) in javno razsvetlavo.

Vsak izmed prej navedenih kriterijev se vrednoti z desetimi točkami.

Glede na to, da še nimamo zgrajenega kanalizacijskega omrežja, se po tem kriteriju kvadratni meter stavbnega zemljišča najpogosteje bremeni s 50 točkami.

2. Naslednji kriterij, ki določa višino nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, je v odvisnosti od vrste dejavnosti oziroma namena uporabe stavbnega zemljišča. Po tem kriteriju so zazidana stavbna zemljišča razvrščena v sedem razredov in sicer na:

- stavbna zemljišča za stanovanjske objekte,
- stavbna zemljišča za poslovne namene gospodarskih dejavnosti,
- stavbna zemljišča za poslovne namene gostinstva in trgovine na drobno,
- stavbna zemljišča za poslovne namene družbenih dejavnosti, stavbna zemljišča za poslovne namene bančništva, poštne prometa, upravne dejavnosti,
- stavbna zemljišča za poslovne namene ostalih dejavnosti (proizvodnja in distribucija električne energije in zemeljskega plina, avtoceste, hitre ceste in njuni posamezni objekti),
- in stavbna zemljišča za počitniške objekte.

Po navedenih kriterijih je najmanj obremenjen kvadratni meter stanovanjske površine in sicer s 50 točkami, najbolj pa kvadratni meter stavbnega zemljišča namenjen za opravljanje storitev s področja bančništva, poštne prometa in upravne dejavnosti, in sicer z 900 točkami.

Obremenitev ostalih stavbnih zemljišč, opredeljenih v prejšnjih alineah, se giblje v razponu med 50 in 900 točkami. Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča je prejelo vsako gospodinjstvo naše občine.

3. Odlok tudi določa dejavnosti, katerih obremenitev je dodatna zaradi izjemnih ugodnosti v zvezi z ustvarjanjem dobička v gospodarskih dejavnosti. Število točk po tem kriteriju se giblje od 175 točk po kvadratnem metru za objekte, namenjene proizvodnji in distribuciji električne energije, telekomunikacijski vodi ... do 10000 točk za kvadratni meter stavbnega zemljišča, namenjenih za objekte zvez.

Skupno število točk, ugotovljenih v prejšnjih točkah, pomnoženo z vrednostjo točke, ki za leto 2000 znaša 0,0636 SIT, predstavlja višino mesečnega nadomestila.

Upam, da so navedena pojasnila dovolj jasna za odgovore na najpogosteje zastavljena vprašanja, povezana z izvajanjem odloka. Ob tem pa velja opozoriti tudi na poglavje odloka, ki opredeljuje celotno ali delno oprostitev plačila nadomestila za dobo enega leta in jo lahko zavezanec po poteku tega roka ponovno zahteva. Skupna oprostitev je možna največ za dobo treh let.

Pripravil podžupan, Martin Turk

Predšolska vzgojnovarstvena dejavnost

Stroške delovanja vrtcev pokrivamo matične občine (občine, kjer imajo otroci, ki obiskujejo neki vrtec, stalno prebivališče) in starši v vrtec vključenih otrok.

Zakon o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96) med drugim naveda, da je Občina plačnik razlike med ekonomsko ceno programa vrtca in plačilom staršev, višina slednjega zavisi od dohodka in socialnega stanja družine in je določena na osnovi Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 44/96, 1/98 in 84/99).

Na podlagi zbranih podatkov o stroških poslovanja vrtci predlagajo pristojni občini (občini, v kateri je vrtec) potrditev ekonomske cene.

Trenutno je v vrtec vključenih 65 otrok iz naše občine in sicer:

- Javni vzgojnovarstveni zavod Ptuj: 44 otrok
- Vrtec Kidričevo: 14 otrok
- Osnovna šola Starše: 1 otrok
- Vrtec Miklavž na Dravskem polju: 1 otrok
- Vrtec Tezno: 5 otrok

Za leto 2000 je vloženih 55 vlog (ena vloga lahko vsebuje zahtevo za več otrok) za znižano plačilo vrtca za 64 otrok. Za enega otroka vloga ni bila vložena, kar avtomatsko pomeni uvrstitev staršev v najvišji plačilni razred in posledično obvezo polnega plačila, kar znaša 80% ekonomske cene. Starši otrok iz naše občine (vlagatelji) so bili na osnovi vloženih vlog za znižano plačilo vrtca uvrščeni v naslednje plačilne razrede:

	Število otrok	Ekonomska cena
1. plačilni razred	13	15% EC
2. plačilni razred	23	20% EC
3. plačilni razred	13	30% EC
4. plačilni razred	3	40% EC
5. plačilni razred	5	50% EC
6. plačilni razred	3	60% EC
7. plačilni razred	1	70% EC
8. plačilni razred	1	80% EC
	3	začasno oproščeni plačila

Ekonomska cena po posameznih vrtcih znaša v mesecu aprilu/2000:

	1-3 let	3-7 let
Vzgojno varstveni zavod Ptuj	49.178,00	37.735,00 SIT
Vrtec Kidričevo	50.107,00	39.182,00 SIT
Osnovna šola Starše	/	37.240,00 SIT
Vrtec Miklavž na Dravskem polju	/	36.818,00 SIT
Vrtec Tezno	47.139,00	36.818,00 SIT

Stroški občine:

Občina Hajdina je v leto 2000 za področje predšolske vzgojnovarstvene dejavnosti namenila 25.768.176,00 SIT, kar znaša 10,32% celotnega proračuna.

Poraba sredstev v leto 2000 znaša v povprečju 1.986.135,00 SIT na mesec. Če upoštevamo povprečno število otrok, vključenih v vrtec, ugotovimo, da mesečno občina v povprečju prispeva za vsakega otroka iz naše občine 30.556,00 SIT na mesec.

Valerija Šamprl

Občini Hajdina priznanje za zaslužno članstvo Slovenskega arheološkega društva

V četrtek, 15. 6. 2000, so bili v Veliki dvorani Narodne galerije med častnimi gosti tudi predstavniki občine Hajdina: župan Radoslav Simonič, predsednik Odbora za družbene dejavnosti Janko Merc in direktorica občinske uprave Valerija Šamprl. Odzvali so se povabilu Slovenskega arheološkega društva, ki je med osem letošnjih dobitnikov visokih priznanj za zasluge na področju arheologije uvrstilo tudi naše tri priznane strokovnjake, poleg njih pa tudi Občino Hajdina, kot edino lokalno skupnost doslej.

Iz utemeljitve, ki jo je za vsakega izmed nagrajencev podala predsednica arheološkega društva **Barbara Ravnik Toman**, in besed slavnostne govornice **dr. Ive Curk**, lanske dobitnice priznanja za življenjsko delo – mnogo svojega znanja je posvetila tudi Ptujju in njegovi okolici, povzemamo nekaj bistvenih podatkov.

“**Novo nastala občina Hajdina** si je za eno svojih temeljnih nalog zadala ohranitev arheološke dediščine na svojem območju. Zemljišče ob 1. mitreju so zavarovali in s tem preprečili gradnjo hitre ceste. Da bi ohranili arheološko dediščino tudi pred gradnjo avtoceste, so dali izdelati študijo o legi arheoloških najdišč v občini. K boljši dostopnosti in obisku mitreja so prispevali s pomočjo pri obnovi zaščitene stavbe in pri urejanju okolice ter s postavitvijo usmerjevalnih in pojasnjevalnih tabel.

Pomemben pa je bil tudi njihov delež pri pripravi mednarodnega znanstvenega srečanja na Ptujju. Posebno omembo si zasluži podatek, da se je slovesnosti ob odprtju prenovljenega mitreja ob soju bakel udeležilo okoli tisoč obiskovalcev in da so dekleta in žene iz Hajdine, Hajdoš in iz Dražencev v posebnem šotoru pripravile jedi in pijače iz rimskih časov, izpred stotih let in iz današnjih dni.”

Stanku Gojkoviču je bilo podeljeno častno članstvo Slovenskega arheološkega društva, ker citiram: “je Stanko restavrator Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine v Mariboru, ki je sodeloval pri številnih izkopavanjih in mojstrsko restavriral neštete pri tem najdene arheološke predmete, s čimer nadaljuje izročilo in načine dela svojega očeta Janeza Gojkoviča, (ki je leta 1972 prejel Valvasorjevo nagrado za življenjsko delo, op.p.). Njegova izrazita sposobnost prepoznavanja arheoloških ostankov ter uporabe najustreznejših načinov njihovega izkopa se je še posebej učinkovito pokazala pri doslej največjih naselbinskih izkopavanjih v Sloveniji, ki so potekala na območju prazgodovinskega naselja in grobišča Rogoza pri Mariboru na skrajno težki geološki podlagi in so bila uspešno končana leta 1999.”

Poseben aplavz pa sta si zaslužili prejemnici priznanja Slovenskega arheološkega društva iz Pokrajinskega muzeja Ptuj **Mojca Vomer Gojkovič** in **Nataša Kolar**, citiram: “za pripravo in izpeljavo mednarodnega znanstvenega srečanja Ptuj v rimskem cesarstvu, Mitraizem in njegova doba, ki je potekalo na Ptujju oktobra 1999. To zelo odmevno mednarodno znanstveno srečanje je bilo posvečeno 1930-letnici prve omembe Petovione v pisnih virih in 100-letnici odkritja 1. mitreja na Hajdini ter postavitvi zaščitne stavbe nad njim. Udeležilo se ga je 28 domačih in 23 tujih predavateljev. S svojim delom pri obnovi 1. mitreja na Spodnji Hajdini ter s pomočjo pri predstavitvi jedi iz treh časovnih obdobij, sta dobitnici prispevali k spoznavanju naše kulturne dediščine. Z uspehom sta si prizadevali tudi za boljšo osveščenost občanov

občine Hajdina in za njihovo stalno skrb za ohranitev kulturne dediščine, ki jo na Hajdini predstavlja predvsem 1. mitrej”.

S podeljenimi priznanji je bilo nagrajeno izjemno sodelovanje stroke in tokrat prvič tudi lokalne skupnosti, ki je tudi za mednarodno odmevnost poskrbela za izjemno in nepozabno pogostitvijo.

Hajdinski predstavniki so si ogledali še arheološko razstavo v Narodnem muzeju v Ljubljani, kjer je veliko eksponatov s ptujskega področja (Turnišče, grad), najpomembnejši pa je nedvomno hajdinski kip Mitre, ki se je do novembra 2000, kakor dolgo bo razstava odprta, preselil v prestolnico.

Vsem prejemnikom iskreno čestitamo v imenu vseh občanov naše občine!

Silvestra Brodnjak
Posnetek: Valerija Šamprl

Občinski svet

V mesecu maju se je Občinski svet sestal na 14. seji, ki je bila v ponedeljek, 22. maja 2000, ob 17. uri in nadaljevanje seje 29. maja 2000 ob 17. uri v prostorih Občine Hajdina.

Seznanjamo vas z odloki in pravilniki ter sklepi, ki so bili sprejeti na seji:

- **ODLOK O JAVNEM REDU IN MIRU V OBČINI HAJDINA**, v katerem so predpisani ukrepi za varstvo javnega reda in miru, ljudi in premoženja, zdravja, čistoče ter okolja. Opredeljene so kazenske določbe v primeru kršitve odloka.

- **PRAVILNIK O DODELJEVANJU OBČINSKIH SOCIALNIH POMOČI V OBČINI HAJDINA**, kjer so določeni kriteriji in postopek za dodelitev občinskih socialnih pomoči.

- **PRAVILNIK O KREDITIRANJU PROGRAMOV ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA OBČINE HAJDINA V LETU 2000**, kjer so določeni nameni uporabe sredstev, pogoji za pridobitev sredstev, način in rok za vlaganje zahtevkov ter vsebina dokumentacije za uveljavljanje sredstev finančnih intervencij za pospeševanje kmetijstva v občini Hajdina.

- **PRAVILNIK O KREDITIRANJU PROGRAMOV ZA POSPEŠEVANJE MALEGA GOSPODARSTVA OBČINE HAJDINA V LETU 2000**, kjer so določeni pogoji in postopek za dodeljevanje posojil za pospeševanje malega gospodarstva.

- **MNENJE ZA UVELJAVITEV CENE ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNIH VOD.**

- **SKLEP, da se naselje Lancova vas pri Ptujju po izločitvi iz občine Videm lahko priključi k občini Hajdina.**

- **SKLEP o razrešitvi in imenovanju člana stalnega delovnega telesa Občinskega sveta občine Hajdina v Odbor za varstvo okolja in urejanje prostora.**

- **SKLEP o imenovanju komisije za olajšave na vloge za nadomestilo za stavbna zemljišča.**

- V Komisijo za olajšave na vloge za nadomestila za stavbna zemljišča se imenujejo iz vsake vasi en član in sicer:

- **Draženci – Anton Cestnik**
- **Gerečja vas – Martin Turk**
- **Hajdoše – Alfonz Strnad**
- **Skorba – Alojz Šijanec**
- **Slovenja vas – Ignac Skaza**
- **Sp. Hajdina – Edvard Dobnik**
- **Zg. Hajdina – Franc Cartl**

- **SKLEP o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna občine Hajdina.**

- **SKLEP o spremembi Sklepa o nakupu zemljišča.**

Valerija Šamprl

Občina Hajdina in Ljubljanska
banka objavljata

RAZPIS

za dodelitev kreditov s subvencionirano obrestno mero za pospešitev gospodarstva in kmetijstva. Razpis je objavljen na podlagi Pravilnika o kreditiranju malega gospodarstva in kmetijstva Občine Hajdina, ki ju je potrdil Občinski svet občine Hajdina.

Najdete ga na prvi strani priloge.

OB DNEVU ODPRTIH VRAT NA OSNOVNI ŠOLI HAJDINA

Devetletka uresničila mnoga pričakovanja

Da je bila odločitev za 9-letko, novo obliko osnovnošolskega izobraževanja na Slovenskem, za OŠ Hajdina dobra odločitev, so bili mnenja skorajda vsi udeleženci aprilske okrogle mize, ki so jo šolniki pripravili ob dnevu odprtih vrat. Ob tej priložnosti so na široko odprli vrata ustvarjalnosti in uspešnosti, pripravili številne delavnice po razredih, osrednjega pomena pa je bila predstavitev uresničevanja novega 9-letnega programa v dveh prvih in enem sedmem razredu. Po drugem redovalnem obdobju je merilo uspešnosti dobro kazalo, zadovoljni pa niso bili samo učenci in pedagoški delavci, temveč tudi starši hajdinskih devetletkarjev.

Krofi so bili zares odlični.

Ustvarjalnost v likovni delavnici.

Tudi hajdinski župan **Radoslav Simonič** se je na srečanju strinjal, da se je 9-letka v občini dobro prijela, sicer pa so po njegovem takšni tudi občutki občinskega sveta in občine. Župan je ob tem opozoril na problem, s katerim se sooča občina, ker ji primanjkuje otrok. To je slab pokazatelj za prihodnost šolstva v občini.

Predstojnica Zavoda za šolstvo v Mariboru **mag. Vera Bevc**, na hajdinski šoli se ji je pridružil še **mag. Jože Krivec**, na zavodu svetovalec za razredni pouk, pa je dejala, da je hajdinska, sicer podeželska šola, že korak pred drugimi šolami, ki šele pričenjajo ali pa bodo čez leta pričele z uvajanjem 9-letke. Na zavodu pravijo, da je OŠ Hajdina resnično dobra šola, je povedala mag. Bevc, saj

NOVI PROGRAMI NAM DAJEJO MNOGO

„Vsi, ki smo vključeni v projekt uvajanja novih učnih programov, smo že prepričani, da smo na dobri poti. Ni nam žal, da smo se tako odločili, saj je sedaj zadovoljstvo toliko večje in delo teče tako, kot smo si ga zastavili in kot smo tudi želeli. Morda je bilo v septembru nekaj negotovosti, vendar smo vse to hitro razblinili. Dobro poznavanje zakonskih predpisov, kvalitetno in načrtno vodene priprave na pouk po novih učnih načrtih za generacije prvega in sedmega razreda, uvajanje prenovljenih učnih načrtov za ostale razrede in dobro sodelovanje s starši, vse to se nam že obrestuje. V veliko pomoč nam je tudi Zavod za šolstvo, pomagajo nam svetovalci na šolskem ministrstvu in rekel bi, da novi programi dajejo mnogo več vsem skupaj, to ugotavljamo na skupnih strokovnih srečanjih in roditelskih sestankih. Prva prava priložnost, odkar imamo že skoraj osem mesecev 9-letko, pa se nam je za pogovor ponudila ob dnevu odprtih vrat in ta dan smo želeli kar najbolje izkoristiti,“ je med drugim dejal **ravnatelj OŠ Hajdina Jože Lah**.

V OBČINI SE JE DEVETLETKA DOBRO "PRIJELA"

Hajdinčani so tokrat na klepet ob okrogli mizi povabili ne samo učence, njihove starše in učitelje, temveč tudi predstavnike sosednjih šol, vodstvo občine Hajdina in predstavnike Zavoda za šolstvo. Odziv je bil vsaj po pričakovanju dober, pogovor o dobrih in malo manj dobrih platih 9-letke pa je prinesel zanimive ugotovitve staršev in pedagoških delavcev. Prav slednji so v uvajanje programa nove slovenske šole vnesli veliko truda, strokovnega izobraževanja, dobre volje in navsezadnje tudi prostega časa, tamkajšnji učitelji pa so zelo zadovoljni. Timsko delo vzgojiteljice in učiteljice v novem 1. razredu, kjer prevladuje predvsem otroška igra, je dobro steklo, nivojski pouk v 7. razredu devetletke pa ni noben "bav bav", kot so napovedovali nekateri.

Prvošolčki tudi pojejo.

so se za nov - sodobnejši šolski pristop odločili ob pravem času, se temeljito strokovno pripravili in že pokazali, da znajo dobro delati.

STARŠI DEVETLETKARJEV SO ZADOVOLJNI

Brez staršev seveda ne bi šlo, kajti prav starši so pri 9-letki v veliko oporo šoli in nasploh šolnikom. V letošnjem šolskem letu pri 9-letki sodelujejo starši 51 otrok, ti pa so že mnogo bolj storilnostno naravnani, ustvarjalnost pri njih je na višji točki in vsaj šestletnikom je šola "morala" ponuditi že pravi nadstandard. Učenci so zadovoljni, prav tako pa tudi njihovi starši, ki so nekaj svojih pretežno pozitivnih mnenj podali na okrogli mizi.

In že 4. septembra se bodo hajdinskimi devetletkarjem pridružili vrstniki na treh osnovnih šolah na Ptujskem: v Markovcih, Kidričevem in Cirkulanah-Zavrču. Zaželimo jim uspešno pot!

Tekst in fotografije: Tatjana Mohorko

Vsi vemo, kaj pomeni vlagati v mladi rod...

Župan občine Hajdina Radoslav Simonič se je za sejno mizo prijetno, predvsem pa pomlajeno počutil v sredo, 21. junija, ko je poleg ravnateljev Jožeta Laha in Darje Radičevič, razredničark 8. razredov OŠ Hajdina Majde Korošec in Irene M. Goznic, podžupana Viktorja Markoviča, predsednika Odbora za družbene dejavnosti Janka Merca ter direktorice občinske uprave Valerije Šamprl, priredil sprejem za letošnje odličnjake iz OŠ Hajdina in Breg. "Morda je med njimi tudi kakšen bodoči župan," smo na glas razmišljali tisti, ki smo smeli delati družbo bodočim srednješolcem. Kje se bo njihova študijska pot nehala, je odvisno od marsičesa, največ pa seveda od njih samih. Glede na število priznanj in pohval, ki so jih v vseh osmih letih osvojili na najrazličnejših področjih in osemletni odličen uspeh nekaterih posameznikov, ugotavljamo, da so bili vsestransko dejavni in seveda tudi uspešni. Vsekakor pa ne gre prezreti podatka, da je skoraj vsak od njih zelo dober v materinščini in tujem jeziku.

Oglejte si letošnje naj učence tako, kot so se (z lepimi knjižnimi darili Občine Hajdina v roki) za hipec nastavili žgočemu junijskemu soncu.

bo kot nogometaš Aluminija nadaljeval šolo v športnem oddelku ptujske Gimnazije. Draženčan **Aljaž Godec** z OŠ Breg je vsestranski športnik, ki mu med mnogimi največ pomeni zlato Stefanovo priznanje. Profesorji fizike, kemije in matematike na ptujski Gimnaziji ga bodo nedvomno zelo veseli. Po stopinjah svoje babice bo šel Gerečan **Uroš Intihar** in se priključil učencem ptujske Kmetijske šole, še naprej pa bo rad pomagal očetu pri raznih opravilih. Spodnjehajdinčanka **Donia Streher** se bo vozila v 1. gimnazijo v Maribor. Nase je opozorila že na več občinskih prireditvah s svojim petjem, plesom, pesnikovanjem, slikanjem..., po dedku Janku je podedovala ljubezen do žoge, a odbojcarske. Veseli se novih poznanstev in doživetij. Prav tako pravi **Mojca Lešnik** iz Gerečje vasi, bodoča ptujska gimnazijka. V prostem času bo še naprej kolesarila in trenirala v Plavalnem klubu Terme Ptuj, bo pa pogrešala prijazno rumeno zgradbo in obraze, ki so jo spremljali vse od prvega koraka v to šolo. Mojci se bo v Gimnaziji pridružila tudi dvakrat zlata Slovenjevašanka, univerzalna **Maja Klemen**, (poleg zlatega in diamantnega Cankarjevega si je prislužila tudi zlato priznanje iz

poslušanje glasbe, igranje električnih orgel, kitare, kolesarjenje, rolanje, jahanje, plavanje... Podobne konjičke ima tudi Hajdošanka **Dolores Brodnjak**, ki ji je največ veselja v šoli delala nemščina, a tudi s fiziko in slovenskim jezikom ni skregana. Na Škofijsko gimnazijo v Maribor se odpravlja **Amadea Pernat** iz Skorbe, ki jo je še posebej pritegnilo raziskovalno delo. Podrobno je predstavila obrt v našem kraju. Rada ima glasbo, med knjigami pa ji najbolj ugaja avtor Coelho in njegova Veronika se odloči umreti. Nemščino ima rada Hajdošanka **Nataša Brodnjak**, (telovadka, kolesarka in rolerka). Tanja Turk iz Gerečje vasi bo tudi v Gimnaziji na Ptuju lahko nadaljevala s svojim smislom za raziskovalno delo in zgodovino. Slovenščina in nemščina sta bili najljubši učni uri za **Anjo Ogrizek** iz Slovenje vasi, ki bo v počitnicah lahko nemoteno prebirala dela domačih in tujih avtorjev. Lahko tudi v nemščini! V Gimnaziji se ji bo to obrestovalo, prav tako kot **Patriciji Kiki** iz Skorbe, ki pa ima najraje zgodovino in zemljepis. Po gledanju nogometnih prenosov bo lahko v počitnicah ogromno kolesarila in poslušala glasbo, tudi "Pod milim nebom", če bo hotela; njena najljubša pisateljica je namreč Desa Muck. Iz Slovenje vasi je doma **Petra Lorbek**, ki že sedaj zelo pogreša sošolke in sošolce, s katerimi je, kljub odličnemu uspehu vseh osem let, uspela ušpičiti marsikatero norčijo. Po spisku priznanj pa se ni bati za njen uspešen start na ptujski Gimnaziji, kjer bo "pristal" tudi **Peter Štrafela** iz Skorbe, ki se je med drugim najbolj izkazal pri nemškem jeziku, ko je osvojil zlato priznanje.

Na posnetku manjkata Lidija Bubnjar in Peter Štrafela, ki sta bila zadržana.

Vsem iskreno čestitamo in želimo mnogo uspeha v šoli in življenju nasploh!

V zlato knjigo OŠ Hajdina so se zaradi odličnega uspeha v vseh osmih letih zapisali Lidija Bubnjar, Patricija Kiki, Maja Klemen, Mojca Lešnik, Petra Lorbek, Tomaž Petek in Peter Štrafela.

Besedilo in posnetek:
Silvestra Brodnjak

"V smeri urinega kazalca" vam v nadaljevanju besedila na kratko predstavljamo vsakega odličnjaka posebej.

Ob županu Radoslavu Simoniču čepi **Tomaž Petek** iz Gerečje vasi, ki

znanja zgodovine in še vrsto drugih, odlična pa je bila tudi med 1000 slovenskimi mladimi ustvarjalci v pisanju haiku poezije). Brezskrbne počitnice bo Maja lahko uporabila za

Sodelovali smo na mednarodnem tekmovanju v pisanju haiku poezije na Japonskem – priznanje in nagrada Maji Klemen

*Ples snežink je
tiha uspavanka za
trudno naravo.*

*Ognjeni žar skozi
liste cvetoče jablane.
Sonce, lahko noč!*

*Sreča v očeh,
jamice v licih,
ljubezen v srcu.*

*Sončni žarek – vir upanja,
poljubi me na hladno lice,
da se mi bo ogrelo srce.*

Maja Klemen

V tem šolskem letu so se učenci naše šole udeležili mednarodnega tekmovanja v pisanju haiku poezije, ki ga je razpisala dežela te poezije – Japonska. Izziv je bil zelo prijeten. Potovali smo v čas pred petsto leti, ko so japonski pesniki tovrstno poezijo poimenovali haiku poezija. V literarni delavnici smo ugotovili, da je to ena najbolj jedrnatih pesniških oblik na svetu. Vsebuje le tri verzice: prvi in tretji obsegata po pet zlogov, drugi pa sedem. S svojo skrajno zgoščenostjo haiku upesnjuje trenutek iz življenja narave, zato je naravno, da glavno temo te pesniške oblike predstavljajo letni časi. Sleherni haiku temelji na globoki in duhovito ubesedeni povezavi med dogajanjem v naravi in v človeški duši. Če torej hočemo napisati haiku, se moramo ozreti okrog sebe in se zavedati vrednosti slehernega bitja, sleherne stvari in sveta v celoti.

Tega so se na njim lasten način zavedali tudi učenci, ki so izziv sprejeli: Sandi Teskač, Mojca Lešnik, Tamara Korošec in Maja Klemen. Da je literarna delavnica zanje bila odprta že ob 9. uri med zimskimi počitnicami v šolski učilnici – to jih ni motilo. Nasprotno – veselili smo se lepih misli. Poezijo je nato prevedla profesorica angleščine, ga. Tatjana Kobale, učenci so poezijo tudi ilustrirali pod vodstvom mentorice ge. Romane Kiseljak. Naslov celotne zbirke pesmi se je glasil Svetloba, saj so učenci v pesmih pošiljali iz svojih mladih src mnogo ljubezni, sreče, radosti, skratka mnogo svetlobe. In ker so sejali toliko dobrega (kar seješ, to žanješ), so bili ob razglasitvi rezultatov pohvaljeni za ustvarjalnost, učenka 8. razreda, Maja Klemen, pa je prejela priznanje in simbolično darilo, saj so jo rezultati tekmovanja uvrstili med 43. najboljših ustvarjalcev iz Slovenije – tekmovalec iz Slovenije je bilo 1000.

Tako so se Japonski predstavili učenci OŠ Hajdina, a ne le s poezijo. V deželi vzhajajočega sonca so o šoli in kraju izvedeli tudi na šolski spletni strani, ki jo ureja računalnikar, g. Aleš Mori.

Delo je bilo prijetno, med nami je bilo mnogo radostni, to pa je hkrati tudi tisto, kar nas osrečuje in bogati.

*Mentorica, Majda Korošec
Posnetek: S. Brodnjak*

Mladi pesniki Maja Klemen (prva od desne proti levi) in Mojca Lešnik (zraven nje) sodita med 7 odličnjakov, vpisanih v zlato knjigo OŠ Hajdina, ki jo v roki drži Tomaž Petek. Ob njem stojita Patricija Kikl in Petra Lorbek. Manjkata Lidija Bubnjar in Peter Strafela.

Poleg ravnateljca Jožeta Laha sta s svojimi učenci tudi razredničarki Majda Korošec in Irena M. Goznik, ki bosta letošnjo generacijo še dolgo pomnili. Njiju pa bodo v najlepših spominih ohranili starši obeh osmih razredov.

To sem ugotovila v pogovorih z več očeti in mamami, zato izkoriščam priložnost, da javno in pisno v njihovem (pa tudi v svojem, za nekaj let nazaj!) imenu rečem:

VSEMU UČITELJSKEMU ZBORU Z RAVNATELJEM NA ČELU ISKRENA HVALA ZA OSEMLETNO POŽRTVOVALNO IN USTVARJALNO DELO TER DOTO, KI STE JO S SRCEM POLOŽILI V POPOTNO TORBO NAŠIH OTROK!

Silva Brodnjak

Ustvarjalnost hajdinskih prvošolcev

V GOZDU

Poletje je. Matej in Blaž sta se zmenila, da gresta v gozd. Toda Blaž ni mogel iti, bolan je bil. Poklical je Mateja in mu to sporočil. Matej se je odločil, da bo obiskal Blaža. Nesel mu je čokolado. Blaž je bil zelo vesel Matejevega obiska. Nekaj časa sta se pogovarjala. Nato pa sta se začela igrati. Dolgo sta se že igrala. Matej se je spomnil, da še mora narediti domačo nalogo. Poslovil se je od Blaža in odhitel domov.

Teja Bauman

MOJA PSIČKA

Doma imam psičko. Ime ji je Čita. Zelo rada se igra. Je pasme lesi. Čita je svetlo rjave, bele in črne barve. Ko smo jo kupili, je bila zelo majhna. Zelo rada ima

šport. Redno hodi na vaje. Hranimo jo s pasjimi piškoti in z ostanki z naših križnikov. Nekaj dni potem, ko smo jo dobili, ji je Grega zlomil zob. Ker ima dolgo dlako, jo vsak dan okopam in počešem. Kmalu bo imela mladiče. Tudi njen fant je pasme lesi. Ko je tekmovala, so jo snemali.

Polona Glažar

MOJE MUCE

Moje muce so črnobebe, črne in bele barve. Zelo rade jejo golobe, miši, meso in kokete. Zelo rade gredo na obisk k sosedovim. Muce imamo že dvanajst let. Spijo na podstrešju. Ne igrajo se rade. Rade pa brskajo po babičinem vrtu.

Peter Pernat

MOJA MAMICA

Moja mamica ima rjave oči in rjave lase. Ima me zelo rada. Po poklicu je slaščičarka. Rada nosi modro obleko. Vsak dan je nasmejana. Moja mamica je lepa. Nikomur je ne dam.

Monika Vidovič

PO BOROVNICE

Danes je lep dan. Lena in Nina sta vprašali soseda Janka, če gre z njima v gozd, ker mami in ati nimata časa.

“Seveda grem,” je rekel sosed Janko.

“Sta že namazani proti klopom?”

“Sva,” je rekla Lena.

“Počakajta me,” je rekel sosed Janko. “Jaz se tudi moram namazati proti klopom.”

Sosed Janko se je že namazal. Odšli so v gozd. Poiskali so borovnice. Ko so jih nabrali, sta šla sosed in Nina naprej. Sosed je poklical Leno: “Pridi gledat ververico!”

Ampak ko je Lena pritekla, je ververica že izginila.

Nina Vaupotič

In tako ustvarjajo petošolci

KNJIGA JE LAHKO TUDI TVOJA PRIJATELJICA

Če pisatelj ne bi bilo, tudi knjig ne bi bilo. Nikoli se pri knjigi ne smeš ustrašiti njenih strani. Vsebinske knjige je najvažnejša, pripoveduje o veselih in žalostnih dogodkih, ki so lahko resnični ali neresnični. Knjiga ti pomaga pozabiti težke trenutke. Ko je čas bralne značke pa knjige “trpijo”. Nekateri otroci z njimi delajo prav grdo. Knjigi lahko zaupaš tako kot sebi. Lepo je, če jo vzameš v roko in pogledaš njene ilustracije. Saj knjigo polepšajo njene ilustracije, ki se ujemajo z vsebino. Najpomembnejše je, da knjigo neguješ, jo ljubkuješ, se z njo pogovarjaš. Tako je lahko tudi knjiga tvoja prijateljica, pa čeprav jo sestavljajo listi, stranice, črke in ilustracije.

Tadeja Gojkovič

MOJA BABICA PRIPOVEDUJE

Moja babica je najbolj srečna, ko se zberemo v njeni kuhinji in nam lahko pripoveduje o časih, ko je še bila tudi ona mlada.

Pravi, da so bili časi tokrat veliko lepši. Ker ni bilo tako hitrega tempa življenja, so imeli ljudje veliko več časa eden za drugega. Zelo radi so pomagali pri ličkanju koruze in luščenje bučnic. Pripoveduje tudi, da ji je bilo delo na polju všeč, saj ni bilo slišati ropata strojev, ker so delo opravljali s konji in kravami. Nasmeji se, ko pravi, da se je preživelo tudi brez radia, televizije ter raznih drugih sodobnih gospodinjinskih aparatov. Večkrat pa reče, da se tudi brez avtomobila daleč pride.

Približno takšen je del zgodbe naše babice, ki se mora tudi v modernem svetu kar dobro znajti.

Anja Muršec

SREČA

29. decembra leta 1988 se je v naši hiši začelo oglašati še eno bitje. Na svet sem privekala jaz. Ime so mi dali Nina. Kot dojenček se nisem skoraj nikoli jokala. Kamorkoli smo šli, sem se smejala, pa četudi je rekel kdo kaj neprijetnega. V zelo kratkem času sem začela hoditi. Na začetku sem se od hoje zelo utrudila in zato sem veliko spala. Moja družina me je imela zelo rada. Imam enega polbrata. Medtem ko sem odraščala, sem bratu zelo nagajala. Večkrat so naju fotografirali. Fotografiral naju je ati. Leta 1994 sem prvič sedla v šolsko klop in tam sem spoznala prve prijatelje. Ko sem se začela zavedati, kaj beseda šola pravzaprav pomeni, sem ugotovila, da je to majhen napor. Sedaj sem v 5.a razredu in ugotavljam, da na nižji stopnji sploh ni bilo težko. Preživela sem veliko lepih trenutkov in upam, da jih bom še mnogo.

Nina Herneč

PRINC SLAVKO NA KOLESU

Starejši ljudje znajo povedati marsikaj lepega ali pa tudi žalostnega iz življenja včasih. Ko razmišljam, kaj bi napisala, se odločim, da napišem nekaj lepega iz življenja moje babice.

Bilo je nekoč. No, tik po drugi svetovni vojni. Ženske so takrat rodile kar doma. Sredi vasi je pod številko 36 stala stara kmetija. Na njej sta gospodovala mož Janez in žena Julijana. Imela sta tri otroke. Dva sinova in hčerko. Sedaj so pričakovali še enega otroka. Prišla je babica in rodila se je hčerka Rozika. Takrat so babice kar doma pomagale pri porodu. Noben otrok se takrat ni rodil v bolnišnici. Otroci so rasli. Hodili so v šolo in kdaj pa kdaj so tudi kako ušpičili. Čas je mineval in otroci so postali fantje in dekleta. Takrat pa si je naša princesa poiskala svojega princa. Seveda to ni bil princ na belem konju, ampak princ na kolesu. Takrat so se na zmenke, plese in v službo vozili s kolesi. Postala sta lep par in kmalu sta se odločila, da se poročita. Bila je prava kmečka gostija, ki je trajala kar dva dni. Svatje so pili, jedli, plesali in se veselili. Naš par pa se veseli in pleše še sedaj. Saj junaka te pravljice živita še danes. To sta moja babica in dedi.

Tina Cestnik

Športne prireditve ob prvomajskih praznikih

V času prvomajskih praznikov je Športna zveza Hajdina v sodelovanju s posameznimi športnimi društvi uspešno organizirala nekatere športne prireditve.

NAMIZNI TENIS

V petek, 28. aprila 2000, je **ŠD Skorba** organiziralo turnir v namiznem tenisu v Domu krajanov Skorba za posameznike in dvojice. Na turnirju je nastopilo 16 tekmovalcev, ki so bili razdeljeni v štiri skupine. Po predtekmovanju (v skupini je igral vsak z vsakim) so sledili četrtfinalni, nato pa še polfinalni boji. V teh dvobojih sta največ teniškega znanja prikazala **Srečko Glodež** iz Hajdoš (na stavnica - beri vaše gostilne - je veljal za prvega favorita turnirja) in domači, tihi favorit **Marjan Markež**, zato sta se oba tudi zasluženo uvrstila v finale. V finalu pa smo žal gledali neenakovreden dvoboj, saj je Srečko popolnoma nadigral svojega tekmeca in zaslužen zmagal z 2:0 v nizih. Tretje mesto je osvojil **Darko Klaneček** iz Skorbe, ki je v tekmi za tretje mesto premagal **Miho Maleka** s Poljske ceste.

V konkurenci "8 parov" sta zmagala **Srečko Glodež** in **Stanko Glažar** iz Hajdoš, ki sta v finalu z lahkoto premagala "skorbovsko navezo" **Markež - Klaneček**.

Mlajši mladinci OŠ Hajdina prvaki v malem nogometu

Generacija šestošolcev OŠ Hajdina z ravnateljem Jožetom Lahom in trenerjem Matijo Brodnjakom

Konec maja ter v začetku junija so se z okroglim usnjem na asfaltnem igrišču srečali še učenci petih ter šestih razredov osnovnih šol iz okolice Ptuja. Zavidanja vreden uspeh je dosegla ponovno OŠ Hajdina, ki je osvojila prvo mesto v okviru nekdanje občine Ptuj tudi v konkurenci šestih razredov (pri nas so to devetletkarji). Pod vodstvom mladega, nadobudnega trenerja Matije Brodnjaka je tako tudi ta generacija na dobri poti, da v prihodnosti ponovi letošnji uspeh osmošolcev, ki je, kot vsi vemo, prišla celo do polfinalnega tekmovanja na nivoju republike. Za prihodnost osnovnošolskega nogometa na Hajdini se ni treba bati.

Sandi Mertelj

MALI NOGOMET - VETERANI

V soboto, 29. aprila 2000, je bilo **ŠD Hajdoše** organizator veteranskega turnirja v malem nogometu. Na njem so nastopile štiri veteranske ekipe, dve ekipi iz **Hajdoš**, po ena pa iz **Slovenje vasi** in Hajdine. Največ tehničnega in taktičnega znanja je prikazala ekipa **Hajdoše 1**, ki je v finalni tekmi premagala ekipo **Slovenje vasi**, v tekmi za tretje mesto pa je ekipa **Hajdine** premagala ekipo Hajdoše 2.

TENIS

V ponedeljek, 1. maja 2000, je **Tenis klub Skorba** na teniškem igrišču Goja center v Hajdošah organiziral odprto prvenstvo občine Hajdina v teniških parih. Sodelovalo je 8 parov, ki so bili razdeljeni v dve skupini, kjer so igrali po sistemu vsak z vsakim. O končnem zmagovalcu turnirja pa sta nato odločala še zmagovalca posamezne skupine. Tako sta se v finalni tekmi pomerili dvojici **Miha in Gašper Malek** s Poljske ceste in **Marjana in Srečko Glodež** iz Hajdoš. Brata - dvojčka Malek sta bila uspešnejša in sta tudi zaslužen zmagala.

KOŠARKARSKKE TROJICE

Zadnja izmed športnih prireditev se je odvijala na igrišču **ŠD Draženci**, kjer je bil turnir v košarkarskih trojicah. Prijavilo se je pet ekip, prvo mesto pa je pripadlo ekipi **Reha centra** iz Ptuja.

Prireditve so bile organizirane brez večjih zapletov, najboljši posamezniki in ekipe pa so prejeli pokale. Že sedaj pa velja povabiti na podobne prireditve v naslednjem letu; najverjetneje bodo spet organizirane med prvomajskimi prazniki.

Tajnik Športne zveze Hajdina Sandi Mertelj

Prvenstvo občine Hajdina v tenisu

V soboto, 17. junija 2000, je **Tenis klub Skorba** organiziral občinsko prvenstvo v tenisu za posameznike. Organizator turnirja je turnir izpeljal na visokem nivoju, poskrbel je celo za jedačo in pijačo, najboljšim pa podelil pokale (zmagovalcu turnirja je prejel še prehodni pokal). Turnirja se je udeležilo 14 igralcev, za prvega favorita turnirja pa je veljal **Srečko Glodež** iz Hajdoš. Gledali smo nekaj zanimivih dvobojev, najzanimivejši pa je vsekakor bil polfinalni med članom Tenisa kluba Skorba **Brankom Ulesom** iz Hajdoš in podžupanom **Viktorjem Markovičem**. V dvoboju polnih preobratov je na koncu, tudi z malo sreče, predvsem pa več poguma, zmagal mlajši tekmelec **Ules**. V drugem polfinalu je **Srečko Glodež** premagal **Ivana Ogrinca** ml. iz Skorbe. V finalu smo pričakovali zanimiv dvoboj, vendar pa je Srečko spet dokazal, da mu trenutno v tenisu na območju občine Hajdina še nihče ni dorasel. Pozivamo torej vse kandidate, ki bi se želeli pomeriti s Srečkom, da to v prihodnosti čimprej tudi storijo in mu tako poskušajo prevzeti "primat prvega igralca občine", ki ga, popolnoma zaslužen, trenutno uživa v tej zanimivi športni panogi. Seveda veljajo čestitke tudi drugouvrščenemu igralcu **Ulesu** za dobre igre na celotnem turnirju.

Tajnik Športne zveze Hajdina Sandi Mertelj

Hajdinski gasilci pripravili veliko gasilsko slavlje na Florjanovo nedeljo

Naj nas sv. Florjan obvaruje požarov in nesreč!

Že od nekdaj se ljudje radi spomnijo svetnika Florjana, zavetnika gasilcev, in tistega, ki naj bi ljudi obvaroval požarov, neurij ter pomagal tudi pri rodovitnosti. Do danes ta stari običaj ohranjajo še po mnogih gasilskih društvih na Slovenskem, Florjanova nedelja v maju pa je še posebej slovesna. Veliko slavlje so letos, na Florjanovo, pripravili tudi v občini Hajdina, kje je tamkajšnje PGD Hajdina praznik počastilo s parado uniformiranih gasilk in gasilcev.

Na sv. Florjana so se spomnili tudi s staro brizgalno iz leta 1913, ki je last hajdinskega gasilskega društva. Na njej se je pripeljal mladenič, oblečen v značilna rdeča Florjanova oblačila.

Predsednik PGD Hajdina **Franci Vogrinec** je povedal, da so bili Hajdinčani pred desetimi leti na širšem ptujskem območju prvi, ki so obudili ta ljudski običaj. Želijo se namreč pokloniti sv. Florjanu, se mu zahvaliti za to, da jih je skozi leto obvaroval požarov in neurij, ob tem pa ga zaprositi, da bi nad njimi bdel tudi v prihodnje in da bi rdeč petelin po vaseh čim manjkrat zapel.

Letošnjega "gasilskega" slavlja s praznično nedeljsko mašo se je udeležilo blizu 120 gasilcev iz vseh društev občine Hajdina, ki jih je pred farno cerkvijo pričakalo veliko domačinov. Slavlje so s pesmijo obogatili še godbeniki godbe na pihala iz Podlehnik ter gasilski moški pevski zbor pod vodstvom Jožeta Dernikoviča iz Hajdoš.

Mašo za vse pokojne in žive gasilce je daroval župnik **Marjan Fesl**, gasilec se je za humano pomoč in skrb zahvalil tudi hajdinski župan **Radoslav Simonič**. Sv. Florjanu pa so se za njegovo pomoč zahvalili prav vsi gasilci, z dobrimi željami ter nameni pa so se mu "priporočili" že za prihodnje leto, ko bodo slavlje v fari prav gotovo ponovili.

Mašo za gasilce je daroval hajdinski župnik Marijan Fesl

V sv. Florjana verujejo ljudje že več kot 1000 let. Častijo ga po mnogih državah (Avstrija, Nemčija, Češka, Slovaška, Madžarska, Poljska, Hrvaška, Romunija) in seveda tudi pri nas. Florjanova domovina bi naj bila Avstrija, kjer je služboval kot rimski uradnik okrog leta 304 po našem štetju. Tisti čas je bil večji del Evrope pod rimskim cesarstvom, ki mu je vladal Dioklecian, velik nasprotnik krščanstva. Izdal je ukaz, da se mora vsak državljani odpovedati krščanski veri ali pa umreti. Ko je za to izvedel mladi Florjan, je s svojim pogumnim vedenjem bodril preplašene kristjane. Vojakom je dal vedeti, da je kristjan in bo to ostal, da je za vero pripravljen pretrpeti tudi najhujše zlo. Takratni državni namestnik Akvinij je skušal mladega častnika pregovoriti, a mu ni uspelo. Vojaki so Florjana prebičali, nato pa z ostrim žezlom trgali meso z njegovih pleč. Vse to je prestal, zato so mu privezali okoli vratu mlinski kamen in ga vrgli v reko Anizo, kjer je utonil. Mrtvega so kristjani izvlekli iz reke, ga položili na voz z volovsko vprego in ga peljali na kraj, kjer bi naj bil pokopan. Pot je bila slaba in dolga, od žeje in vročine onemogla voliča nista mogla več naprej. In glej čudo, zemlja pred njima se je zrahljala in iz nje je pritekla sveža, čista voda, ravno dovolj, da se je volovska vprega odžejala in nadaljevala pot. Ta izvir je bil kasneje proglašen za zdravilnega in v njegovi bližini so si ljudje začeli graditi domove.

Predvidevajo, da je sv. Florjan nadomestil neko pogansko vodno božanstvo in zaradi tega so ga proglasili za svetnika. Za svojega patrona pa so si ga izbrali obrtniki, ki so ga ob vodni ujmi in požarih klicali na pomoč. (F. Vrbnjak)

Tekst in fotografiji: Tatjana Mohorko in Frenk Vrbnjak

Mladi gasilci na gasilsko tekmovanje

Med čakanjem na kolono "oldtimerjev" smo na nogometnem igrišču na Sp. Hajdini srečali mlade hajdinske gasilce, ki so se odpravljali na Ptuj na gasilsko tekmovanje. Njihovi mentorji: Radovan Auer, Damjan Ogrizek in Frenk Vrbnjak so ponosni nanje, saj so osvojili prvo mesto v tekmovanju za pokal GZ Mestne občine Ptuj in drugo mesto za pokal Gasilskega društva Ptuj. (S.B.)

Gasilska društva, združena v Gasilski zvezi MO Ptuj, obnovila pogodbo o sodelovanju

POŽARNA VARNOST JE ZA OBČANE NAJPOMEMBNEJŠA

Sredi maja so se na delovnem sestanku srečali župani občin Markovci, Zavrč, Hajdina in Mestne občine Ptuj, iz katerih so prostovoljna gasilska društva (PGD) združena v večjo Gasilsko zvezo MO Ptuj. Ta je ostala "skupaj" in zelo dobro dela tudi po ustanovitvi novih občin Hajdine in Markovcev, združuje pa 24 gasilskih društev ter kar 2640 gasilk in gasilcev. Župani omenjenih občin so v maju znova podpisali in na tak način tudi obnovili pogodbo o sodelovanju, na srečanju pa so vodilni možje iz gasilskih društev podpisali še tripartitno pogodbo.

Župani so v svojih krajših nagovorih dobro ocenili delo gasilske zveze, še bolj pa pohvalili skrb vseh za dobro in kar najbolj učinkovito zagotavljanje požarne varnosti občanom. Hajdinski župan **Radoslav Simonič** je med drugim poudaril, da gasilci na prostovoljni bazi dobro delajo, zato si zaslužijo mnogo pohvale, po njegovem pa je gasilstvo še zmeraj neke vrste tovarištvo, ki ga v naših krajih ohranja močna tradicija. Z nekaj vzpodbudnimi besedami se je

županu Simoniču pridružil še ptujski, **dr. Miroslav Luci**, ki je gasilstvo označil kot izredno močno organizacijo, za katero pa država namenja mnogo premalo sredstev. V GZ MO Ptuj poskušajo to vsaj malo bolje urediti z vlaganjem sredstev v investicije. Sicer pa se bosta uspešno delo in dobro sodelovanje med gasilci pokazala na letošnjih slovesnostih in prireditvah (zadnja večja je bila v Bukovcih, kjer so proslavili 90-letnico PGD Bukovci in obeležili dan gasilcev), po društvih pa bodo organizirali tudi nekaj večjih gasilskih tekmovanj.

Strokovni sodelavec GZ MO Ptuj **Janez Liponik** je omenil, da so gasilci lanskoletni zastavljeni program v celoti uresničili, da pa bo temeljna naloga v letošnjem predvsem vezana na izobraževanje, ki je v gasilstvu zdaj še kako potrebno.

Potem, ko so župani in gasilci hajdinske, markovške, završke in Mestne občine Ptuj podpisali aneks k pogodbi za izvajanje javne službe, je predsednik PGD Hajdina in tudi predsednik GZ MO Ptuj **Franci Vogrinec** dejal, da gasilci tudi v prihodnje ne bodo delali mej med občinami. Želijo le sodelovati in imeti podporo tudi pri županih, ti pa se bodo prihodnje leto spomladi znova srečali v občini Markovci.

Tatjana Mohorko

NK Hajdina – najboljša sezona v zgodovini kluba

Sezona 1999/2000 je prinesla vsem štirim selekcijam hajdinskih nogometašev najboljše končne rezultate doslej. To je posledica dobre organiziranosti v Športnem društvu Hajdina in plod dolgoletnega strokovnega dela z mladimi, mnogo pa je seveda odvisno tudi od vsestranske pomoči vseh občanov Sp. in Zg. Hajdine, številnih sponzorjev, donatorjev in finančnega razumevanja nove občine Hajdina. S skupnimi močmi ustvarjamo pogoje za tekmovanje v 3. SNL.

Uvrstitve posameznih ekip:

Člani – 4. mesto v 3. SNL sever,
mladinci – 3. mesto v MNL Ptuj,
kadeti – 1. mesto v MNL Ptuj,
starejši dečki – 6. mesto v MNL Ptuj.

Seveda pa žanjemo uspehe tudi ob vzpodbujanju številnih navijačev, ki nas zvesto spremljajo na skoraj vseh naših tekmah. Upamo, da bo tudi v jesenskem delu prvenstva tako!

Franc Brodnjak

Stanko Glažar, predsednik Športne zveze občine Hajdina, je kadetom podelil pokal za osvojeno 1. mesto. Na svojo ekipo je upravičeno ponosen tudi njihov trener Janko Streher.

10.6.2000 je članska ekipa odigrala prijateljsko nogometno tekmo z reprezentanco gluhtonemih Slovenije. (Oba posnetka: Brodnjak)

TURISTIČNA AGENCIJA - TRAVEL AGENCY

KURENT

Minoritski trg 2, 2250 PTUJ

Tel.: 062 778-039, tel., faks: 062 778-333

Draženci

Foto-utrinek z RAZSTAVE VELIKONOČNIH JEDI, kot so jih pripravljale naše babice in po njihovih receptih članica Društva gospodinj Draženci. V ozadju tokrat izjemoma prazna dvorana Doma vaščanov. Sele tako dobiš občutek, kako velika in lepo urejena je. (S.B.)

BILE SMO NA GOLICI

Draženske gospodinje smo si 13. maja vzele prosto soboto. Navsezgodaj smo pod vodstvom naše predsednice Zdenke Godec izpred Doma vaščanov krenile na pot proti Gorenjski. Sprostile smo se in bile dobre volje, kot to znamo narediti ženske, ko se vsaj za kratek čas lahko razbremenimo vsakdanjih skrbi in opravil.

Najprej smo med deževnimi kapljami obiskale Marijo pomagaj na Brezju in orošenih oči odhajale nazaj na avtobus, saj je vsaka v sebi našla sigurno vsaj eno prošnjo za našo zavetnico.

Pot smo nadaljevale proti Golici, kjer smo po krajšem planinskem sprehodu prišle na jaso, pobeljeno in porumenelo z brezštevlnimi narcisami.

V Vrbi smo obiskale Prešernovo rojstno hišo, nato pa še Avsenikovo domačijo in galerijo v Begunjah. Po Blejskem jezeru smo se zapeljale s "pletno", nato pa nas je šofer Janko Ornik spet odpeljal vsakdanjim obveznostim naproti. Nasvidenje naslednjič!

Terezija Golob

KULTURNIŠKI KVIZ

10. junija smo v Kulturnem društvu Draženci organizirali kviz Pokaži kaj znaš na temo Ptuj in njegove značilnosti. Glede na to, da smo tovrstni projekt pripravili prvič, smo vanj vključili 6 tekmovalnih skupin iz različnih kulturnih društev: Stane Petrovič Hajdina, KD Skorba, Folklorno društvo Pobrežje, KUD Franček Kozel Cirkulane, KD Markovski zvon iz Markovcev in KD Stoperce. Domačini kot organizatorji nismo tekmovali

Tekmovanje smo si zamislili v treh sklopih vprašanj, ki so nam jih pomagali pripraviti: ga. Sonja Krajnc iz Ptujskih vedut – področje umetnostne zgodovine, g. Stanko Glažar – šport in harmonikaš g. Viktor Kajzba – glasbeni del. Vsem najlepša hvala za pripravljenost in sodelovanje.

Najbolje se je odrezalo KD Markovski zvon Markovci, 2. so bili kulturniki iz Pobrežja, tretje mesto pa je pripadlo KUD Franček Kozel iz Cirkulan. Na koncu smo pripravili zabavno druženje članov vseh društev in njihovih navijačev skupaj z domačo pevko Dušanko. Želeli bi, da bi kviz postal tradicionalen in bi ga vsako leto priredilo drugo društvo. Priznati

moram, da nam je bilo grenko pri duši, ko smo videli še mnogo praznih sedežev v naši veliki dvorani, a orali smo ledino in smo za prvič verjetno pričakovali preveč. Morda bi bilo bolj umestno prestaviti kviz v letnem programu prireditvev na začetek koledarskega leta v zimski meseci, ko je več časa za tovrstne aktivnosti. Ne glede na letošnji mini obisk bomo verjetno kviz organizirali vsaj še enkrat.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem Občini Hajdina, ki je sklenila projekt finančno podpreti, članom strokovne komisije – avtorjem vprašanj ter vsem obiskovalcem.

Saska Serec, predsednica KD

Hajdina

BORCI ODŠLI NA POLJANE ...

14. maja so se proslave ob 55. obletnici zadnjih bojov II. svetovne vojne v Evropi, ki so bili na Poljani nad Prevaljami, udeležili tudi člani občinskega odbora ZZB NOV Hajdina. Srečala sem jih pred Osnovno šolo Hajdina, kjer so čakali avtobus z udeleženci iz vseh odborov nekdanje ptujske občine. S.B.

... UPOKOJENCI NA KOLESARSKI TRIM

Društvo upokojencev Hajdina prireja za svoje člane številne izlete in družabna srečanja, med katerimi je tudi vsakoletni kolesarski trim, ki ga organizira Odbor za šport in rekreacijo skupaj z ožjim vodstvom ter poverjeniki. Letošnjega smo načrtovali po svoje, vendar so nam prvotno zamisel kar sproti dopolnjevali naši člani, ki so nas obveščali o tem, kje vse se moramo med potjo ustaviti. Kljub bojazni nekaterih, da bo udeležba zaradi istočasnega izleta v Hajdošah in prvega sv. obhajila minimalna, smo se odločili, da izpeljemo svoj plan, saj smo imeli na spisku prijavljenih preko sto udeležencev.

V nedeljo ob 10. uri smo se zbrali pri našem Domu DU na Zg. Hajdini. Prvo postajo smo imeli po vožnji skozi Zg. in Sp. Hajdino in po "Cvetlični ulici" pri Jožetu Metličarju. Sprejel nas je z nasmejanim obrazom in nas bogato pogostil, kot zna le on, naš "Jaketo Pepi". Vrata njegovega vikenda so bila na široko odprta, da si je lahko vsakdo ogledal njegov občasn dom, kjer obuja spomine na mlada leta, ki niso bila vedno z rožicami postlana. Pred odhodom se mu je gospa Katica Cestnik v imenu vseh prisotnih s kratkim opisom njegovega življenja zahvalila za nepozaben in pri srčen sprejem, vsi skupaj pa smo se poslovili s pesmijo.

Naslednja postaja je bila v Skorbi, kjer so nas vaščani lepo pogostili. Zapeli smo, poklepetali in že smo morali nadaljevati z našo vožnjo skozi Hajdoše v Slovenjo vas. Spet veliko presenečenje, pričakal nas je mlad harmonikar, veselo zaigral in nas nasmejaj z nekaj izvirnimi vici. Po dobri domači malici in pijači smo se odpeljali v Gerečjo vas. Zgodba o gostoljubnih domačinih se je tudi tu ponovila, le da je bila tokrat zraven tudi godba in darili za naša udeleženca Rozalijo Turkuš in gospoda Maksa Kampla. Pohiteti smo morali v Dražence, kjer je bilo vse pripravljeno za veselo rajanje in sprostitvev do pozne noči ob zvokih znanega ansambla Obmejni štajerski trio, ki je upokojemcem že dobro znan.

Gostitelju se je zahvalila Katica Cestnik

V imenu odbora za šport in rekreacijo se prav lepo zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli prispevali za realizacijo kolesarskega trima in zaključne zabave. Se posebej pa hvala vsem vaščanom za vse, kar ste naredili za nas.

Nasvidenje prihodnje leto!

Karel Fridl

... DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET OBČINE HAJDINA PA NA KRIŽARJENJE PO OBALI

20. maja se nas je 47 članic Društva žena in deklet občine Hajdina odpravilo na slovensko obalo. Naš cilj je bil Piran. Deževno jutro smo preganjale s klepetom in dobro voljo. Kar naenkrat smo bile v Trnovem pri Celju, kjer smo obiskale lončarski atelje prof. Roka Komela. Z zanimanjem smo opazovale, kako izpod njegovih gibčnih prstov iz gline nastajajo najrazličnejši izdelki, za katere dobiva ideje kar sproti. Srečo nam bo odslej prinašal tudi njegov spominek, majhen glinasti pujsek, ki ga je vsaka izmed udeleženk dobila v dar.

Pot do morja nam je krajšala vodička TA Kurent, karmen, ki nam je pripovedovala o znamenitosti krajev mimo katerih smo se peljali. Piran nas je pozdravil s soncem in rahlim vetričcem, čakala pa nas je tudi že ladja s kapitanom in dvema kuharjema. Ves čas križarjenja sta skrbela za to, da smo hrano iz nahrbtnika zamenjale z morskimi specialitetami (školjke v zelo okusni omaki in kruh za predjed ter pečen oslič z mešano solato za glavno jed) ter malvazijo, za kateri so ribe plavale še tretjič.

Prilegel se nam je tudi popoldanski sprehod po Piranu. Ustavile smo se na Tartinijevem trgu, na katerem so se vrstile številne poroke v narodnih nošah, po starih običajih s plesom in pesmijo. Nekaj nas je odšlo v piranski akvarij, nekatere pa so se povzpele do cerkve nad mestom, v kateri mašuje naš nekdanji ptujski župnik, g. Marjan. Z veseljem nam je razkazal cerkev in predstavil njeno zgodovino. Ogledale smo si tudi umetnine našega priznanega hajdinskega kiparja Viktorja Gojkoviča.

Upamo, da bomo v prihodnje za naše članice lahko organizirale še več podobnih izletov, na katerih bomo spoznale druge kraje in njihove običaje.

Silva Vrbnjak, podpredsednica Društva žena in deklet občine Hajdina

MLADI PIANIST TOM HAJŠEK JE NAVDUŠIL SVOJE OBČINSTVO

V dvorani Glasbene šole Karola Pahorja na Ptuju je bil v četrtek, 22. junija, zaključni koncert pianistov Srednje glasbene in baletne šole Maribor Toma Hajška in Saša Vollmaierja, ki izhajata iz razreda prof. Narcisa Grabarja. Predstavila sta se z deli Bacha, Scarlattija, Beethovna, Chopina, Chatschaturjana in Gerschwina.

Mladega maturanata Toma že dokaj dobro poznamo, saj so njegove glasbene spremljave (žal ne vedno odigrane na klavirju, ampak na pianinu ali električnih orglah) oplemenitile marsikatero kulturno prireditev v osnovni šoli in občini Hajdina.

Tom se je letos udeležil študijskega izobraževanja mladih pianistov, ki ga je vodil prof. Aci Bertonec. Poleg številnih nastopov in sodelovanja pri Big Bandu SGBŠ Maribor je uspešno opravil maturo iz klavirja, sedaj pa se intenzivno pripravlja na študij klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Tom za klavirjem je fant kot vsi mladi njegovih let. Nasmejan, sproščen in prijazen. Želimo mu mnogo uspeha in zadovoljstva pri študiju, hkrati pa mu naročamo, naj ne pozabi kdaj pa kdaj nastopiti tudi za domače občinstvo. Hajdinčanke ga bomo prišle poslušati tudi v Ljubljano, če nas bo povabil.

S. Brodnjak, Posnetek: Dragica Kosi

Skorba

Klub za šport in rekreacijo v Skorbi

Ko se peljete iz ptujskih Term mimo igrišča za golf, naletite v Skorbi nasproti Doma krajanov na nov športno – rekreacijski center. Nahaja se na lokaciji, kjer je še pred sedmimi leti rasla koruza, sedaj pa je postal priljubljeno zbirališče mladih rekreativcev – tenisačev, odbojkarjev, košarkarjev in igralcev malega nogometa, toliko jih je, da so se sklenili povezati v Klub za šport in rekreacijo. Če se jim želite pridružiti, pokličite Aleksandra Lončariča!

(Tekst in posnetek: M. Brodnjak)

VESTI IZ NAŠIH VASI

PO VELIKEM VESELJU NENADNO SLOVO

Že nekaj časa nazaj so se pri Kolaričevih v Skorbi pripravljali na težko pričakovano družinsko srečanje vseh generacij, ki izvirajo iz njihove, širom po domovini in tudi v tujini razvejane rodbine, potomcev Jerneja Kolariča in

Neže Pak. Uspelo jim je, da so naredili natančen rodovnik in za prvo srečanje za isto mizo 3. junija 2000 zbrali kar 89 sorodnikov, ki snidenja v Hotelu Roškar v Hajdošah nikoli ne bodo pozabili. In to iz dveh razlogov. Prvi je veseli, saj so si imeli povedati ogromno zanimivega, lepega, nepozabnega, zapeli so nič koliko pesmi, tudi zaplesali...

Mama Zalika sedi v sredini v prvi vrsti, oblečena v bluzo z belim ovrtnikom.

Otvoritveni ples je zaplesala najstarejša med njimi, 81-letna Rozalija Malger. Srečna je bila, ko je bilo ob njej toliko sorodnikov, ki si jih je že dolgo želela ponovno videti, z njimi pokramljati. Mama Zalika, kot so jo klicali njeni otroci, je bila Mama z veliko začetnico. Žal moram sedaj povedati še drugi razlog. Mama Zalika bo namreč svojim sedmim primoženim in lastnemu otroku Slavu ter njihovim naslednikom ostala Mama in Oma le še v srcih, spominu in na tej edinstveni fotografiji, ki jo je tudi sama (po zaslugi fotografa Kosija) videla še isti dan...Sreče je bilo dovolj in malo preveč za njeno ne najbolj zdravo srce. Ugasnilo je naslednji dan, 4. junija, ko bi si bili imeli povedati toliko vsega...

Pogrešali jo bomo vsi, ki smo jo neizmerno cenili in spoštovali!
(Silva Brodnjak, Foto: Stanko Kost)

Slovenja vas

Po desetih letih smo se pri Čelanu v Slovenji vasi zbrali nekdanji osmošolci, ki smo se leta 1990 poslovili od takrat še stare hajdinske učilne zidane. Lepo je bilo spet pokramljati in popiti kozarček s prvimi pravimi prijatelji. Ni in ni hotelo biti konca obujanju spominov na tiste čudovite, brezskrbne, neobremenjene čase. Spomnili smo se tudi na naše učitelje, katerih nasvetov in priporočil se zavedamo šele sedaj, predvsem pa naših razredničark, Marije Pulko in Rozine Širovnik. Vse lepo pozdravljamo!

V imenu generacije 1982-1990 – Primož Brodnjak

Studenčnica in gmajna v Skorbi v preteklosti in danes

O zanimivosti gmajne in Studenčnice v Skorbi je podatke zapisala Angelca Glažar, moja babica, v razgovoru z Ivanom Vogrincem iz Skorbe.

Gmajno v Skorbi so dobili v skupno last vaški kmetje v času vladavine Marije Terezije kot vaške pašnike. Tako je ostala gmajna vse do konca prve svetovne vojne. Po letu 1920 je bila zemlja razdeljena kmetom, ki so bili lastniki vsaj treh do štirih hektarjev zemlje.

Takrat so se le-ti imenovali želarji, kočarji zemlje niso dobili. Takrat je bila Studenčnica, rečica te gmajne, kristalno čista, lepa in polna življenja. Studenčnico so kmetje pili, vaški otroci in fantje pa so v njej lovili ribe: ščuke, postrvi, klene, belice, v njej pa so živele tudi vidre in pižmovke.

Na rečici so bili trije vaški tumfi, kjer so se otroci kopali in preživljali prijetne počitniške dni. To so bili Zumrov, Blažev in tumf v Gadu. Na Studenčnici so bili zgrajeni tudi trije mlini. Krampergerjev mlin (pod Koštomajevimi), ki še danes stoji, je spomeniško zaščiten, nato še Smodejev in Zorčičev mlin.

Posebnost so bili tudi trije vaški perilniki (Koštomajev, Krampergerjev Gad in pod Vogrinčovo hišo). Na perilnikih so gospodinje prale, predvsem pa splakovale perilo v kristalno čisti vodi.

V šestdesetih letih so gmajno zasadili s topoli, pozneje z borovci, vaški fantje pa so imeli tam svoje nogometno igrišče.

Kdaj je Studenčnica upadla? Močan upadek vode je nastal v času izgradnje hidroelektrarne v Zlatoljcu.

Kaj pa je danes Studenčnica? Počasen potok, ki leno teče od hajdinske šole proti Ptujcu.

In naša hajdinska gmajna? Ta je postala moderno veliko slovensko in tudi širše znano igrišče za golf.
Jernej Sori, 4.r, OŠ Hajdina

HAJDOŠKE GASILKE PONOVO DRŽAVNE PRVAKINJE

30. junija in 1. julija 2000 je v Mariboru potekalo državno gasilsko tekmovanje, na katerem so članice PGD Hajdoše dosegle ponovno izjemen uspeh – **POSTALE SO DRŽAVNE PRVAKINJE**. Uspeh članic so dopolnili tudi veterani Hajdoš, ki so v svoji kategoriji dosegli 4. mesto.

V kategoriji članic A je sodelovalo 40 ekip iz celotne Slovenije, ki so osvojile prva tri mesta na regijskih tekmovanjih. Njihova zmaga pomeni hkrati novi državni rekord, saj so vajo opravile v 38,1 s v štafeti pa so v 69,4 s za 8,5 s prehitete drugo uvrščeno ekipo.

Letošnje tekmovanje je bilo pomembno tudi za morebitno udeležbo na gasilski olimpiadi, ki bo naslednje leto v Kuopiu na Finskem. Ž doseženim rezultatom pa so vse bliže tudi temu nastopu.
Valerija Sampri

Zmagovalna ekipa članic: od leve proti desni stojijo: Gabriela Galun, Tanja Furek, Metka Vidovič, Kristina Zajšek, Alenka Metličar; čepijo Dušanka Brodnjak, Anita Polanec, Lidija Terbutec, Klavdija Ekart. Zraven spadajo še: Vesna Hren, Mojca Vogrinc ter mentorja Ivan Brodnjak in Franci Zupanič, ki pa niso na fotografiji.

GEREČAN

GEREČJA VAS, vas Kaisersbergerjev, Kiseljakov, Intiharjev, Malingerjev, Paveov, Drevenškov, Kiselakov, Nahbergerjev, Turnškov...

NEKOČ...

Geografi predstavljajo Gerečjo vas, ki bi naj bila prvič omenjena leta 1144 kot last samostana v St. Lambrechtu, kot dolgo obcestno vas, razpotegnjeno kot enoredno naselje po notranji dravski terasi ob krajevni cesti 1 km zahodno od ceste Maribor-Ptuj-Zagreb.

Dr. Jože Koropec v prispevku Med Dravo in Dravinjo v 16. stoletju takole piše o Gerečji vasi:

“V vurberskem urbarju za leto 1535 je zapisano, da so v Gerečji vasi živeli Hrvati. Pred letom 1542 je tu gospodarilo pet hrastovskih podložnih družin na dveh kmetijah – Klavž Kravat in Gregor Vekovič in na treh dvojnih kmetijah: Ivanov sin Jurko Kravat, Ozvald, Mate Turk. Dajali so za vsako kmetijo goldinar in po 3 korce ovsu za dravski ribolov.

Leta 1542 je bilo podrejenih hrastovškemu gradu 6 družin. Viri omenjajo Finžgarjevo na dvoru, le Turkova je bila velikokmečka, ostale pa srednjekmečke. Finžgar je bil brez živine, Turk je gojil 13 glav govedi, drugi od 5 do 8. Svinj so premgli od 3 do 9, več je bilo ovac, od 14 do 70.

V Gerečji vasi sta leta 1542 živeli tudi družini Kolenhofer in Krabat. Njun zemljiški gospod je bil Luka Gembs z gradu Vodriž južno od Slovenj Gradca.”

Poleg že naštetih priimkov omenjajo še naslednje: Šmajhlič, Marčič, Nerktó, Šmarč, Šofčič, Vater, Vurvic.

Nekoč pretežno kmečka vas, v katero je “bilo možno priti z vozom in avtom”, kot so zapisali leta 1937 v Krajevnem leksikonu Dravske banovine, je živela od poljedelstva in živinoreje ter nekaj malega tudi od sadjarstva. Gojili so veliko perutnine.

...IN DANES

Danes pa je med 153 hišnimi številkami le še 9 domačij, kjer je kmetijstvo edini vir dohodka, čeprav je evidentiranih 22 zaščitene kmetij. Na njivah pridelujejo največ koruzo za zrnje (28,5%), koruzo za silos (24,3%), žito (35,3%) in krompir (7,5%), vendar predvsem za lastno uporabo. Govedo in prašičereja ter perutninarstvo so poglavitne živinorejske panoge, ki dajejo kruh tistim, ki vztrajajo v kmetijstvu. Inštitut za ekološki inženiring iz Maribora je ob izdelavi Programa razvojnega projekta celostne ureditve območja Gerečje vasi in Kungote med drugim ugotovil, da je od skupno 227 ha zemljišč v Gerečji vasi kar 67,9% njiv, 20,2% gozdov, 10,3% travnikov, 1,1% pašnikov in 0,5% vinogradov in sadovnjakov. Na 110 ha poteka rastlinska proizvodnja, kar pomeni 70% izkoriščenosti njiv in vrtov.

Vas štiti na zahodni strani pred vetrom mešani gozd, kjer prevladujejo bor, smreka, hrast in breza, ki dajejo zavetje številni divjadi, med katero prednjačijo zajci, fazani, jerebice in srnjad, svoje koticke pa imajo tudi gobarji.

Ob popisu leta 1991 so v Gerečji vasi popisali 540 prebivalcev, kar je 18,1% več, kot jih je bilo leta 1961, ko je vas štela 457 vaščanov. Stanje ob nastajanju tega članka junija 2000 pa je 565, od tega 285 moških, kar pomeni odstopanje v slovenskem merilu, kjer je večji delež žensk.

Kako izgleda skoraj cela Gerečja vas iz višine, si lahko ogledate na zadnji strani ovitka, kako živijo in delajo v vasi danes, v začetku novega tisočletja, pa boste izvedeli v nadaljevanju te predstavite iz prispevkov nekaterih zelo prizadevnih posameznikov, ki so mi ljubeznivo priskočili na pomoč. Preden jim predam besedo, pa še pojasnilo k temu, kar pravkar berete.

DOMAČI VZDEVKI, KI SO ŠE DANES V UPORABI V GEREČJI VASI

Med mojimi novimi in starimi znanci sem imela spočetka precej težav, ker za ljudi, o katerih smo se pogovarjali, uporabljajo domače vzdeveke, “cone”, kot rečejo. Zase in za vse tiste, mlajše in priseljene Gerečane, sem zbrala nekaj najpogostejših poimenovanj. Vesela bom vsake dopolnitve oziroma popravka. Zapisala sem jih tako, kot sem jih slišala.

1. Alfretovi	– Paukovi
2. Andrejčovi	– Intiharjevi
3. Andrušovi	– Turkovi – Janžekovičevi
4. Antonovi	– Metličarjevi-Kaisersbergerjevi
5. Arnekvi	– Paveovi-Majcenovi
6. Barbini	– Kiselakovi – Emeršičevi
7. Blažetvi	– Kiselakovi
8. Bračunovi	– Turkovi
9. Brčunovi	– Turkovi
10. Bregarvi	– Grušovnikovi
11. Brglezvi	– Brglezovi
12. Brigitini	– Zupaničevi-Ostrškovi
13. Čergunovi	– Svenškovi-Zupaničevi
14. Drevenšekvi	– Drevenškovi
15. Falentovi	– Kaisersbergerjevi
16. Falentovi	– Sagadinovi
17. Filipovi	– Korenovi
18. Fričovi	– Paveovi-Habjaničevi
19. Gerini	– Kaisersbergerjevi
20. Grilovi	– Intiharjevi
21. Jagrovi	– Metličarjevi-Svenškovi
22. Jirgovi	– Radoličevi
23. Jokovi	– Gerečnikovi
24. Juretvi	– Kaisersbergerjevi
25. Kanclerji	– Paveovi-Novakovi
26. Karovi	– Vidovičevi
27. Katini	– Nahbergerjevi-Verdenikovi
28. Kaučovi	– Svenškovi
29. Kirbižvi	– Steinerjevi
30. Klepovi	– Drevenškovi
31. Krenčovi	– Anželčevi
32. Lonkini	– Rodošekovi
33. Lovretvi	– Požganovi-Plavčakovi
34. Makslovi	– Vogrinčevi
35. Malgervi	– Malingerjevi
36. Margetini	– Drevenškovi
37. Materni	– Bavčovi-Gojkoškovi
38. Materni	– Nahbergerjevi
39. Merkušovi	– Nahbergerjevi
40. Mimini	– Drevenškovi
41. Nemčovi	– Rozmanovi
42. Ondrečvi	– Panikvarjevi
43. Pavlini	– Sagadinovi
44. Pečnikvi	– Turkovi
45. Pečnikvi	– Pečnikovi-Kirbiševi
46. Petrovi	– Burjanovi-Vorihovi
47. Selakovi	– Kiselakovi
48. Šeflarvi	– Metličarjevi
49. Škorčovi	– Tementovi
50. Štajnarvi	– Steinerjevi
51. Štancarvi	– Jerenkovi
52. Šviglovi	– Mirketvi – Vogrinčevi
53. Tinetvi	– Kaisersbergerjevi
54. Tojzlekvi	– Intiharjevi
55. Tomažetvi	– Pečnikovi – Panikvarjevi
56. Tomažvi	– Sagadinovi
57. Tončekvi	– Kiseljakovi
58. Tonetvi	– Malingerjevi
59. Turkečvi	– Rozmanovi
60. Varčovi	– Tomaničevi-Drevenškovi-Šmigočevi
61. Zajčovi	– Paveovi-Intiharjevi
62. Zajšekvi	– Turnškovi
63. Žefronovi	– Vidovičevi

Podatke zbrala: S. Brodnjak

Gerečanu na pot

Od odločitve za samostojno občino Hajdina je preteklo že dobro leto in pol in skoraj toliko časa je za nami tudi samostojnega dela naše občine. Pričakovanja, ki so nas spremljala, ko smo se odločali za samostojno pot, niso bila skromna.

Tega se danes, ko poslušamo naše občane, kaj vse so od samostojne občine pričakovali, kje so bila njihova pričakovanja izpolnjena in kje ne, zavedamo s toliko večjo odgovornostjo. Tudi vaščani Gerečje vasi nismo v tem pogledu nobena izjema. Delovanje občine se v pogledu uspešnosti v ničemer ne razlikuje od poslovne politike podjetja. Začrtati si je potrebno smer in tej poti tudi slediti. Z rezultati, s katerimi merimo uspešnost, je drugače. V podjetništvu je to dobiček, v občini pa metri prenovljenih vozišč, obnoven vodovod ali javna razsvetljava, vlaganje v osnovno izobraževanje, zdravstvo, otroško ali socialno varstvo ipd. Brez naporov pa v nobenem primeru ni mogoče zadovoljivo rešiti vseh teh potreb, kar pomeni, da tudi ni mogoče pričakovati splošnega zadovoljstva občanov glede funkcioniranja občine.

In na kakšen način poskušamo to doseči v naši občini? Ožji deli, ustanovljeni na območju občine Hajdina, kot imenujemo vaške skupnosti, omogočajo zadovoljevanje skupnih potreb občanov na območju posameznih naselij. Vaška skupnost Gerečja vas, kot tudi Vaški odbor, ustanovljen kot posvetovalno telo Občinskega sveta, je to svojo nalogo kakor tudi pristojnost v celoti upravičil. Naloga člana Občinskega sveta je v vsakem primeru zastopanje interesov okolja iz katerega prihaja.

Pri tem pa je neobhodna velika mera previdnosti in predvsem racionalnosti, kajti sicer voz lahko hitro skrene iz načrtovane poti.

Sprejeti in uveljavljeni postopki usklajevanja in sprejemanja proračuna kot tudi drugih občinskih aktov zagotavljajo sprejemanje odločitev, ki so v največji možni meri zadovoljevanje skupnih interesov.

Občinski svet ima kot svoja delovna telesa ustanovljene stalne komisije in odbore. Odbori so ustanovljeni za posamezna področja (za družbene dejavnosti, za gospodarstvo in kmetijstvo, za komunalno infrastrukturo, za varstvo okolja in urejanje prostora ter za finance in občinsko premoženje). Delovanje teh odborov predstavlja tisto silo, preko katere gredo tako rekoč vse zadeve (gradivo), o katerih se odloča na Občinskem svetu. Zastopanost članov v teh odborih tudi po vaseh zagotavlja predhodno usklajevanje interesov vseh vaških skupnosti. Prav zaradi tega ocenjujem delo vaških odborov toliko odgovornejše. V Vaškem odboru Gerečja vas je ta občutek prisoten in prav je tako, kajti to je pogoj za uresničitev svojih interesov oziroma ciljev.

Takšni postopki so spremljali tudi sprejetje proračuna občine Hajdina za leto 2000. In to, kaj se bo dogajalo danes, jutri, prav vaščane seveda najbolj zanima. Zal je tudi razprava pri sprejemanju proračuna za leto 2000 bila usmerjena predvsem v porabo sredstev za posamezne proračunske postavke. Ta prispevek ni mesto za to razmišljanje, ne moremo pa mimo dejstva, da je proračun težak slabih 240 mio SIT in da preko teh okvirjev pri porabi denarja, razen ob iskanju tujih virov, pač ne moremo.

Pri oceni racionalnosti uporabe proračunskega denarja pogosto pozabljamo, da je iz proračunske vreče v prvi vrsti potrebno zagotoviti financiranje tako imenovane zagotovljene porabe, med katero uvrščamo tudi izvajanje dejavnosti na področju osnovnega izobraževanja, socialnega, otroškega in zdravstvenega varstva. Poraba sredstev za te namene pa je vse prej kot majhna in se v vsakem primeru izraža v večji kvaliteti življenja, kajti ne smemo pozabiti, da je ravno človek naše največje bogastvo.

In kakšna vlaganja bodo – poleg že omenjenih – v letu 2000 financirana iz sredstev proračuna v Gerečji vasi?

Spet moramo gledati širše. Osnovni del investicijskega denarja je v letu

2000 namenjen pridobitvi ustrezne dokumentacije (PGD, PZI, lokacijska dokumentacija), ki bo v naslednjih letih omogočila začetek izgradnje kanalizacijskega omrežja na celotnem teritoriju občine Hajdina. Prvi razpis za oddajo teh del je bil neuspešen, rok dokončanja pa je šest mesecev ali več, zato je realizacija tega projekta iz proračuna 2000 uprašljiva.

Na področju komunalne infrastrukture načrtujemo ob predpostavki, da "projekt kanalizacije" ne bo realiziran v letu 2000, dokončanje modernizacije makadamskega vozišča, ki povezuje naselja Gerečja vas in Hajdina v dolžini cca 300 m. Ta povezava je bistvenega pomena za vaščane Hajdine kot Gerečje vasi. Obenem je potrebna javna razsvetljava, imamo tudi ulice, ki te razsvetljave sploh nimajo. Iz naslova investicijskega vzdrževanja večnamenskih dvoran načrtujemo, da se kaj tega denarja nameni za gasilski dom v Gerečji vasi in objekt na športnem igrišču (centralna kurjava). Del sredstev dobi tudi Vaški odbor za pokrivanje najnujnejših stroškov, povezanih z delovanjem vaških skupnosti (prireditve, objekti vaškega pomena).

Ob vseh aktivnosti velja posebej pozdraviti odločitev žen in deklet za ustanovitev svojega društva, ki bo prav gotovo dobilo pomembno mesto v kulturnem utripu vasi.

Med že aktivnimi društvi sta najaktivnejši, o tem ne gre dvomiti, gasilsko in športno društvo Gerečja vas. Tudi za delovanje teh društev so v proračunu namenjena sredstva, ki se razporejajo glede na rangiranje društva in dosežene rezultate na njenih tekmovalnih področjih.

Uspešnost posameznika – vaščanov pri koriščenju sredstev, namenjenih za razvoj gospodarstva in kmetijstva, pa je predvsem v njihovih rokah. Dejstvo je, da so sredstva bodisi v obliki regresiranih obrestnih mer ali subvencij za te namene in da prav tako ne predstavljajo zanemarljivega deleža denarja, namenjenega razvoju.

Ko tako podrobno analiziramo, kaj smo od nove občine "dobili", je ocena o smotnosti samostojne občine večkrat prepričljiva. Upam, da se tudi vaščani Gerečje vasi, ki jim je namenjena prestatitev v tej številki "Hajdinčana", s tem strinjajo. Vaškemu odboru kot gonilni sili pa želim uspešno delo v prihodnje.

Podžupan, Martin Turk

Vaški odbor Gerečja vas

Franc Drevenšek, Franc Kaisersberger, Martin Drevenšek, Stanko Paveo in Janko Novak so člani sedanjega Vaškega odbora v Gerečji vasi. To je ekipa v najboljših letih, ki si je članstvo v odboru zaslužila z večletnim prizadevnim delom na najrazličnejših področjih, kjer so nekoč bili njihovi predhodniki, katerim so predsedovali: Franc Drevenšek st., Ivan Drevenšek, Janez Turnšek ml., Franc Tomanič, Martin Kaisersberger, Silvo Drevenšek, Janez Kiseljak in Karel Svenšek

Vsi ocenjujejo, da je trenutno na vasi čutiti malo pasivnosti, kar pa je po eni strani razumljivo. V zadnjih letih je Gerečja vas intenzivno skrbela za razvoj kraja in v to vložila mnogo denarja, ki je bil poleg sredstev krajevnega samoprispevka zbran s prostovoljnimi delom in organizacijo raznih prireditev, med njimi kar 8 tombol. Danes se lahko ponašajo z večino asfaltiranih cestnih površin, z velikim gasilskim domom, s telefonom pri vsaki hiši, s kablasko TV in tudi z upravljanjem kablasko razdelilnega sistema. Zgradili in uredili so zavidanja vreden športni park, na katerem intenzivno trenira njihova tretjeligaška enajsterica s podmladkom, imajo pa objektivne želje, da uredijo še marsikaj, zato so sebi in vsem sovaščanom napisali obsežen plan investicij za čas od leta 2000 do 2002 in ga posredovali svetnikom občine Hajdina. V njem je zajetega mnogo tistega, kar so v naših pogovorih izražali moji številni sogovorniki. Če ste prebrali županov uvodnik, je nekaj akcij že predvidenih, a kljub temu ne bo odveč, če vse skupaj zapišemo tudi na teh straneh, ki so namenjene Gerečji vasi.

V letu 2000 planirajo:

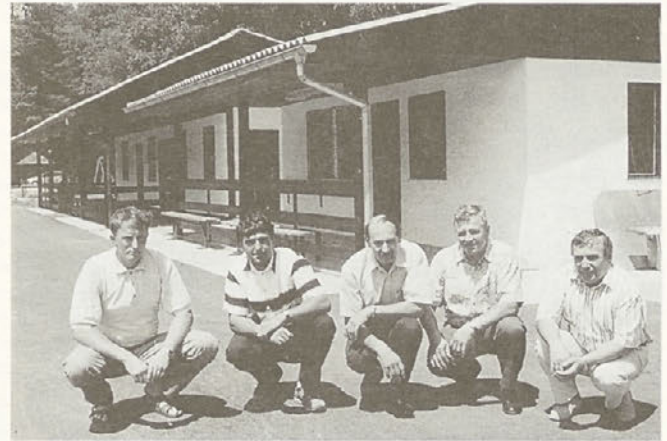
- asfaltiranje površin pri gasilskem domu,
- ureditev javne razsvetljave (od hiš. št. 65 do 94, od 75 do 81, od 76 do 76b, od 107a do 108 in od 19 do 20b),
- napeljavo centralne kurjave v gasilskem domu in v objektu na Športnem parku,
- postavitev prometnih znakov,
- ureditev igrišča za mali nogomet in košarkarsko igrišče z varovalno ograjo v zgornjem delu vasi pri transformatorju,
- izgradnjo pomožnega igrišča in igrišča za odbojko na mivki v Športnem parku,
- priključitev trofaznega toka, da bodo lahko uredili namakanje igrišča,
- legalizacijo športnih objektov,
- priklop telefona v športnem parku,
- ureditev prostora za vaške potrebe,
- gramoziranje cca 10 km vaških cest letno,
- enotno ureditev informacijskih – oglasnih tabel na vasi,
- izgradnjo avtobusnega postajališča pri rondoju (pri vojašnici) in ureditev že obstoječih v vasi.

V letu 2001:

- želijo dokončati asfaltiranje ceste na relaciji Gerečja vas – Maja,
- posodobiti obstoječo vaško razsvetljavo,
- urediti zaporedje hišnih števil v vasi,
- zgraditi teniško igrišče v Športnem parku.

V zadnjem letu njihovega mandata – 2002 – pa načrtujejo:

- preplastitev lokalnih cest z novo asfaltno prevleko,
- obnovo športnih in gasilskih objektov,
- zamenjavo salonitnih vodovodnih cevi na javnem omrežju in ureditev kanalizacije,
- obnovo inventarja v gasilskem domu Gerečja vas (ob 70. obletnici obstoja PGD),
- plinifikacijo vasi.

In sedaj še skupinski "portret" sedanje "ekipe" Vaškega odbora Gerečja vas, ki smo ga naredili na koncu naših srečanj. Kje drugje, kot tam, kamor zadnja leta najpogosteje zaidejo. V njihovem Športnem parku, ki je skupni ponos srednje in mlade generacije, kjer se radi srečujejo tudi njihovi očetje in dedki. Predstavila vam jih bom tako, kot so se razvrstili pred objektivom, od leve proti desni.

Janko Novak je zaposlen kot avtoelektrikar pri Avtocommerce v Ljubljani. Pravi, da je simpatizer Športnega društva, sicer pa razen v Vaškem odboru ne deluje, ker mu jemlje dosti časa ukvarjanje s kmetijstvom. Pogreša nekdanji kolektivni duh, ki je vladal v vasi v času akcij, ko so urejali asfalt, telefonsko in kablasko omrežje in so vsi skupaj pripravljali vse potrebno za izvedbo tombole v Gerečji vasi, pa tudi pevskemu zboru bi z veseljem prisluhnili...

Martin Drevenšek, oblikovalec kovin, je že nekaj let samostojni podjetnik, ki ima v Gerečji vasi trgovino Pomlad. Poleg tajniških nalog v Vaškem odboru je tudi član Odbora za kmetijstvo in gospodarstvo v občini Hajdina. Prosti čas? Če ga kaj ostane, ga posveti nogometu, z veseljem pa bi pomagal pripraviti tudi kakšno družabno srečanje vseh vaščanov enkrat letno.

Franc Drevenšek ml., zaposlen kot elektrotehnik v TALUMU, sicer pa prizadeven planinec, ki svoj prosti čas rad preživi tudi med trsi vinograda v ženinem rojstnem kraju na Babni gori na Kozjanskem, si kot predsednik Vaškega odbora (pred več kot dvema desetletjema je podobno funkcijo opravljal tudi njegov, sedaj že pokojni oče Franc, priznani soboslikarski mojster) prizadeva v vasi ponovno zbuditi željo po večji družabnosti, v katero bi vključili tudi mladi rod. Vaščani mu zaupajo in ga cenijo, saj, čeprav bolj redkobeseden, vedno izpolni dano obljubo.

Franc Kaisersberger je po poklicu vodovodni instalater, zaposlen v mariborskem TOM-u. Prosti čas posveča delu v PGD Gerečja vas kot predsednik nadzornega odbora, je pa tudi član upravnega odbora Športnega društva Gerečja vas. Prepričan je, da je njegova rojstna vas že dolgo časa zelo napredna, saj so samoiniciativno veliko naredili na področju infrastrukture. Seveda pa bo potrebno še marsikaj postoriti. Med prvimi nalogami v vasi vidi ureditev kanalizacije in obnovo vodovodnega omrežja.

Stanko Paveo, po poklicu komercialni tehnik, je kot vodja skladišča zaposlen v Trgovskem podjetju Mercator SVS na Ptujju. Že od malih nog je zaprižen nogometaš in kot tak v Športnem društvu opravlja tajniške naloge. Lepo urejen Športni park je rezultat tudi njegovega dolgoletnega neumornega dela. Kot aktivni igralec je še kako dobro spoznal, da so za uspehe izjemno pomembni pogoji dela, med njimi pa je na prvem mestu dobro vzdrževano nogometno igrišče.

Pri zbiranju in pripravi gradiva o Gerečji vasi so razen članov Vaškega odbora prizadevno sodelovali tudi Janez Kiseljak, Martin, Alojz in Franc Kaisersberger, Branko Šmigoc, Branko Lešnik, Ivan Zupanič, Danica in Ivan Štumperger, Karel Svenšek, Štefan Koren in še mnogi drugi, ki pa ne želijo biti imenovani. Vsem hvala za pomoč!

Tekst in posnetek: S. Brodnjak

Prostovoljno gasilsko društvo Gerečja vas

Gasilstvo v Gerečji vasi seže v leto 1929. V tistih časih je bila po vaseh velika požarna ogroženost. Zgradbe so bile lesene, "cimprane", svetili so si z odprtim ognjem, kot so sveče, petrolejke, karbidovke in že majhna iskra je zanetila velik požar.

28.2.1932 je fotograf ovekovečil spomin na ustanovne člane GD Gerečja vas. Prepoznate svoje pradede in dede? Sporočite nam njihova imena in primke.

Napredni možje v vasi so se zavedali, da se lahko le organizirano in z gasilsko opremo postavijo v bran rdečemu petelinu in drugim naravnim nesrečam. Tako so leta 1929 ustanovili gasilsko desetino. V dveh letih so nabrali denar za osnovno opremo, uredili dokumente in tako lahko leta 1931 ustanovili gasilsko društvo, kakor se je takrat imenovala gasilska četa. Gasilci so morali svojo opremo spraviti na varno, zato so takoj pričeli z gradnjo orodišča. V dveh letih je bil objekt v izmeri 35m² dokončan. Ta prostor stoji še danes in služi kot garaža za orodno vozilo.

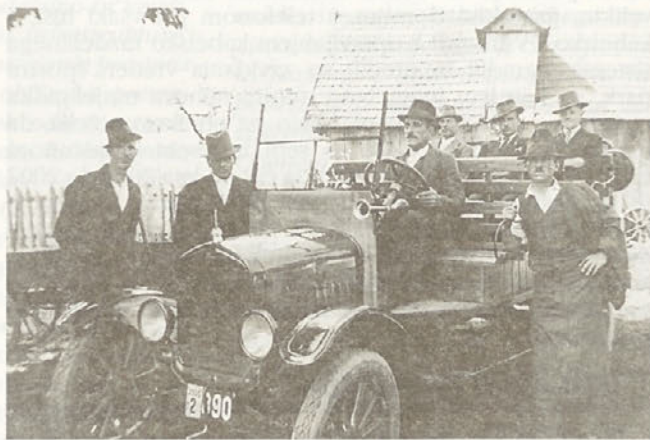
11.4.1937. leta so se uniformirani borci z rdečim petelinom takole postrojili pred svojim domom in avtomobilom.

Po drugi svetovni vojni se je tudi v Gerečji vasi začelo odvijati družabno življenje, zato je bilo potrebno zagotoviti primerne prostore, saj so se občni zbori in druga srečanja odvijali v privatnih hišah. S prostovoljnimi prispevki in delom so Gerečjani zgradili manjšo dvorano, klet in sejno sobo. Gasilci in tudi ostali vaščani so s ponosom povedali, da imajo novi gasilski dom, ki je postal in ostal center vsega dogajanja na vasi, njegovi gospodarji, gasilci, pa gonilna sila vseh družabnosti, saj drugih organizacij takrat še ni bilo.

Z leti se je pokazalo, da je za vse dejavnosti posebej v zimskem času premalo prostora. Takratno vodstvo društva se je odločilo, da poveča dvorano in uredi sanitarije. To je za nekaj časa zadostovalo, potrebe pa so že po nekaj letih narekovale razširitev dvorane in ureditev kuhinje.

Gasilci so morali sproti skrbeti tudi za to, da so sledili razvoju tehnike gašenja. Nabavili so precej opreme, obnovili vozni park in zato uredili tudi primerno orodišče.

Ce hočemo, da je tako velik objekt starejšega tipa vedno v primernem stanju, je potrebno redno vzdrževanje, povezano z visokimi stroški, ki bremenijo naše društvo. V lanskem letu smo porabili preko milijon tolarjev za menjavo oken in pleskanje. Letos pa bi nujno morali menjati notranja vrata in prepleskati preostale prostore. Najbolj nas tare ogrevanje prostorov, kar sedaj rešujemo z izpihovanjem toplega zraka. Ta način je zelo neprimeren, ker povzroča močan hrup. Občni zbori in drugi sestanki ne morejo potekati med vklopom, če gretje izklopimo, pa se prostori takoj ohladijo. Naša dvorana je namenjena vsem organizacijam na vasi, zato pričakujemo, da bomo s pomočjo občine in ostalih društev še letos naredili novo centralno kurjavo.

Kako izgledajo 20 let stara vozila, vemo, kakšen pa je bil širikolesni ponos gasilcev leta 1935, pa si lahko predstavljate ob zgornji fotografiji.

V letu 2001 planiramo obnovo zunanosti doma, ki je svojo današnjo podobo dobil 1986. leta, saj bi radi v lepem domu in urejeni okolici praznovali 70. obletnico gasilstva v Gerečji vasi.

Naše društvo ima 35 operativnih članov, ki so po kadrovski strukturi razvrščeni od višjega gasilskega častnika in nižjih nazivov do gasilca pripravnika. V društvu skrbimo za podmladek od pionirjev do mladine. Posebej smo ponosni na naše veterane, ki še vedno delujejo v gasilskih vrstah. Imamo celo tekmovalno ekipo veteranov, ki enkrat na teden pridno vadi ter se udeležuje raznih tekmovanj. Enake pohvale si zaslužijo tudi druge desetine. Članske vaje potekajo po letnem programu. Udeležba je kar zadovoljliva, saj se člani zavedajo, da so vaje zelo pomemben del operative.

Za use, kar potrebuje dober kmetovalec in gospodar, poskrbijo pri Pomladi, trgovini, ki poleg kmetijskega repromateriala prodaja tudi gradbeni material in zastopa tuje podjetje Röfix, proizvajalca barv za fasade in omete.

Naše društvo razpolaga z 20 let starim kombiniranim vozilom Zastava ter orodnim vozilom Renault Trafic, h kateremu spada nova orodna prikolica. Zelo radi bi kombi zamenjali za novejšega. Pohvalimo se lahko tudi z nekaj sodobne opreme, kar pa je še vedno premalo za potrebe zaščite in reševanja.

V društvu skrbimo tudi za kulturne dejavnosti in razvedrilo članov. V januarju organiziramo sedaj že tradicionalni "furešmast", v poletnih mesecih pa strokovno ekskurzijo, ki se ponavadi konča s piknikom. Na eni takšnih ekskurzij smo se spoznali z gasilci iz Tuhinja, s katerimi zelo dobro sodelujemo. Že vrsto let pa smo pobrateni s PGD Peruča. Seveda imamo dobre odnose z vsemi društvi v naši občini in tudi s sosednjimi, kot so TALUM Kidričevo, Zlatoličje, Prepolje in Starše. Takega sodelovanja si želimo tudi v prihodnje.

Martin Kaisersberger predsednik PGD Gerečja vas in Metka Vidovič

Starega Forda je zamenjal sodobnejši Fiat. Sedanji predsednik gasilcev bi imel kaj povedati o njegovih lesenih kolesih in o tem, kako se je kot tedanji kratkohlačnik peljal poleg pravih gasilcev v Kungoto. (op.S.B.)

Marsikoga izmed teh (posnetek je iz leta 1979), ki so s svojim delom prispevali k temu, da imamo od leta 1986 primeren gasilski dom, ki ga lahko uporabljajo vsa društva in organizacije in je hkrati tudi kulturno središče vasi, žal ni več med nami. Zato pa naj ostane nanje živ hvaležen spomin tistih, ki nadaljujemo njihovo humano delo. (Foto: Kosi)

In to so gasilci Gerečje vasi današnje dobe, kot so izgledali leta 1998. Posebej lepo je pogledati prvi dve vrsti spredaj...

Športno društvo Gerečja vas

ŠD Gerečja vas je bilo ustanovljeno leta 1967, takrat še pod imenom TVD Partizan Gerečja vas. Ves čas od ustanovitve smo se aktivno ukvarjali z nogometom, saj je naša članska ekipa nastopala v MNZ Ptuj, imeli pa smo tudi druge sekcije: šahovsko, strelsko,

namiznoteniško, ribiško in planinsko. Žal so v zadnjih letih te sekcije bolj slabo aktivne.

Nogometna članska ekipa je od ustanovitve do uvrstitve v SNL v sezoni 1997/98 imela vedno vodilno vlogo v MNZ Ptuj. Že leta 1986 smo se potegovali za uvrstitev v 3.

ligo, a nam takrat še ni uspelo. Prav tako smo igrali kvalifikacije leta 1989. Pravijo, da v tretje gre rado in tako nam je uspela uvrstitev v 3. ligo v sezoni 1997/98.

Ne smemo pozabiti na mlajši kader, ki je dosegal lepe uspehe. Trenutno imamo tri ekipe, in sicer mladino, kadete in mlajše dečke, ki tekmujejo v MNZ Ptuj. Tekmovanje je zelo drago, zato finančne težave rešujemo s pomočjo donatorjev. Med njimi je najpomembnejši naš generalni sponzor, podjetje UNUKŠPED iz Maribora, ki se jim ob tej priložnosti za podporo najlepše zahvaljujemo.

Športni park, ki ga imamo in smo nanj zelo ponosni, smo zgradili s pomočjo članov kluba in vseh vaščanov Gerečje vasi.

Po tekmi NK Gerečja vas z državnim prvakom NK Maribor, za katerega je igral tudi Zlatko Zahovič, najboljši strelac slovenske nogometne reprezentance. (Foto: Langerholc)

Stanko Paveo in Karel Svenšek

Na obisku pri Francu Tomaniču, nekdaj prvem možu tombolskih prireditev

Franc Tomanič st. bo v Gerečji vasi ostal zapisan kot človek, ki je ogromno naredil za vsestranski napredek.

(Posnetek: T. Mohorko)

„S tombolami smo na vasi veliko ustvarili...“

Ko že predstavljamo Gerečjo vas, ne moremo mimo še kako značilnih množičnih prireditev, ki so kraju in tamkajšnjim ljudem pustile velik

pečat. Verjetno ne bo težko ugotoviti, da bo govora o tomboli, za Gerečjo vas tako pomembni prireditvi, ki se je Gerečjevaščani še danes radi spominjajo. Čisto zares se je s tombolo pričelo v letu 1984, potem pa so tradicijo ponovili še sedemkrat in zmeraj s bili izredno, izredno uspešni.

Med poizvedovanjem, kako se je vse skupaj pričelo in na pobudo koga, v vasi izvemo, da je bil prvi mož tombole v Gerečji vasi Franc Tomanič (starejši), ki je bil v tistih letih tudi predsednik Vaškega odbora. Na vasi je prevzel še naloge vodje pripravljalnega odbora tombole, zadnji dve pa prepustil prav tako prizadevnemu domačinu Karlu Svensku.

TOMBOLSKI DENAR JE ŠEL ZA RAZVOJ VASI

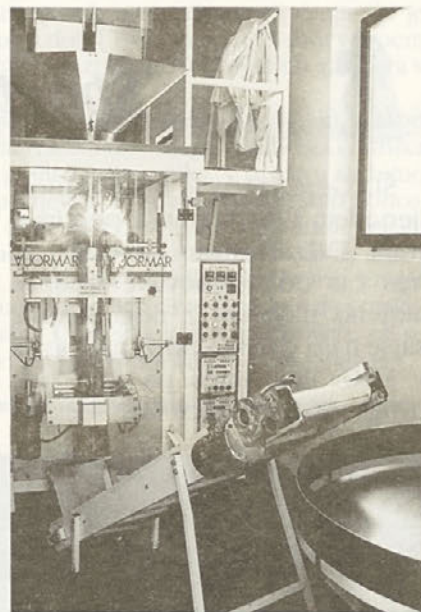
Franc Tomanič se priprav na prvo tombolo spominja takole: „Začeli smo v letu 1984 preprosto zato, ker nas je k temu vodila potreba po večjih finančnih sredstvih, s katerimi bi vendarle lahko nekaj več naredili na vasi. Tudi naša društva so potrebovala denar in pozneje so ga tudi dobila, tako kot smo načrtovali. Organizacijo tombole smo si lahko privoščili tudi zato, ker smo bili na vasi zelo složni, saj na dan tombole na vasi skoraj ni

bilo domačina, ki se ne bi vključil v delo. To nas je gnalo naprej, da nismo ostali samo pri prvi tomboli, ampak smo pripravili še drugo, tretjo, četrto, peto in tako naprej do osme – zadnje, potem pa smo nehali. Ena od tombol je bila solidarnostna in smo jo pripravili posebej za našega krajana, saj smo mu z denarjem, če že drugače ne, poskušali pomagati priti do zdravja.

Seveda še čisto na začetku nismo imeli pravega cilja, kako sploh porabiti denar, to je prišlo na vrsto šele kasneje. S tombolskim denarjem smo pomagali športnikom, gasilcem, poskrbeli smo za ureditev prostorov obeh društev, potem smo se lotili izgradnje telefonije, saj smo na vasi takrat imeli le en telefonski priključek. Dobro se spomnim, da smo pri naslednjih tombolah že razmišljali, kaj še moramo postoriti. Tako je prišla na vrsto tudi ureditev kabelskega sistema. Nanj sem bil najprej zelo ponosen, danes pa ne bi več rekel, da je tako. Osebnost sem jezen na ta sistem, kajti zanj smo v Gerečji vasi namenili okrog 60 tisoč nemških mark, ko pa so se k nam potem priključili še krajanji sosednje Kungote, so plačali „le“ 25 tisoč DEM. Pravim samo, da se takrat denar ni pravilno porabil in na žalost se je zgodilo, da smo ravno mi,

Tudi šport ima svojo zgodovino. Brez Štefana Lukasa, (stoji skrajno levo), ki je v Gerečjo vas prišel iz Maribora, bi si jo sicer zelo prizadevni igralci in ostali funkcionarji v klubu težko zamišljali. Na posnetku iz leta 1985 vidimo na sredi med nogometaši tudi Louva Metličarja, doslej edinega Gerečjana, ki je učakal stoletnico. (Foto: Kosti)

Gerečja vas ima zadnjih nekaj let tudi svojo „tovarno“. Silvo in Sonja Drevenšek sta se odločila za predelavo krompirja, in to v dveh linijah. V prvi prihaja s tekočega traku sveže olupljen krompir, ki ga dnevno dostavljajo obratom za prehrano in restavracijam. Na posnetku pa vidimo zaključni del druge – popolnoma avtomatizirane polnilne linije, s katere „padajo“ že zapakirane vrečke „čipsa“, ki ga dobro poznamo pod blagovno znamko Hrusti.

Ko bodo v Športnem parku urejena še pomožno nogometno igrišče ter igrišči za odbojko in tenis, bodo v ta konec vasi prihajala tudi gerečka dekleta in žene.

ki smo v sistem največ vložili, dobili prve položnice. Potem si lahko samo mislite, kako smo se počutili. Lahko bi denar namenili za kaj drugega, vendar, tako je pač bilo takrat. V Gerečji vasi pa se kljub vsemu radi spominjamo, da smo s tombolami bili uspešni, da smo bili po tem znani daleč naokoli in da smo se za tombole trudili, in to s prav posebnim veseljem in zadovoljstvom vsi krajani."

LJUDJE SO MNOŽIČNO PRIHAJALI NA BINKOŠTNO NEDELJO

Prvo tombolo so Gerečjevaščani pripravili na Drevenškovem vrtu, ostale pa na Intiharjevem, po domače so rekli, da je bilo to pri Nemčevih. Franc Tomanič se tudi spominja, da so imeli zmeraj dovolj parkirišč, pa še ljudje so ponudili svoja dvorišča, tako da ni bilo nobenih težav. Veliko sreče so imeli tudi z vremenom, saj je bilo prvih šest let zmeraj sončno in toplo in še nekaj je treba k temu dodati, da so tombole pripravili zmeraj na binkoštno nedeljo. Tudi 12 tisoč obiskovalcev so imeli na eni najbolje obiskanih tombol, drugače pa se je številka gibala med 8 in 10 tisoč. Nagrade so bile lepe, pravi Tomanič, med glavnimi so bili v tistih letih traktorji in avtomobili, kot so Jugo, Zastava 101, Fiat 125, med večjimi dobitki pa so imeli še motorje, kolesa, televizorje, pralne stroje in še marsikaj, kar je v Gerečjo vas zvabilo obiskovalce ob blizu in daleč. Ti so

Takšen je bil pogled na prizorišče, kjer so tisoči nestrpno upali v srečo.

Na odru vidimo Darka Drevenška, ki je vodil program na vseh tombolah in tudi občnih zborskih gasilskega društva. Četudi si je dom ustvaril v sosednji Slovenji vasi, kruh pa služil kot učitelj v Gorišnici, vezi s svojo rojstno vasjo ni nikoli prekinil. Rad se je vračal med svoje sovaščane, jim pomagal, sodeloval pri večini akcij in bil zaradi svoje prijaznosti med vsemi nadsej priljubljen. Darka ni več, bolezen je premagala njegovo neomajno voljo do življenja. Nikoli pa ne bo pozabljen med Gerečjani, ki so mu svojo iskreno hvaležnost množično izkazali na njegovi poslednji poti. Spoštovanje mu vsi skupaj izražamo tudi s temi skromnimi besedami v njegov spomin. (S.B.)

prišli celo iz sosednje Hrvaške in z mnogih slovenskih krajev, kajti organizatorji so zmeraj poskrbeli, da je bila za tombolo dobra reklama.

"Najtežje je bilo prvič, potem je šlo že bolje. Izkušnje smo iskali tudi pri drugih organizatorjih, največ pa smo se naučili kar sami. Bili smo resnično dobro organizirani, to vam moram povedati in s tombolskim denarjem smo veliko naredili. Na to smo lahko danes zelo ponosni. Vas je v tistih letih zaživela, danes pa mislim, da bi kaj takega bilo težje izpeljati, pa tudi časi niso več pravi za tombolo. Za konec bom rekel, da se tombol rad spominjam, veliko smo se naučili iz njih in vesel sem, da sem bil zraven."

Tatjana Mohorko

Telefon v Gerečji vasi

Vaščani Gerečje vasi se prav dobro spominjamo časov, ko je v vasi obstajal samo en telefon, in to v privatni hiši pri Ivanu Zupaniču. Zaradi tega smo začeli iskati rešitve, kako bi lahko prišli do več priključkov. Že v letu 1982 smo se pogovarjali s PTT Maribor, a ni prišlo do sporazuma, ker sta bili centrali v Kidričevem in na Hajdini dokončno zasedeni.

Kar pet let je trajalo, da so se "poštariji" 25.03.1987 odločili za razširitev kidričevske centrale, ki smo jo morali sofinancirati v višini 17.000 DEM. Aktivnosti so potekale na celotnem območju Krajevne skupnosti Kidričevo in Gerečje vasi, zato smo na zboru občanov izvolili gradbeni odbor, v katerem smo bili trije predstavniki naše vasi, Franc Tomanič, Branko Lešnik in jaz. Vse aktivnosti so potekale preko gradbenega odbora, KS Kidričevo in KS Hajdina.

Seveda smo v vmesnem obdobju, predvsem v letu 1986, pripravljali vse potrebno, od pridobitve projektov in soglasij, do predračunov za izgradnjo

telefonskega omrežja od Kidričevega do Gerečje vasi.

V prvih mesecih leta 1987 je gradbeni odbor sprejel temeljni sporazum s PTT Maribor in k njemu pripadajoče anekse. V skladu s sporazumi so bila nakazana vsa potrebna sredstva. Z izvajalcem del, ki ga je predlagalo PTT Maribor (DO Tegrad iz Ljubljane), nismo bili zadovoljni zaradi podražitev, zato smo bili prisiljeni pridobiti drugega. Odločili smo se za podjetje Radionica iz Zagreba, ki je zagotovilo nespremenjene cene. Zagotovljeno je bilo tudi, da bodo vsa dela opravljena v treh mesecih po podpisu pogodbe, ki smo jo sklenili 29.07.1987. Takoj smo začeli s pripravljalnimi deli, izkopi in polaganjem kabla. Za 146 interesentov se je bližal težko pričakovani trenutek, ko bo pri njih prvič pozvonil telefon.

Sredstva za izgradnjo telefonije smo združevali iz raznih virov. En del je bil iz krajevnega samoprispevka, precejšen delež, 68.000 DEM, smo zbrali z organiziranjem tombole, nismo pa si zaračunali tudi prosto-

voljnega fizičnega dela, ki smo ga opravili v lastni režiji. Na podlagi teh sredstev so se stroški bistveno zmanjšali, saj bi v tistem času posamezni priključek stal približno 4.000 DEM. Upošteva vse naštetu pa je vsak naročnik moral prispevati po 800 DEM. Seveda smo organizirali tudi nabavo telefonskih aparatov po nižjih cenah.

Že pred pričetkom izgradnje PTT omrežja je gradbeni odbor razmišljal tudi o kabelski televiziji. Uspeli smo nabaviti koaksialni kabel, ki smo ga položili v kanale za PTT. S tem smo prihranili dobro tretjino finančnih sredstev.

Pohvaliti moram izvajalca del, ki je držal besedo in je v najkrajšem možnem času (do jeseni 1987) poskrbel, da smo lahko pripravili slovesni zaključek s celotnim gradbenim odborom, predstavniki PTT-ja (ki so opravili vse instalacije in vezave) ter izvajalcem Radionica iz Zagreba.

Franc Kaisersberger

Delo VO Gerečja vas v obdobju 1992-1996

Kot predsednik vaškega odbora Gerečja vas v letih 1992-1996 bom prikazal izvajanje dela med obdobjem, ko je bilo z vaškim samopriskom in tombolami zbranih veliko finančnih sredstev za izvedbo programa dela, in sedanjim obdobjem, ko je to rešeno s financiranjem preko občine.

VO je na osnovi ankete vaščanov izdelal program dela, ki je vseboval kot najpomembnejše točke: sofinanciranje izvedbe druge plasti asfalta, izvedbo razsvetljave proti Žeraku, vzdrževanje dvorane in opreme društev, ureditve vasi in izvedbo nadstrešnice pred kapelo z zvonikom in na osnovi katerega bi se odločili o uvedbi krajevnega samopriskovka v višini 1% samo za naselje Gerečja vas. Prevladalo je mnenje, da z izvedbo samopriskovka počakamo do uvedbe lokalne samouprave, ki bo rešila problem financiranja vaških potreb, kljub temu da je bila večina vaščanov za samopriskovek.

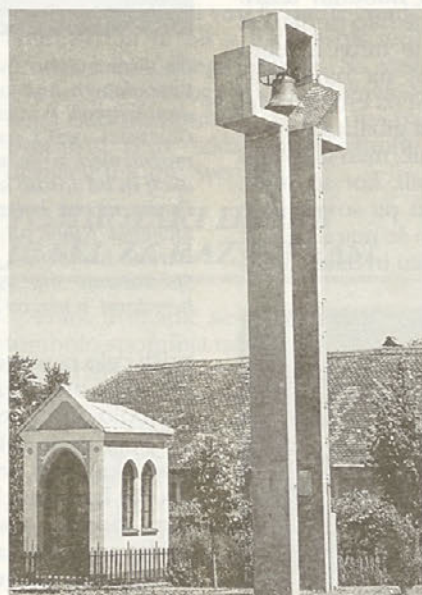
V tem obdobju je bilo izpostavljeno oblikovanje sistema lokalne samouprave, zato ni bilo rešeno financiranje izvajanja programa dela vaških odborov.

Nadgradnja programa dela je bil program dela, ki je bil izdelan na osnovi aktivnosti Ekološkega inženiringa iz Maribora v projektu celostnega razvoja vasi in na osnovi katerega so bile realizirane najpomembnejše točke programa, kot so: kulok, priključitev vaščanov Skorbe in Hajdine nazaj v matično Gerečjo vas, sanacija jame v Kaludri, avtobusna postaja v Kaludri, aktivnosti na področju Športnega parka, prevoz otrok v šolo, rekonstrukcija vodovoda v zgornjem delu vasi ..., za kar je bilo možno pridobiti potrebna finančna sredstva ali

pa so bile aktivnosti izvedljive na osnovi raznih akcij.

Znani viri pridobivanja finančnih sredstev s pomočjo tombole so bili vprašljivi zaradi male kupne moči prebivalstva in nekaterih drugih tehničnih zahtev glede izvedbe same tombole.

Ker ni bila realizirana želja po samostojni občini Hajdina, smo bili še eno obdobje pod okriljem Mestne

Ob kapelici danes manjka še kaka klopca, kjer bi lahko starejši vaščani malo posedeli.

občine Ptuj, od koder pa je pritekalo zelo malo finančne pomoči, zaradi česar je bila vprašljiva tudi izvedba programa dela CRPOV, zato smo bili prisiljeni iskati najrazličnejše vire za financiranje izvajanja programa dela.

Nekatere točke smo izpeljali s pomočjo zbranih sredstev vaščanov in tako realizirali izvedbo druge plasti asfalta na področju celotne vasi in postavitev vaškega zvonika.

Na račun druge plasti asfalta, za katero je bil interes vaščanov največji, je bilo izrečenih s strani posameznikov veliko neupravičenih komentarjev in podtikanj. Danes ugotavljam, da je po bitki lahko vsak general, takratne razmere pa so narekovala reševanje situacije v danih okoliščinah in možnostih. S strani vaščanov je bilo zbranega 2.749.350,00 SIT. Za izvedbo druge plasti asfalta je bilo porabljenih 2.199.526,00 SIT, preostanek, cca 550.000,00 SIT, je bil porabljen za tekoče aktivnosti VO, kot so bile ureditve okolja pred gasilskim domom, zamenjava gasilskega avtomobila, gradnja zvonika, aktivnosti ŠD in drugo...

V programu dela je bila tudi postavitev nadstrešnice pred kapelo z zvonikom. Po vseh aktivnostih, ki so potekale okoli tega projekta, je prišlo do izgradnje vaškega zvonika v sedanjem izgledu iz sredstev, zbranih s strani vaščanov Gerečje vasi in Kungote, botrov in darovanja v cerkvi. Skupna vrednost projekta brez elektrifikacije je znašala 1.500.000,00 SIT. Seveda je res, da kdor dela, tudi greši. Zadovoljni pa smo, da smo izpeljali veliko pomembnih aktivnosti na področju ureditve vasi v omenjenem obdobju in nesebično vložili veliko prostega časa, volje in iznajdlivosti v dobrobit vasi, kljub veliko težjim pogojem dela, raznim podtikanjem in zlonamernim dezinformacijam o okoriščanju položaja itd., kot ga imajo odbori po vaseh v sedanjem času.

Janez Kiseljak

Društvo uporabnikov KRS Gerečja vas

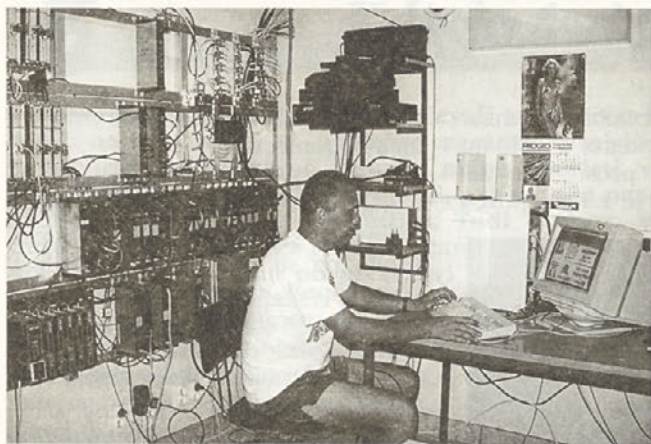
Društvo uporabnikov KRS Gerečja vas je bilo ustanovljeno novembra 1994 in je od Odbora za CATV pri takratni Krajevni skupnosti Hajdina prevzelo v upravljanje kabelsko razdelilni sistem (KRS). Prvi zametki kabelske televizije na našem področju pa segajo v leto 1987, ko so bili na pobudo Franca Tomaniča iz Gerečje vasi sopoloženi koaksialni kabli z izkopi za telefonsko omrežje. Leta 1988 je bil imenovan gradbeni odbor za izgradnjo omrežja za kabelsko televizijo, ki je takoj pristopil h gradnji in je v roku enega leta omogočil priključitev na KRS vsem pogodbenim naročnikom v naselju Gerečja vas. Slednji so iz glavne sprejemne postaje, locirane v prostorih gasilskega doma Gerečja, vas lahko spremljali 14 TV programov. S širitvijo omrežja na sosednje vasi (Kungota – 1991, Slovenja vas – 1992, Kidričevo, Njiverce in Apače – 1993, Zg. Hajdina – 1994, Skorba, Hajdoše – 1996) se je iz naslova prispevkov za priključitev povečevala tudi zmogljivost glavne postaje na sedanjih skupno 32 TV programov.

Društvo ima status kabelskega operaterja in je organizirano po določilih Zakona o društvih, dejavnost pa v

največji meri določa Zakon o telekomunikacijah. Kot tako društvo upravlja omrežje v smislu organizacije službe za odpravo napak in motenj, zagotavlja kvaliteto slike in tona v skladu z veljavnimi standardi, skrbi za razvoj in posodobitev omrežja, izbira programe in določa programski paket v sodelovanju s programskim svetom, zagotavlja informiranje naročnikov o programskih usmeritvah in naročnikom oziroma uporabnikom zaračunava navedene storitve. Uporabnina ali vzdrževalnina je cena za uporabo in vzdrževanje priključka na omrežje KRS in cena za dobavo TV programov. Tu so zajeti naslednji pomembnejši večji stroški:

- stroški rednega vzdrževanja,
- stroški materiala, energije, goriv,
- stroški upravljanja KRS sistema,
- amortizacija,
- stroški zakupa programov (programske pristojbine),
- stroški kolektivnih avtorskih pravic,
- stroški za koncesije,
- stroški tehnološkega razvoja kabelskega omrežja in sprejemne postaje

V zadnjih štirih letih smo zaradi tehničnega napredka morali iz sredstev amortizacije v celoti zamenjati opremo glavne postaje.

Društvo uporabnikov KRS Gerečja vas opravlja zgoraj opisane naloge z naslednjimi stalnimi organi:

- upravni odbor,
- nadzorni odbor,
- tehnična komisija,
- programska komisija,
- inventurna komisija,
- disciplinska komisija.

Najvišji organ društva je skupščina.

Član društva lahko postane vsak naročnik priključka KRS, ki ima sklenjeno pogodbo o priključitvi. Torej ni vsak naročnik član društva, ampak to postane, ko podpiše pristopno izjavo, v kateri se obveže, da bo spoštoval Statut društva in v njem navedene dolžnosti (aktivno sodelovati v organih društva in s svojim prispevkom pripomoči k višjemu nivoju dela društva) in pravice (biti enakopravno voljen v vse organe društva). Pravice in dolžnosti članov društva pa ne smemo pomešati s pravicami in dolžnostmi naročnika – uporabnika, ki so za vse enake in so naslednje:

- pravica sprejema programov v skladu s tehničnimi, programskimi in zakonskimi možnostmi,
- pravica čimprejšnje odprave napak in motenj,
- pravica informiranja o programski ponudbi,
- pravica do specifikacije računa za storitve,

- dolžnost, preprečiti nepooblaščen poseg v kabelski sistem,
- dolžnost, redno poravnati račun za vzdrževalnino,
- dolžnost, omogočiti nemoteno vzdrževanje sistema.

V programsko ponudbo je že od leta 1990 vključen tudi interni kanal. Prvotno je ta bil namenjen obveščanju naročnikov o delovanju kabelskega sistema, kasneje pa so bile dodane še informacije o dogajanjih v bližnji okolici in pa seveda propagandna sporočila, s katerimi so bili v določeni meri pokriti stroški izdelovanja video-strani in posodobitve opreme za predvajanje le-teh. Seveda smo kar hitro po uvedbi lokalnega programa eksperimentirali tudi s predvajanjem žive slike, vendar smo ugotovili, da to predstavlja precejšno naložbo v opremo in da za tako dejavnost Društvo ni registrirano, zato smo to opustili. Leta 1994 pa smo se povezali s sedanjim odgovornim urednikom živih oddaj, ki je registriran za to dejavnost in je bil pripravljen vložiti svoja sredstva v potrebno opremo. Naročniki lahko tako sedaj spremljajo vsak ponedeljek ob 20.00 uri prispevke o dogajanju v naših krajih in bližnji okolici. Umestno bi bilo tu pripomniti, da se urednik teh oddaj financira sam in ne iz vzdrževalnine.

V Društvu se zavedamo, da predstavljajo kabelsko komunikacijski sistemi enega najhitreje tehnološko razvijajočih se področij in kdor temu trendu ne bo sledil, ne bo kos svojemu delu. Kot primer naj navedem, da smo v zadnjih štirih letih zaradi tehničnega napredka morali iz sredstev amortizacije v celoti zamenjati opremo glavne postaje. Področje sprejema in tudi distribucije TV kanalov se pospešeno digitalizira, prav tako pa tudi vse bolj popolna oprema in tehnologija omogočata dodatne storitve za naročnike (internet...). Ta trend nas je v Društvu privedel do spoznanja, da se bo že v kratkem potrebno povezati navzven na telekomunikacijsko magistralo, imenovano optični križ. V ta namen je bilo pridobljeno gradbeno dovoljenje za položitev optičnega kabla od glavne postaje v Gerečji vasi do izvoda optičnega kabla v Slovenji vasi, ki omogoča tako povezavo. Glede na zbrana sredstva bi jeseni tega leta na omenjeni relaciji opravili izkop in položitev cevi za optične kable. Daljnoročno pa bi v naslednjih letih povezali vsa naselja v občini z optičnim vodom.

Za Društvo KRS Branko Lešnik

Planinska sekcija

Sekcija je bila ustanovljena pred dvajsetimi leti v okviru Športnega društva Gerečja vas.

Izvajali smo izlete v okviru Planinskega društva Ptuj in po lastnem programu ter poslušali razna planinska predavanja.

V slovenske gore in na razne pohode smo popeljali veliko mladih in starejših Gerečanov in drugih udeležencev od blizu in daleč. Nekateri smo se usposobili za planinske vodnike in markaciste.

Na naših izletih in pohodih je bilo vedno zelo veselo, kar je potrjevala množična udeležba. Velikokrat je bil z nami harmonikar in ko smo prišli v kočjo do onemoglosti utrujeni, nas je glas harmonike predramil in postali smo živahna skupina, ki je upravičeno pritegnila k sodelovanju tudi druge

Oj Triglav, moj dom, kako si krasan!

goste v koči. Bili smo ekipa, ki je zares znala ustvariti primerno vzdušje.

Ko pogovor danes nanese na posamezne pohode, vsi, ki so bili takrat prisotni, zelo živo obujajo spomine in ponavadi se taki pogovori končajo z zagnanostjo za realizacije kakega novega pohoda ali ture.

Kot sekcija smo organizirali in osvojili tudi nekatere vrhove zunaj naše Slovenije, saj smo bili na najvišjem vrhu v Salsburških alpah, najvišjem vrhu Avstrije Grossglocknerju in najvišjem vrhu Evrope Mont Blancu.

Z leti so nastajali novi pogoji glede množičnega obiskovanja planin, zato danes organiziramo manj takih pohodov, zato pa se odpravljamo na pot v manjših skupinah ali bolj individualno.

Janez Kiselj

Na mladih svet stoji

Dan se je nagibal k večeru, sopara v zraku je pojenjala, postalo je znošneje. Lepa noč se je naredila med pogovorom o življenju v Gerečji vasi, o ljudeh, ki jo zaznamujejo, o vseh društvih in organizacijah, ki obstajajo v tej naši vasi, o zgodovini, ki jo poznajo le redki vaščani, o tem in onem... Beseda je dala besedo, veliko misli je bilo izrečenih, nanesele je tudi na nas mlade. Kaj pa ustvarjamo mi?

Mi mladi, na katerih svet stoji, mi, ki krojimo prihodnost naše Gerečje vasi? Da, tukaj se začne moje razmišljanje. Zalotim se ob pomisleku, če se sploh kdo vpraša, kako se mi počutimo v našem kraju, kakšen je naš pogled na svet. Mogoče tega ne znamo povedati na pravi način ali pa nismo dovolj aktivni, da bi nas opazili. Je že tako, da imamo kup težav sami s seboj, svet se hitro vrti; šola, ljubezen in že ni več časa. Enostavno ni časa za druženje na vasi, za odprte debate, ki bi jih bili vsi potrebni. Da ne govorim o ustvarjanju na kulturnem področju, ki še zmeraj ostaja v ozadju. Tudi v glasbi bi se lahko preskusili, potenciala imamo dovolj. Ustanovitev dramske skupine bi bila za našo vas prava osvežitev.

Saj ne rečem, da nismo sposobni, vendar nekdo mora biti začetnik, pobudnik nas mladih. Veliko dela in energije bo potrebno vložiti, da nam uspe. Stvari moramo vzeti v svoje roke; povedati svojem okolju in svetu, kaj mislimo, kaj si želimo.

Mnogi izmed nas, vsaj moška polovica, so vroči privrženci nogometa, ki

je v naši vasi zelo priljubljen. Lahko smo ponosni na njih, ker se trudijo in žrtvujejo vse svoje proste ure za nogomet in vse, kar je z njim pove-

Polonca Drevenšek

zано. Zato dosegajo tudi dobre uspehe. Vendar pa ostali mladi enostavno izvisimo, saj imajo naši "športni šefi" gluha ušesa za vse druge discipline na tem področju. Upamo lahko le, da se bo v prihodnosti to spremenilo, saj naši otroci le ne bodo vsi nogometaši. Dekleta bi na primer z veseljem igrala odbojko, pa še kakšna mlada mamica bi se nam pridružila, ko bi svojega

otročička začasno prepustila v varstvo atiju nogometašu.

Iz generacije v generacijo se stvari spreminjajo, zato lahko samo predvidevamo, kaj bodo počeli naši otroci. Lahko pa se oziramo v preteklost, seveda prek ustnega izročila naših starejših vaščanov in starih fotografij, ki nam kažejo tedanjo podobo naše vasi in ljudi v njej. Njihovo bogato kulturno ustvarjanje priključimo na dan mnogo lepih spominov, tako da komu tudi solza stopi v oko. Iz izkušenj preteklosti se moramo nekaj naučiti za našo prihodnost.

Upravičeno smo lahko ponosni na naše mame, babice, dedke in pradedke, ki so bili v svoji mladosti bolj aktivni, bolj prizadevni, kot smo trenutno mi. V čem je skrivnost? V razmerah, v kakršnih so živeli, nedvomno. Vedno so si prizadevali, da bi iz svojega življenja naredili več, da bi prerasli svoje starše, učitelje... Imeli so cilj pred seboj. Kaj pa mi? Življenjski standard, ki smo ga podedovali, nas je naredil morda nezainteresirane za to, da bi karkoli spremenili. Je res tako?

Mislím, da v resnici ne kaže tako slabo, le začeti je treba. Pravijo, da na mladih svet stoji, zato je sedaj vrsta na nas, da se zberemo skupaj in dokažemo, da smo tudi mi sposobni ustvariti nekaj, zaradi česar bodo naši starši ponosni na nas. Saj veste, s skupnimi močmi se vse doseže, zato upam, da bomo uspeli tudi mi.

Polonca Drevenšek

Kultura v Gerečji vasi

Kulturno življenje je bilo v Gerečji vasi vedno prisotno, vendar manj na dramskem področju.

Zadnje dramsko delo, ki je bilo uprizorjeno pred dvajsetimi leti v sklopu mladinske organizacije, je bila veseloigra Zakonska sreča, katere duhovni vodja je bila ga. Novakova, pri režiji pa ji je pomagal g. Kampl. Načrtovali smo ustanovitev dramskega krožka, ki bi zlahka prerasel v društvo, vendar so se poti skupine razšle zaradi porok in drugih razlogov. Ugotavljamo, da nam v vasi manjka organizator ali režiser dramskih prireditev, kar bi nedvomno dalo nov zagon dramskem ustvarjanju.

Pred leti je zelo uspela igra Hasanaginica v režiji g. Grajfa iz Kungote, ki je požela velik uspeh.

V prejšnjih obdobjih je bilo odigranih nekaj predstav, vendar bolj priložnostno, saj dramsko ustvarjanje za Gerečane ni bilo posebno značilno. Vzrok je bil nedvomno tudi v tem, da je bilo treba režiserje vedno iskati izven vasi, zaradi česar so se pojavljale določene težave.

Pred drugo vojno je zelo uspešno deloval moški pevski zbor pod vodstvom zborovodje iz Ptuja. Pevski zbori so se še pojavljali, vendar brez neke posebne tradicije. Znanе so pa bile pevke in pevci iz vasi, ki so sodelovali dolgo obdobje v cerkvenem pevskem zboru. Nekateri so tudi danes vključeni v cerkveni pevski zbor v Kungoti.

V okviru dela VO so poskusili ustanoviti pevski zbor, vendar zaenkrat žal brez uspeha.

Iz zbirke fotografij Blaža Turnška je tudi ta iz leta 1936, ko so Gerečani odigrali igro Janez z Visokega. Upamo, da bomo v bližnji prihodnosti lahko poročali o prvi premieri mladih igralcev, ki bo prekinila nekajletni dramsko ustvarjalni molk. Skriti talenti, kje ste?

Prisotno pa je obujanje nekaterih običajev, kot je petje za tri kralje, orači ob pustu...

Janez Kiseljčak

Kdo je Anica Drevenšek?

Spomnim se je, ko sva se srečevali na Potrčevi cesti, največkrat pred upravno zgradbo ptujske Perutnine. Pod pazduho rumene mape z načrti, v roki velikokrat v rolo zviti projekti, prijazna in nasmejana... Vedno se ji je mudilo. Tudi domov, v Gerečjo vas, kjer so si z možem Francem in hčerka-ma Matejo ter Polono po preselitvi iz Kidričevega, leta 1985, uredili prijazen dom, v katerem še danes živijo, skupaj z babico Marijo. Vedela sem, da je gradbinka, ki dela v investicijskem oddelku, pa, da se piše Drevenšek in jo kličejo Ani. Kaj več pa ne.

Na lanskem prvem občinskem prazniku pa sva "trčili" skupaj pred prireditvenim šotorom. Beseda je dala besedo in ni bilo dolgo do tega, ko je z ustanovitvijo Društva žena in deklet Gerečja vas z dejanji dokazala, da je mislila zares, ko sva družno ugotavljali, kako zelo je potrebno poskrbeti za boljše sodelovanje njenih sovaščank. Ker o društvu trenutno vemo že kar precej (trenutno načrtujejo kolesarki izlet, a ne smem izdati kam), so mi njeni sovaščani dali za nalogo, da naj v Hajdinaču tokrat predstavim njihovo Ani. "Le malo je tako pogumnih, da bi se lotile ustanovitve podjetja in bi ga potem že sedem let tudi uspešno soupravljale...", so mi rekli.

Svojo službeno pot je moja sogovornica, soustanoviteljica in solastnica podjetja TMD, Anica Drevenšek, takole opisala:

"Ob 1900-letnici Ptuja sem se kot mlada pripravnica preko ljubljanske Agroobnove zaposlila na Ptuju. Na Selih smo gradili perutninske farme in moje prvo stanovanje je bilo v Lancovi vasi, kjer sem, ponosna na svojo samostojnost, preživela nekaj zelo lepih mesecev. Na gasilski veselici sem spoznala sedanjega moža Franca. To srečanje je bilo usodno za moje "stalno bivališče". Od Agroobnove sem se preselila k Perutnini na investicijski oddelek in 18 let delala v gradbenem nadzoru. Ko je jugoslovanski trg razpadel, so se nehale tudi investicije. Razdelili so nas po različnih oddelkih znotraj Perutnine. Sama sem pristala v računovodstvu. Četudi sem se v kolektivu dobro znašla, sem se počutila kot višek. Naša pobuda za ustanovitev hčerinske firme za projektiranje, ni bila sprejemljiva, zato smo šli "za sebe". Najprej smo bili štirje, ko pa smo se začeli uveljavljati, so se začele potrebe širiti. Sedaj nas je 15 redno zaposlenih."

Kaj je v tistih letih pomenilo iti na svoje?

"Najprej smo najeli en prostor na Zadružnem trgu v bivši Elektrokovini. Kupili smo stari kopirni stroj in si preskrbeli vsak svojo risalno desko. To je bil naš vložek v firmo TMD.— trije lastniki, vsak z enakim deležem. Začeli smo delati manjše projekte za preureditev bifejev in malih trgovin. Bili smo konkurenčni in na ta način smo hitro širili našo dejavnost, ki danes zajema projektiranje vseh vrst projektov, izdelava lokacijske dokumentacije, nadzor, inženiring..."

Kdo se skriva za kratico TMD?

"To so začetne črke nas ustanoviteljev. Stanko Tement je v timu odgovoren za pridobivanje soglasij in urejanje dokumentacije. Janez Meznarič je naš direktor, D pa pomeni moj priimek. Sama sem v vlogi osebe, odgovorne za komercialno področje, saj je potrebno vedno znova skrbeti za delo našega celotnega kolektiva. Opravljam pa tudi nadzor na gradbiščih."

Kje vas najdejo stranke?

"Prav te dni se iz Prešernove ul. 17 preseljujemo v Prešernovo 30, kjer smo kupili staro zgradbo in jo preuredili za naše potrebe."

Le redko Vas je možno najti v pisarni?

"Naše delo je razpeto na vse konce. Trenutno delamo precej na novih projektih osnovnih šol Cirkovce in Sv. Andraž, naše delo sta bili mansardi pri OŠ Videm in Mladika, prizidek in nadzidava OŠ Kidričevo in Leskovec ter rekonstrukcija šole in novogradnja športne dvorane v Podlehniku. Novogradnja OŠ Žetale pa je v zaključni fazi in bo septembra odprla vrata prvi generaciji devetletkarjev. V operativi smo projektirali in s podizvajalci zgradili vrstne hiše v naselju Rabeljča vas. Veliko delamo za Mercator, ptujsko Mlekarno, Ptujске pekarne, BTC Ptuj, Zdravstveni dom Ptuj in Ptujске lekarne, pa tudi v ostalih občinah smo prisotni. Naše delo je tudi Mercatorjev nakupovalni center v Novem mestu, za kar smo izdelali kompletan projekt, razen arhitekture."

Kaj pa v domačem okolju?

"Prvi naš večji projekt je bil Hrusti, v zadnje čase pa smo urejali dokumentacijo za KTV v Gerečji vasi."

Za občino Hajdina je bila izdelana idejna zasnova za kanalizacijo, projekt za pločnike in projekt za celostno preureditev pokopališča (hortikultura, nova nasaditev, vse poti bi naj bile tlakovane s pohorskim škrljlem, razsvetljava, postavitve kolumbarijev za žarne pokope...); pričetek in zaključek del pa sta odvisna od občinskega proračuna."

Pevski zbor

Bratje, mi kot krepka četa, bodi dan in bodi noč,...

SE JIH SPOMNITE?

Franc, Darko, Ivan in Maks Drevenšek, Franc in Jože Pečnik, Alojz Požgan, Štefan Koren, Alojz Intihar, Jože Turk, Jože Turk ml., Ivan Anželje, Karel Kiseljak, Ivan Sagadin, Franc Panikvar, Janez Turnšek, Janez Majcen, Jože Kirbiš, Štefan Nahberger, Jožef Nahberger, Štefan Vogrinec in še koga bi morali imenovati izmed pevcev, ki so pred tremi desetletji ubrano prepevali pod taktirko pevovodje Alojza Krajnčana, dirigenta godbe na pihala v Kidričevem, ki ga je v svojo rojstno vas pripeljal godbenik Maks Drevenšek. Zbor je bil znan po tem, da so v njem peli sami Gerečani. Nastopali so v Lovrencu, Kidričevem, zapeli so na mnogih pogrebih..., po nekaj letih pa usahnili...

Ko sedaj obujamo spomine na tiste čase, ugotavljamo, da se nekdanjim prekaljenim pevcem obetajo tudi mladi, ki znajo prav tako stopiti skupaj in kakšno "reči po notah". Manjka jim samo še nekdo, ki bi jih glasbeno pokomandiral. Na martinovanju na Hajdini pričakujemo vsaj "gerečki nonet", če že ne številčnejše zasedbe. Zagotavljam vam, da

Iz Drevenškovega družinskega albuma.

ne boste ostali brez hvaležnega občinstva. In tudi ženske se pripravljajo, da se vam pridružijo. Kdor je zainteresiran, naj se obrne na Alojza Kaisersbergerja ali pa na predsednika vaškega odbora Franca Drevenška.

S. Brodnjak

Cilji za naprej?

“Da bi imeli vsaj toliko dela, kot ga imamo sedaj, da ne bi bilo treba odpuščati delavcev, da srečno pridemo do penzije in da nekaj dela pustimo še našim mladim.”

“Kako se počutim tu doma? Povsod se hitro prilagodim. 9 let smo stanovali v Kidričevem. Težko je bilo oditi iz bloka. Če bi danes šla nazaj v blok? Ne vem, če ne bi šla. Glede na to, da imam ogromno dela, ki si ga nosim še domov, bi imela v bloku več prostega časa, ki ga sedaj posvetim vtnarjenju, kjer se sprostim in nabere energijo

Iz treh ustanovnih članov so se, TMD-jevci v sedmih letih "razmnožili" v tako delovno skupino, ki jo vidite na fotografiji. Ujela sem jih v trenutku, ko so nehali preseljevati kupe map in registratorjev... na novi naslov. (Posnetek S.B.)

za naprej. Na Babni gori na Kozjanskem (od tam naša sogovornica tudi izvira, op.p.) preživimo skoraj vsak vikend. Tam sproščam negativno energijo pri delu v vinogradu. Seveda pa se ne morem odreči planinstvu, ki je moj konjiček še iz srednješolskih časov. 2.9.1969. leta sem prvič

stopila na vrh Triglava, ko je bilo srečanje slovenskih železarjev. 9 avtobusov planincev se je zvrstilo ob Aljaževem stolpu. Zapeli smo nekaj pesmi in uživali ob čudovitem razgledu vse tja do Trsta in morja. Bilo je tako lepo, da sem začela hoditi v hribe, saj me je vedno pritegnila dobra družba in zabava. Vesela sem, ker je planinstvo vzljubila vsa moja družina. Tako smo z mojimi sodelavci iz Perutnine ali s sovaščani v preteklosti naredili nekaj nepozabnih pogovorov...”

In kaj je to, kar Anici še vedno ne da miru?

“Motilo me je, da smo bili v naši vasi premalo povezani, da se nekateri med seboj sploh ne poznamo. Po ustanovitvi Društva se vidi, da je velika potreba po tem, da se družimo ljudje, ne le ženske, radi pridejo skupaj ali kam gredo, samo nekdo mora biti, ki stvari spelje. V moji rojstni vasi smo bili in smo še med seboj mnogo bolj družabni. Kot mladinka sem bila navajena drugačnega življenja. Tudi današnja mladina bo potrebno na nek način angažirati. Velika prednost dandanes je nogomet, a potrebno bo razmisliti tudi o drugih športih, ki bi bili zanimivi tudi za dekleta. Pa oživitev pevskega zbora in morda tudi dramske skupine. Na vasi je veliko mladih intelektualcev obeh spolov, ki bi se morali zavedati, da s tem, ko sebe in svoje otroke pritegnejo k nekemu ustvarjalnemu delu v domačem okolju, zapolnjujejo prosti čas, ki se ga vendarle še nekaj najde, s tem pa odvrta mlade od vseh morebitnih negativnih vplivov modernega življenja.”

Danes, ko Anico poznam vsaj toliko, kot jo boste iz teh vrstic lahko tudi Vi, spoštovani bralci, vem, da je bila prav ona tista, ki je s svojo pozitivno energijo, vedrino in smislom za organizacijo znala za seboj potegniti za celi avtobus sovaščank. Ker pa je “slab takšen šef, ki vse dela sam”, je v ožjem odboru okrog sebe zbrala taka dekleta in žene, ki se zavedajo, da je potrebno nekaj storiti, da bo Gerečja vas spet taka, kot je bila nekoč. In še boljša. Kakšna je bila? Berite Gerečana in vse Vam bo jasno!

Silvestra Brodnjak

Zlati DA Marije in Franca Paveo

Teden dni po svečani ponovni obljudi zvestobe in ljubezni na zlati poroki sem obiskala Marijo in Franca Paveo, iz Gerečje vasi 8. V predverju me je pozdravil velik šopek, na steni Ošlovnikova Hajdina, (darilo Občine Hajdina), na licih obeh zlatoporočencev pa izraz, ki ga imata lahko le človeka, ki sta skupaj previharila mnogo lepih in tudi težkih trenutkov. Poklepetali smo, si ogledali številne fotografije s slavlja, ob tem pa obujali spomine na minulih 50 skupnih let. Po enem tednu sta si že nekoliko opomogla od naporov, ki so jih terjale priprave in ta enkratni družinski dogodek. Izbirali smo posnetek, ki bi ga objavili v spomin na 13. maj 2000, ko sta stopila pred matičarja. Nazadnje smo se odločili za skupinsko sliko, saj so na njej ljudje, ki so jima v življenju poleg hčerke Marjane, sinov Franca in Stanka, njihovih partnerjev ter štirih vnukov ter pravnukov bili v oporo, veselje in pomoč. Le nekaj je med njimi takih, ki so bili zraven tudi 10. junija 1950, ko sta si rekla DA še v cerkvi. Nekoč namreč ni bilo tako, da bi bili civilna in cerkvena poroka na isti dan.

Počaščena sta bila ob obredu zlate poroke, ki sta ga opravila župan občine Hajdina, Radoslav Simonič in občinski svetnik Franc Cartl. Bolj domače pa sta se počutila v cerkvi, kamor sta dolga desetletja kolesarila in še kolesarita vsak teden k nedeljski maši. “Vedno sva kaj novega zvedela, ko sva šla na Hajdino, saj sva srečala mnoge znance in prijatelje. Nedelja je bila potem kar bolj zanimiva, saj smo se imeli ob kosilu o čem pogovarjati.

Nasvidenje na biserni poroki!

“2M”

Jesen življenja delita z družino starejšega sina Franca. “Samo skozi vratca v ograji stopim, pa sem že tudi pri mlajšem, Stanku”, je z ljubeznijo v očeh povedala mama Marija. Ko gresta na obisk k “sosedovim”, ju najraje spremlja njun najmlajši naslednik, Aljaž, ki se bo šele čez čas zavedal, na kako pomembni družinski slovesnosti je lahko prisostvoval. Da bi njemu in ostalim pradedek in prababica lahko še mnogo let ob albumu pripovedovala o stricih in tetah na fotografijah, iz srca želimo tudi v uredništvu Hajdinčana.

Silvestra Brodnjak

Ptujska Perutnina je prisotna tudi v Gerečji vasi

ČETUDI SI KMETICA, SI NE DOVOLI, DA BI TE NEKDO OMALOVAŽEVAL...

Med svojim potepanjem po Gerečji vasi sem obiskala tudi tukajšnji farmi, ki jih imata družini Svenšek in Intihar. Že poltretje desetletje vzrejajo piščance Perutnine Ptuj in dosegajo pri tem zelo dobre rezultate. Karel Svenšek (predsednik izjemno aktivnega Športnega društva, ki že drugo leto zapored nastopa v 3. SNL, in svetnik občine Hajdina) je z objektom za 50.000 brojlerjev med tistimi zadružniki Perutninarske zadruga Ptuj, ki letno pridelajo do 400 ton perutninskega mesa. "O meni si dovolj pisala že v prvi številki Hajdinčana, zato tokrat predstavi našo Tončko", me je odpravil, ko sva klepetala in obujala spomine na leta nazaj, ko je v njihovi rodbini leta 1985 njegov dedek, Metličarjev Lovro, kot edini Gerečan doslej praznoval 100-letnico rojstva. Ubogala sem ga. A čisto po

Tončkina druga ljubezen so piščanci. Prva je njen mož Alojz in družina, na tretjem mestu pa so konji. (Posnetek: S.B.)

njegovem pa le ne bo.

Namesto Karla vam na fotografiji predstavljam Jagrovega ata, stoletnika, ki je pri 10 križih še vedno bil "taglavni" v vasi, ko so za prvi maj stavili majsko drevo. Domači so mu ob jubileju priredili slavje, ki je bilo ob soorganizaciji vaškega odbora, gasilcev, lovcev in nogometašev združeno s srečanjem vseh Gerečanov in tudi tistih, ki so se iz te vasi preselili kam drugam.

"Čez 500 se nas je zbralo pri gasilskem domu in vsem so se orosile oči, ko je slavljencu v spomin spregovorila tudi naša nekdanja sovaščanka "Varčova" Nežika, ki živi na Pragerskem, Jagrov stric pa so potem zaplesali otvoritveni ples s hčerko Angelo", so mi pripovedovali na obisku pri Intiharjevih, kjer vzorno gospodarita perutninarica Tončka in njen mož Alojz, ki kot kooperanta oz. zadnja leta zadružnika sodita pri Perutninarski zadrugi Ptuj med najboljše sodelavce. "V glavnem je vsa leta za farmo skrbela Tončka, saj sem bil jaz zaposlen kot šofer v Perutnini in kasneje v Talumu. Otroka, Tatjana in Boštjan, sta imela vedno dovolj učenja, zato se je naša mama najbolj zanesla kar sama nase. Piščanci terjajo stalno budnost in natančnost pri tehnologiji. Ko je Perutnina Ptuj preko takratnega Obrata za kooperacijo Hajdina iskala po vaseh interese za vzrejo brojlerjev v adaptiranih hlevskih objektih, smo se odločili, da poskusimo s to novo dejavnostjo. Po nekaj uspešnih turnusih je sledila gradnja nove farme za 11.000 piščancev. To je bilo za žensko na kmetiji čisto dovolj, saj je na 5 ha zemlje vedno kaj za postoriti, četudi pridelujemo zadnja leta v glavnem le buče in pšenico (zaradi olja in slame, ki jo potrebujemo za nastiljanje v farmi). Zrnje prodamo in jeseni kupimo koruzo. Pa seveda nekaj vrst krompirja tudi mora biti na njivi," je pripovedoval gospodar Alojz.

Kmetovanje nekoč in danes?

"Ni primerjave. Stroji so nam delo tako zelo olajšali, da lahko en sam naredi ogromno vsega. Res pa je, da nisi nikoli brez skrbi. Kakor hitro je pri hiši živina, si prisiljen

biti doma. Sedaj je to že lažje, saj sta otroka zrasla in oba, predvsem pa Boštjan, ki bo ostal na kmetiji, pridno pomagata pri delu. Pa tudi mož je sedaj vedno pri roki," se je v pogovor vključila Tončka, ena izmed štirih hčera, ki so poleg sinov Ivana in Mirka odraščale na srednje veliki Paveovi, po domače Zajčevi kmetiji.

Perutninarica Tončka, ki je danes 30 let starejša od takrat, ko so v Gerečji vasi "začeli ukinjati" makedam, je bila tudi

ena prvih vaških traktoristk. "Malo pred tem smo pri hiši kupili prvi traktor v Slovenji vasi pri sedaj že pokojnem Janku Kranerju", mi je pripovedovala. "Nikoli še nisem sedela na njem, vozila sem samo domači kombi, pa sem si mislila – izpit imam, bo že šlo. Janko mi ga je zapeljal preko glavne ceste, mi pokazal osnovne "komande" in sem se odpeljala. To je bilo takrat veselje, četudi sem zelo pogrešala konje. Doma smo imeli vedno po dve kobili in ni bilo lepšega, kot slišati peketanje konjskih kopit po vasi. Ko je bila med asfaltiranjem ali pa pri gradnji gasilskega doma sila in ni bilo prevoznikov, so me prišli iskat. Pustila sem vse delo, večkrat poiskala katerega drugega traktorista v vasi, da je prišel obračat krmo na travnik, sama pa sem priklopila prikolico in vozila gramoz iz Slovenje vasi. Nič nam takrat ni bilo težko, saj smo vedeli, da delamo zato, da nam bo boljše."

Tončka je tudi med ustanovnimi članicami Društva žena in deklet Gerečja vas. "Vse ženske smo zelo zadovoljne in navdušene, da smo se organizirale. Zbirala sem korajžo, da se vpišem v občinsko društvo na Hajdini in iskala še katero Gerečanko, da ne bi bila sama iz naše vasi. In potem sem dobila vabilo, ki nam ga je poslala naša Anica (Drevenškova, op.p.). Zelo rada sem zraven, z veseljem pomagam, za organizacijo ali delo v upravnem odboru pa nisem. Je že tako. Vsi otroci pri naši hiši so se izučili poklica. Šli so v šolo, jaz pa sem morala ostati doma, saj je nekdo moral delati na kmetiji in skrbeti za starše. Včasih sem se zaradi tega počutila malo prikrajšano za vse, kar je dano tistim, ki se lahko izobražujejo. Spomnim se dogodka pred leti, ko sem prišla v eno od ptujskih trgovin in si ogledovala bluze. Prodajalka, ki me je stregla, je ob pogledu na moje žuljave roke pripomnila, da je to ena izmed zelo dragih bluz. Najraje bi se bila obrnila in odšla, a mi je nekaj reklo: "Ne, četudi si kmetica, si ne dovoli, da bi te nekdo omalovaževal." Odprla sem denarnico, v kateri je bil ves izkupiček, ki sem ga tisti dan dvignila ob obračunu, in vprašala: "Bi to zadoščalo?" Bluzo sem seveda kupila v sosednji trgovini."

Kaj vam je bilo doslej najbolj všeč v Društvu?

"Vse. Zelo lepo je bilo na izletu v Belo krajino. Oh, da bi nas videli, kako smo na enem od srečanj izdelovale ikebane. Ni bilo cvetličarke, ker jo je nekaj zadržalo, in smo se kar same lotile aranžmajev; vsak je bil drugačen in po svoje zanimiv. Do takrat sploh nismo vedele, kakšne rože imamo v vasi. Pa priprava ribjih jedi je bila zanimiva. Naše pisanke ste objavili tudi v Hajdinčanu. Sploh nismo vedele, kaj vse lahko naredimo z malo znanja. Kisla juha po Jeličinem receptu tekne vsem mojim domačim..."

Tončka in Alojz, naj Vama nikoli ne zmanjka vedrine in dobre volje, ki jo tako nezavedno razdajata okoli sebe!

S. Brodnjak

Pavlina Nahberger – najstarejša Gerečanka s Ptuijske gore

V Gerečji vasi se z najstarejšimi spomini sigurno lahko pohvali gospa Pavlina Nahberger, po domače Materina Pavla, ki bo 22. decembra dopolnila 89 let. Ob obisku sem jo našla za mizo pod domačo obrajdo in takoj, ko si je prinesla "pripomoček" za to, da me je bolje slišala, sva se zapletli v zelo sproščen pogovor.

"Kaj ima stari človek od življenja? Nič ga ne veseli, nič ga več ne zanima, poseda okoli in nima volje do ničesar...", s temi besedami je postavila na preizkušnjo mojo radovednost.

Ko pa sva se dotaknili njenih štirih otrok, hčerk Danice (ki je ostala na domačiji in z zetom Ivanom lepo skrbi za svojo mamo) in Kristine, pa sinov Daniela in Mirka ter njenih vnukov in pravnukov, se ji je obraz raztegnil v prijazen nasmeh in vedela sem, da prve črne misli niso pisane njej na kožo.

"Ja, Tinka in Marjan prideta vsako nedeljo, dostikrat me odpeljeta na njun dom v Kungoto in, ko pride iz Maribora vnukinja Tatjana, čas mine kot bi trenil. Pa Tomijeva otročička tudi poskrbita, da mi ni dolgčas pri njih".

Pavlina se je leta 1942 primožila k Nahbergerjevim s Ptuijske gore. "Izviram iz kmečke družine Gajserjevih. Vseh osem otrok se nas je razkropilo vsak na svojo stran. Sedaj so me že tudi vsi zapustili in lahko obiskujem le še njihove grobove", se je ob spominu na svojo rodbino otopo zamislila. Z možem Štefanom, ki je poleg čevljarjskega poklica znal tudi dobro kmetovati, sta skrbno obdelovala svoje malo posestvo. "Kadarkoli sem utegnila, pa sem vzela v roke pletilke in pletla; rada sem šivala, našivala..., nisem pa imela preveč srečne roke pri rožah. Saj ne, da ne bi imela rada cvetja, a za to je potrebno kaj več, kot le zalivanje, pa odstranjevanje suhih listov in cvetov", mi je zaupala, ko je opazila moje poglede na okna in vhod v hišo, kjer

vse cveti. Le po kom je to podedovala hčerka Danica, sem se vprašala.

"Bila sem tudi zaposlena. 8 let sem hodila v službo kot trgovska pomočnica pri Žeraku v Slovenji vasi, še prej pa pri bratu, ki je imel trgovino na Zavrču. Ob štirih otrocih sem morala poprijeti za vsako delo in ni mi bilo težko. Ko smo ustanovili zadrugo v Slovenji vasi, sem bila tudi 12 let v

Babica Pavla je zelo vesela, ko jo obiščeta pravnukinji Maša in Tjaša, dvojčici, ki sta letos končali prvi razred devetletke.

zadružnem odboru. Ob preselitvi sedeža na Hajdino, pa sem nehala, saj je bilo za mater in ženo težko zvečer hoditi na sestanke kar nekaj km daleč. Danes, ko so avtomobili, je to vse drugače. Sem pa z veseljem naslednjih 12 let delala tudi kot članica Rdečega križa", je pripovedovala babica Pavla in nadaljevala: "V Gerečji vasi sem se vedno počutila zelo domače in težko bi mi kdo očital, da nisem domačinka. Moji novi sovaščani so bili zelo pri-

jazni ljudje in so še vedno. Le nekaj je danes drugače. Tiste pristne družabnosti, ki so jo nekoč znali ustvariti gasilci na veseljah ali pa pevci, ki so ob različnih priložnostih ubrano zapeli, ni več. Na to pa imata zelo negativen vpliv televizija in radio. Po drugi strani pa tudi tehnični razvoj vasi. Včasih smo šli pomagat drug drugemu, jeseni smo večere in večere "kožuhali" in bili vsak večer drugje. Prepevali smo in se mnogo pogovarjali. Bili smo kot eden. Danes pa tega ni več. Večino teh del opravijo stroji. Tudi zadrugištvu je imelo drugačen pomen in vlogo. Sama sem po "zadružni liniji" začela z zbiralnico mleka v Gerečji vasi in sem to opravljala celih 29 let. Vsak je moral nekaj narediti za napredek vasi. Pa tudi odkup pridelkov je bil nekoč drugače organiziran kot danes. Glavni vir dohodka je bil v tistih časih krompir, ki ga je zadruga odkupovala in ga prodajala širom po takratni Jugoslaviji. Danes pa ga pridelujemo le še za domačo uporabo, pa še to se marsikomu ne izplača in ga raje kupi."

Četudi jo vid že precej zupušča in je prestala že dve zahtevni operaciji, zelo rada seže po dobri knjigi, redno pa prebira Vzajemnost. Posebej jo zanimajo intervjuji z zdravniki in različnimi profesorji. Prebira tudi Hajdinčana. "Kar je o zadrugi povedal nekdanji direktor Kampl, je vse čisto res", je zaključila najin pogovor najstarejša Gerečanka s Ptuijske gore. Vse ji verjamem, le tiste črne misli o nesmislu življenja ostarelih ljudi bi prej pripisala komurkoli drugemu, kot pa njej. Poslovili sva se in si nekaj obljubili. Ko izide Hajdinčan, se odpeljeva v Slovenjo vas, na obisk k njeni nekoč zelo dobri prijateljici, gospe Roziki Škofičevi, najstarejši Slovenjevaščanki, s katero se že dolga leta nista srečali... Nasvidenje v juliju 2000!

Tekst in fotografija:
Silvestra Brodnjak

Med redkimi, zares pravimi kmeti so "Varčovi in Alfretovi"

VARČOV – TOMANIČEV FRANC JE PRAVI SIN SVOJEGA OČETA

Obe s Tatjano sva ga iskali po telefonu, da bi se dogovorili za pogovor, za nama ni uspelo. Ko sem bila drugič pri njihovi hiši, mi je mama povedala, da je "šel na Pomlad, kamor je peljal nazaj traktor." V tretje gre rado. Našla sem ga pri Drevenškovi. Tako je, če si kmet, ki mora biti vse v

eni osebi, traktorist, komercialist, sejalec in kosec... In če je žena zaposlena, sin pa še osnovnošolec, se moraš najbolj zanesti na samega sebe." To je na kratko v telegrafskem stilu vse, kar sem po kapljicah izvrtala iz Franca, redkobesednega, najstarejšega izmed štirih Tomaničevih sinov.

"Nobene punce nismo imeli pri hiši, za menoj so še bratje Darko, Sandi in Silvo," je povedal. Kar predstavljam si mamu Marijo, kako jih je

moral kdaj pa kdaj na lep način prepričati, da so delo na polju in v hlevu za nekaj časa zamenjali za kakšno pomoč v kuhinji. Ata Franc, ki ste ga spoznali kot glavnega "krivca" za vseh 8 tombol in tudi vse ostalo, kar je tem akcijam sledilo, je bil kar veliko zdoma. Otroci so odrasli in danes je glavni na posestvu Franc mlajši, ki je lastnik farme, v kateri je tudi do 200 prašičev hkrati. Na polju, ki obsega tudi nekaj zemlje v najemu, vse tja do Šikol, prideluje precej sladkorne pese.

Sta si z očetom kaj podobna? Prelistajte nekaj strani nazaj in se sami prepričajte! Podobna pa sta si sigurno po svoji pridnosti in iznajdljivosti.

Pa seveda koruzo, pšenico in krompir za svojo uporabo... Po poklicu je šofer, ki pa ni bil zaposlen, ker je ostal na kmetiji in si plačuje za pokojnino. Za šport mu zmanjkujeta časa, navija za domači klub in je podporni član Gasilskega društva Gerečja vas. Kje ga najdete? V "zgornjem kraju", to je ob cesti, ki iz Gerečje vasi vodi v Kungoto. Če boste imeli srečo, bo doma. Sicer pa je že kje na travniku, na njivi, na traktorju ali pa morda na cesti v temno sivem golfu.

Alfretov – Paukov Albert si najbolj želi konja...

Našla sem ju na dvorišču, hitro po jutranjem opraviilu v hlevu. "Albert opravlja živino zvečer, jaz pa jutraj, da lahko on malo dlje spi," je povedala mama Marija Pauko. Mladi gospodar je imel tisti čas opravka z veterinarjem, z mamo pa sva hitro našli skupen jezik okoli njunega kmetijstva. Prav ste prebrali. Na **Alfretovem posestvu, ki je dalo dom trem hčeram, Miri, Majdi in Mariji ter dvema sinovoma, Franciju in Albertu, sta po tragični smrti starejšega sina ter nekaj let kasneje še izgubi gospodarja Franca, ostala mama in najmlajši sin.** "Hčerke so si ustvarile vsaka svojo družino, midva pa nadaljujema tam, kjer je mož nehal". Sovaščani so mi povedali, da je mladi Albert fant, ki ga je treba iskati in priznati moram, da niso lagali. "Vse zna narediti, vsega se loti. Če je treba,

vstane že ob treh zjutraj. Ko sva začela obnavljati hišo, si je zamislil in narisal načrt, sedaj pa pri gradnji tudi marsikaj naredi sam. Loti se elektrike, zidarstva, vzame v roke varilni aparat, popravi avto in vse kmetijske stroje, zakolje prašiča, pa tudi po hiši pospravi, če je potrebno..."

Njegovi vrstniki so mi pripovedovali, da je Albert že v 4. razredu osnovne šole delal na traktorju kot vsak odrasli. Dostikrat je bilo delo na kmetiji bolj nujno kot vse drugo. Fant je naravno nadarjen za vsako delo, ni pa se odločil, da bi šel naprej v šolo, ker je zemlja potrebovala moško moč in znanje. Na lastnih izkušnjah se uči in pridobiva bogato praktično znanje, ki bi ga moral imeti vsak mladi kmečki gospodar, ki ima na dvorišču, tako kot pri Paukovih, vse potrebne kmetijske stroje razen kombajna. "Nisva se specializirala, ker je kmetijstvo tvegano. Enkrat boljše kaže pri živini, drugič več zaslužka prinese sladkorna pesa, ... Letos pa bo svoje naredila tudi suša... Imeti moraš vsega nekaj, da

Na tako velikem kmečkem dvorišču nikoli ne zmanjka dela za dva para pridnih rok.

lažje prebrodiš morebitno krizo. To pa seveda pomeni tudi stalno prisotnost na kmetiji. Živina terja celega človeka, če so v hlevu goveji pitanci, pa še krepko roko."

Kdo ima glavno besedo pri hiši? "Mama vedno reče, naj kar jaz odločim. Nikoli se ne kregava, ampak se zmeniva, kaj bova delala," je nič kaj domišljavo povedal moj mladi sogovornik. Kaj počne v prostem času? "Bolj malo ga je, če pa je že čas, grem na kakšno potovanje, a me vedno vleče domov, kjer je najlepše. Rad pa lovim ribe"

Kaj bi bil, če bi še enkrat hodil v osnovno šolo? "Kmet. To je posebno veselje, ki si ga prineseš na svet. Uživam, ko vidim, kako napreduje živina v govejem in prašičjem hlevu, spomladi iz dneva v dan spremljam rast na polju, skrbim, da je pravočasno posajeno in posejano, ustrezno škropljeno ter gnojeno... Za šport in druge aktivnosti mladih pa nimam časa, četudi sem zelo vesel njihovih uspehov na nogometnem polju. Rad pomagam, če je v vasi kakšna akcija, saj vem, da le vsi skupaj lahko naredimo nekaj koristnega za kraj."

Skrita želja? "Želim si svojega konja."

Posloveli smo se potem, ko smo obudili spomine na čase, ko je mama Marija bila ena tistih mladih Gerečank, "ki smo hodile na gasilska tekmovalja in smo bile prve z našo staro motorno brizgalno. Z gasilskim avtom smo se vozili po Ptujju. Potem pa so kupili novega in starega dali proč. Škoda, danes bi lahko bil kot muzejski primerek."

Paukova mama in Albert, želim Vama, da ne bi bila več dolgo sama! Prepričana sem, da bo ob mojem morebitnem obisku čez nekaj let na vrtu poleg pravega, velikega konja stopicljaj tudi poni, ki ga bo jahal prvi Paukov naslednik. Rekli so mi namreč: "Če si Albert nekaj zamisli, to tudi izpelje." Verjamem jim.

Tekst in posneteka: S. Brodnjak

Nič več po blatu v cerkev in na Občino

Takoj po prvomajski praznikih so pri hajdinski cerkvi zaropotali stroji Cestnega podjetja Ptuj ter naredili za vedno konec blatu. Ko bo čez nekaj let v asfaltu zrastle še kakšno drevo, bodo naši konjički lažje počakali na svoje lastnike, ki bodo prišli po takih ali drugačnih opravkih k župniku ali županu. (S.B.)

Skupaj smo naredili okvir...

S komerkoli sem se v mojih potepanjih po Gerečji vasi pogovarjala, ju je omenjal kot človeka, ki sta bila vključena v skoraj vseh takih in drugačnih akcijah nekaj desetletij nazaj... in kot, za tiste čase, redka intelektualca na vasi. Danes je ostal le še eden. Druga, po letih mlajšega, smo v rubriki V hvaležen spomin kot zadnjega morali pripisati v prejšnji številki Hajdinčana. Učitelja Darka Drevenška žal ni več med nami! S svojimi Gerečani pa ostaja, četudi ne več v "prvih bojnih vrstah", Ivan Zupanič, inženir agronomije, že dve leti upokojeni Perutninar, ki je svojo poklicno pot začel leta 1962 v valilnici. Kot vez z njegovo delovno sredino v Perutnini Ptuj, ki ji je na odgovornih položajih ostal zvest vso delovno dobo, je ostala funkcija predsednika nadzornega sveta delniške družbe, sicer pa je ponosen dedek svojih vnukov, srednješolca Aleša in sedemletkarice Maje. Ob obisku sva skupaj z njegovo ženo Marijo napravila malo retrospektivo življenja v Gerečji vasi.

NEKOČ...?

"Ko sem odrasčal, je bila izredno aktivna mladinska organizacija, ki je prirejala vedno dobro obiskane vrtno veselice. Plesali smo pri Paukovih na dvorišču kar na travi. Gasilsko društvo je kot nepolitična organizacija močno angažiralo mladino. Imel sem 18 let in sem bil njihov tajnik. Takrat sem obiskoval Srednjo veterinarsko in agronomsko šolo."

Akcije?

"Ena prvih je bila elektrifikacija okoli leta 1950. Gonilna sila je bil **Andrej Drevenšek**. Prve cevi za vodovod smo položili leta 1965. Ljudje so bili vedno za množične akcije. Politike so se izogibali. Zbori občanov so bili dobro obiskani, na njih skorajda ni bilo konfliktov. Vaščani so znali prisluhnilni in izluščiti dobre ideje. Tistemu, ki so mu zaupali, ni bilo težko speljati akcije, ki jih je bilo prijetno voditi. Ni bilo izrazito bogatih in revnih, vsi smo bili približno enaki. To ni primerljivo s sedanjim časom."

Ivan Zupanič je kot predsednik skupščine KS Hajdina sodeloval z vsemi vasmi preko vaških odborov, ki so vodili aktivnosti okrog porazdelitve in uporabe sredstev krajevnega samoprivepka.

"V odborih so bili vedno tisti člani, ki so imeli med vaščani ugled. Naša naslednja velika akcija je bila 1972. leta asfaltiranje cest. Začela je Hajdina, nato Kungota. Zelo pomembna je bila takrat vloga **Jožeta Vrtiča**, predsednika SZDL, ki je bil na področju izgradnje infrastrukture izredno aktiven. V Gerečji vasi smo asfaltirali 6 km cest. Polovico smo zbrali z nabiralno akcijo in prostovoljnimi deli. Vaški odbor je takrat vodil **Ivan Drevenšek**, gonilna sila pa je bil avtoprevoznik **Ernest Svenešek**. Za našo vas je značilno, da so ljudje enotni. Ko je bilo treba ogromno delati in prispevati denar, skoraj ni bilo človeka, ki se ne bi bil odzval. Sam sem prevzel vodenje operative. Imel sem občutek, da so mi ljudje zaupali. Včasih, ko smo se pogovarjali o asfaltiranju, smo imeli zборе vaščanov kar na vasi. Akcije so terjale kompletno administrativno delo. Prevozi gramoza iz Slovenje vasi pa natančno evidenco. Še danes hranim knjigovodske kartice, ki so bile nastavljene za vsako hišo v vasi in pogodbe med vaščani. Po letu, dveh, se marsikaj pozabi, kar pa je zapisano, ostane. Ogromno mi je pomagal **Franc Kiseljak**, ki je bil inkasant za elektriko in je hkrati opravljal tudi blagajniške naloge.

Ena tudi zelo velikih skupnih akcij je bila izgradnja športnih igrišč. KK je kupil zemljo in jo potem podaril NK Gerečja vas. Brez **Štefana Lukasa** in **Branka Kirbiša** marsičesa ne bi bilo."

Med najinim pogovorom je Ivanova žena Marica iz družinskega albuma prinesla fotografijo, ki si jo lahko ogledate.

"Posnetek je iz leta 1962, ko smo bili gasilski državni prvaki. Ker sem takrat bil študijsko v Ljubljani, sem šel navijat za naše fante... Zmagali smo, a žal jih je danes več kot polovica že pokojnih..." se je dogodka živo spominjal Ivan Zupanič in nadaljeval:

"Pri gasilcih, ki so bili v vseh letih svojega obstoja nosilec društvenega in družabnega življenja na vasi, je ogromno naredil **Martin Drevenšek**, ki je bil takrat občinski odbornik in Občini Ptuj."

Dolga leta ste bili lastnik edinega telefona v vasi.

"Da, a me to ni motilo. Na ta način smo bili še bolj povezani z življenjem naših ljudi, ki so k nam prihajali takrat, ko so nujno potrebovali pomoč zdravnika, živinozdravnika, ali pa so želeli komu hitro sporočiti žalostno, velikokrat tudi veselo novico. Danes je vse drugače, saj se lahko pogovarjamo vsi med seboj, ne, da bi nam bilo treba prestopiti hišni prag. Po svoje pa je seveda škoda tistih živih komunikacij, ki so vladale nekoč. Vso priznanje moram izreči odboru za izgradnjo telefonske in kableske povezave, ki je v naši vasi nedvomno uspela predvsem po zaslugi prizadevanj **Franca Tomaniča st.**, neumornega organizatorja vseh tombol, ter odbora za telefonijo in KTV, o katerih pa boste več napisali v drugih prispevkih, kolikor vem."

DANES...

"Kaj mi pomeni naša nova, mlada občina? Večjo realizacijo želja in potreb občanov, kar se odraža na področju infrastrukture, športa, kulture... Mislim, da se vse to v veliki meri uresničuje. Občina je nosilec razvoja v organizacijskem in materialnem smislu. Za kompleksno oceno je še prekratek čas, a v vsakem primeru je občina blizu krajanov, občanov, kjer uresničuje njihove interese."

Ali bivša KS tega ne bi mogla? "Če bi bila lokalna organiziranost v vsej Sloveniji drugačna, bi bivša KS z nekaj popravki v vsebini dela verjetno še lahko uresničevala interese vasi. V sedanjih pogojih lokalne samouprave pa seveda moramo biti zraven. Čas bo prinesel rezultate odnosov med svetniki in vaškimi odbori. Če neko delo ni opravljeno, običajno rado pride do konfliktov. Ljudje, ki smo jih izvolili za svetnike, so dobili naša pooblastila. Občina se mora obnašati kot dober gospodar, ki se zna izogibati strankarskih konfliktov. Od župana pričakujem, da bo delal v interesu vseh. Prepričan sem, da če bi še spadali pod Ptuj, ne bi bilo tako, kot je."

KAJ IN KAKO V GEREČJI VASI IN OBČINI V BODOČE?

"Vloga vaških odborov je opredeljena, na splošno pa bi morala vladati dobra povezava med vaščani, občino in svetniki. Skrbeti je potrebno za pretok informacij s časopisom ali pa z zbori vaščanov, s sestanki. Ljudje, ki to želijo, morajo imeti možnost pogovora z vaškimi funkcionarji. Tudi kableska TV je lahko dober sproti informator."

Ivan je v službenih časih tudi veliko potoval in spoznal življenje širom po svetu.

"Korenine so tu in težko si predstavljam, da bi lahko nekje drugje živel v tako pristnih odnosih z ljudmi in krajem. Če primerjamo Slovence z drugimi narodi, smo mi zelo veliki lokal-patrioti. V naši vasi je ta značilnost še posebej izrazita. Znani smo kot izjemno složni ljudje, ki znamo stopiti skupaj, ko začutimo, da je nekdo pomoči potreben."

DARKO DREVENŠEK? "Skupaj sva odrasčala, čeprav z manjšo razliko v letih. Darko je bil v Gerečji vasi na nek način prisoten v vseh področjih življenja, četudi je živel v Slovenji vasi. Ni bil funkcionar, ampak svetovalec, ki je znal izluščiti prave ideje, znal je pozitivno vplivati na ljudi, bil je izredno razgledan, imel je smisel za povezovalje. Vedel je izražati interese ljudi. Na vseh prireditvah in tombolah je bil prisoten kot napovedovalec, izredno priljubljen med vsemi, zato smo se tudi odločili, da eno od tombol organiziramo zanj, ki je bil dolgo let težek ledvični bolnik. Izhajal

je iz družine, kjer so si bili starši in otroci izredno blizu. Vsi so šli po stopinjah svojega očeta. Če bi danes moral reči, kdo je največ naredil v vasi, bi bil Darko nedvomno med tistimi, ki sodijo v sam vrh."

"Kaj pogrešam na kulturnem področju?" Dober pevski zbor. Nekeč, več kot tri desetletja nazaj, smo ga imeli. Prosvetno društvo – Vlasta Kovačič-Čeliga je imela izreden smisel za igranje in še veliko je bilo dobrih igralcev. Spominjam se, kako sem skupino s kombijem vozil na igre po različnih krajih... Povsod so nas nagradili z bučnim ploskanjem."

Hajdinčan? "Časopis mora skrbeti za image občine. Le tako naprej!"

Osnovna šola Hajdina? "Z devetletko ugotavljajo pozitivne rezultate. Poudarek je bolj na logičnem razmišljanju. Preko vnukinje spremljam šolsko preobrazbo. Kar naprej me prijetno preseneča s svojimi precej odraslimi pogovori. **Mislím, da k temu veliko pripomore tudi naša, hajdinska šola – malo je takih. Dolgo pričakovana in lepa.**"

Ivan in Marija, hvala! Mozaik Gerečje vasi je dobil tudi z vajino pomočjo bolj jasne obrise. Zato sta pristala na koncu moje odiseade. Pomagala sta mi narediti okvir.

Silva Brodnjak

V spomin Stanku Kosiju

Ni Hajdinčan, a mi ne zamerite, če mu posvetim nekaj misli.

V petek sva se srečala na slovesnosti ob preselitvi podjetja TMD v nove prostore. Že dolgo nisva tako prijetno klepetala kot tisti čas pred začetkom uradnega dela. O Hajdinčanu, Hajdinčanih in o fotografijah... Tudi njegovih, v tej številki našega časopisa. In tudi o njegovih nezavednih zaslugah za to, da sem si upala prevzeti funkcijo urednice ter dostikrat tudi avtorice fotografij.

Ko sem bila stara toliko, kot so letošnji osmošolci, sem sanjala o tem, da bi bila fotografinja. Odprl je svoj novi fotoatelj na današnjem Mestnem trgu. Bila sem prva, ki sem se v njegovih prostorih ob njegovem bogatem strokovnem znanju učila fotografske abecede. Pri njem sem tudi spoznala starosto ptujskega novinarstva, zdaj že nekaj let pokojnega Jožeta Vrabla... Pojdi v ekonomsko šolo, kemikalije v fotografskem laboratoriju niso najbolj priporočljive za

Moja učitelj Stanko in učenec Matija

tvoje zdravje. Kot fotoamaterka in morda kdaj novinarka boš lahko prav tako uživala pri svojem hobiju. Kadarkoli pa ti bo čas dopuščal, pa le pridi in bova širila znanje. Minilo je 32 let. ..." O tem sva klepetala v petek, 30. junija, danes, 3. julija, ko pišem zadnje stavke za četrtega Hajdinčana, pa sem izvedela, da je bilo najino petkovo srečanje SLOVO.

Stanka KOSIJA ni več! Dovolite mi, spoštovani bralci, da kljub množici fotografij objavim še eno, ki mi bo ostala v nepozabnem spominu. Ko sem ju lovila v objektiv, sem jima rekla, da bi temu posnetku lahko dala naslov: Moj učitelj in učenec.

Hvala, moj cenjeni učitelj Stanko za vse, kar ste me naučili o fotografiji in tudi za to, da sem smela narediti verjetno poslednji posnetek, ki Vas bo v mojem in spominu naše družine, pa tudi mnogih Hajdinčanov, ohranjal živega do poslednjega trenutka, ki se ga bomo zavedali.

Z neizmernim spoštovanjem in hvaležnostjo!

Silva Brodnjak

V hvaležen spomin

V času od 14.4.2000 do vključno 30.6.2000 so nas za vedno zapustili naslednji naši občani in občanke:

Marija PULKO iz Slovenje vasi 13

Franc TRAFELA iz Skorbe 2 a

Antonija ROZMAN iz Sp. Hajdine 56

Rozalija MALGER iz Skorbe 43 a

Herta ŠLAMBERGER iz Zg. Hajdine 106

HAJDINČAN je glasilo Občinskega sveta občine Hajdina. Odgovorna in tehnična urednica: Silvestra Brodnjak. Uredniški odbor: Andreja Drevenšek, Tatjana Mohorko, Valerija Šamprl, Metka Vidovič. Lektoriranje: Silva Hajšek. Oblikovanje in tisk: Ptujška tiskarna, d.o.o., Zagrebška cesta 46a, 2250 Ptuj, telefon: 062 788 02 10. Naslov uredništva: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina, telefon: 062 788 30 30, fax: 062 788 30 31. Glasilo občine Hajdina je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 1639. Na osnovi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost, Uradni list RS št. 89/98, je glasilo Hajdinčan uvrščeno med proizvode, od katerih se obračunava in plačuje 8% davek.

Fotografije na naslovnici: Stanko Kosi (Posnetki učencev) in Silva Brodnjak.

35

ZASTOPSTVO
fasade+ometi
ROFIX

**110 LET TRADICIJE
V EVROPI**

Gerečja vas 36, 2288 Hajdina

**GRADBENI MATERIAL,
KMETIJSKI REPROMATERIAL**
(zaščitna sredstva, umetna gnojila,
semena, krmila)

POMLAD

KMETIJSKA TRGOVINA in GRADBENI MATERIAL
PRODAJALNA: 02 799 0100, VELEPRODAJA: 02 799-0102

TMD INVEST d.o.o.

Prešernova 30,
2250 PTUJ
Telefon: 02 787 91 00, Fax: 02 787 91 11

Podjetje za investicijsko dejavnost,
trgovino in storitve

Izdelava projektne in lokacijske
dokumentacije ter nadzor
nad gradnjo objektov

Tehnično svetovanje in pomoč
pri pridobivanju soglasij ter dovoljenj